

๑๓

สื่อสารทานธรรมแห่งประเทศไทย

องค์หลวงตาเห็นคุณค่าของใจยิ่งกว่าสมบัติใดในโลก การสงเคราะห์ด้านวัตถุเป็นเพียงพื้นฐานเท่านั้นไม่สำคัญยิ่งกว่าจิตใจ ด้วยเหตุนี้ ท่านจึงส่งเสริมการเผยแผ่ธรรมะเป็นธรรมทานผ่านเครื่องมือสื่อสารทุกประเภท โดยไม่มีการซื้อขายแต่อย่างใด มุ่งปรารถนาให้พุทธบริษัทมีธรรมเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวในชีวิตเปรียบดั่งมีเข็มทิศ นำทางให้พาก้าวเดินได้อย่างถูกต้องปลอดภัย

องค์หลวงตาเมตตากล่าวถึงความสำคัญของธรรมเมื่อเปรียบกับสิ่งมีค่าใดๆ ในโลกไว้ว่า

“...สมบัติใดก็ตามที่เข้าสู่ภายในจิตใจไม่เหมือนธรรมสมบัตินะ ธรรมสมบัตินี้เข้าไปแล้วดีกระจายออกเป็นผลเป็นประโยชน์เรื่อยเลยนะ สมบัติอย่างอื่นยังทำตัวให้เหลิงเจิ่งไต้นะ มีมากเท่าไรยิ่งโลกมากมาย เลยเป็นบ้าโลกไปเลย นั่นสมบัติอย่างอื่นเป็นอย่างนั้น ถ้าสมบัติภายในใจมีเท่าไรยิ่งเย็นยิ่งชุ่มไปหมดเลย พระพุทธเจ้า พระอรหันต์ไปที่ไหน ไปไม่ไปก็ตามจิตใจท่านครอบโลกธาตุ...”

สำหรับความรู้ทางธรรมที่องค์หลวงตานำออกสอนพระเณรและประชาชนนั้น ท่านสอนด้วยความรู้จริงเห็นจริงออกจากใจซึ่งเป็นผลมาจากการปฏิบัติจริงตั้งแต่สมัยที่อยู่

ศึกษากับหลวงปู่มั่น ภูริทัตโต การเทศนาธรรมทุกชั้นทุกภูมิขององค์หลวงตาจึงไม่มีสิ่งใดเป็นข้อล้งเลสงสัย ดังนี้

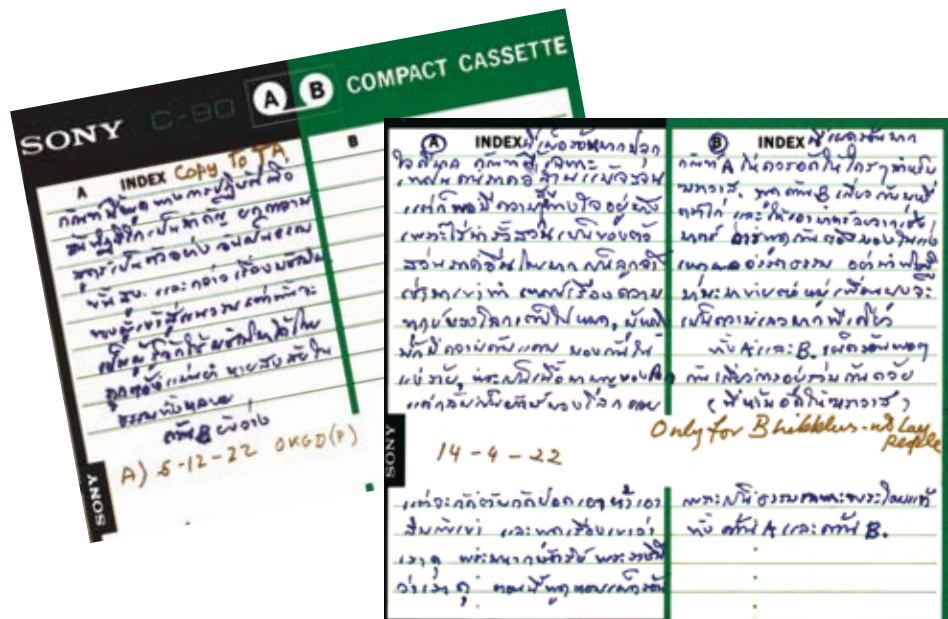
“...การสอนโลกเราถึงบอกตรงๆ เลย เราไม่อัดไม่อั้น ฟังซิพี่น้องทั้งหลาย ฟังซิ มันจำครอบโลกธาตุนี้ เอา มาว่าจั้นเลย ถ้ามทางไหนถ้าจะเป็นผลเป็นประโยชน์ จะออกทันที ออกมาเต็มภูมิก็ใส่กันเต็มภูมิ เพราะนี่ถ้าว่าน้ำก็เต็มถึงแล้ว เปิดตรงไหนออกหมด น้ำไม่ว่าจะเปิดแงไหนๆ เต็มถึงอยู่แล้ว ธรรมครอบโลกธาตุอยู่แล้ว เปิดมาทางไหนออกหมด ฟังซิ

นั่นละในหัวใจอันนี้เป็นธรรมหมดแล้ว ไม่มีอะไรที่จะมาเคลือบมาแฝง ก็เลสตัณหาแม้เม็ดหินเม็ดทรายไม่มี มันก็จำไปหมด แล้วทำไมจะไม่เห็น ทำไมจะไม่รู้ ..

สื่อสารทานธรรม

“ธรรมะนี้กระจายทั่วประเทศไทย แต่ก็ดูว่าเป็นผลเท่าที่ควร การเทศนาว่าการเป็นผลเท่าที่ควรตลอดมา แล้ววิทยุก็กระจายทั่วประเทศไทย ไม่ว่าจะทางด้านไหน อินเทอร์เน็ต หรือวิทยุหรืออะไรออกทุกแห่งทุกมุม ทางด้านจิตใจนับว่าได้รับการฟื้นฟูขึ้นพอสมควร จากอรรถจากธรรมที่เราเสียสละเพื่อที่น้องทั้งหลายด้วยความเมตตาสั่งสอนมาตั้งแต่บัดนั้นจนกระทั่งบัดนี้”

ลายมือองค์หลวงตาเขียนอธิบายกัมมัตถะฉบับปกเทป

ธรรมะของเรามีทุกชั้นเลยนะ เริ่มไปตั้งแต่ หลวงตาสอนเด็ก หลวงตาสอนผู้ใหญ่ หลวงตาสอนคนแก่ หลวงตาสอนคนไม่เอาไหนไปเรื่อยๆ มันมีทุกอย่าง ธรรมะเรามีทุกชั้น ภูมิไหนเราก็สอนทั้งนั้น เด็กก็สอน อย่างพวกนักเรียนมานี้ก็สอน ไปที่อื่นได้อบรมนักเรียนก็มี ไปนักเรียนก็สอนนักเรียน ไปทางเด็กก็สอนเด็ก เกี่ยวกับพวกตำรวจก็ไปทางตำรวจ เกี่ยวกับหมอกก็ไปทางหมอ ไปหาหมอกก็เป็นอีกแบบหนึ่ง เอาอ้อยไปขายสวน สอนหมอ ไปกระทรวงสาธารณสุขก็ไปสอนหมอ ก็อย่างนั้นแล้ว เรียกว่าสอนทุกชั้นของธรรม ทุกชั้นของคน...”

สำหรับการสั่งสอนโลกขององค์หลวงตานอกจากท่านจะเมตตาสอนโดยตรงจากการเทศนาที่วัด การเดินทางไปเทศน์ในสถานที่ต่างๆ หรือการเขียนจดหมายธรรมะตอบลูกศิษย์ลูกหาแล้ว ท่านยังเมตตายอมให้นำธรรมะของท่านออกกระจายตามสื่อประเภทต่างๆ โดยไม่มีลิขสิทธิ์อีกด้วย อาทิ หนังสือ เทป ซีดี วิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์ดาวเทียม อินเทอร์เน็ต เป็นต้น และไม่ว่าจะนำออกทางสื่อชนิดใด สิ่งที่ท่านเน้นย้ำเป็นพิเศษตลอดชีวิตของท่านก็คือการนำธรรมะออกเป็นธรรมทานเท่านั้น ไม่ให้มีการซื้อขาย ซึ่งท่านได้ให้เหตุผล

ภาพตัวอย่างรายการทีวีที่องค์หลวงตา
ทรงเมตตารับสัมภาษณ์

ไว้อย่างชัดเจนปรากฏในสื่อประเภทต่างๆ ด้วยว่า
“ถ้าท่านผู้ใดประสงค์จะนำแจกเป็นธรรม
ทาน ท่านผู้นั้นกรุณาทำได้ตามประสงค์โดย
ไม่ต้องขออนุญาตจากหลวงตาแต่อย่างใด
นอกจากเพื่อจำหน่ายจึงขอสงวนลิขสิทธิ์
เพราะหลวงตาไม่ต้องการอะไรยิ่งกว่าใจที่เป็น
สมบัติสิ้นค่ากว่าสมบัติใดๆ ในโลก”

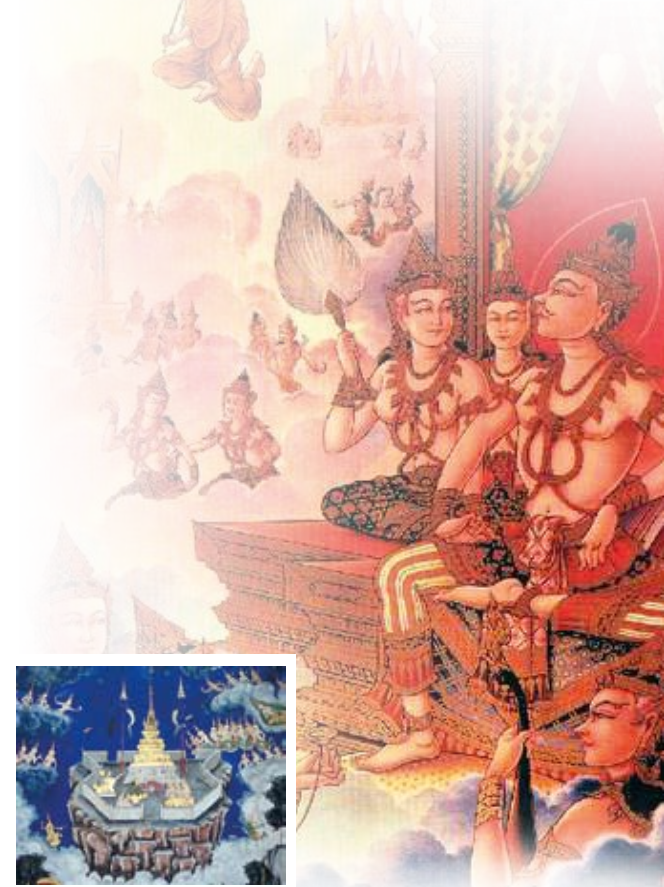
เมื่อต้นปีพุทธศักราช ๒๕๔๑ ก่อนเปิด
“โครงการช่วยชาติ โดย หลวงตามหาบัว
ญาณสัมปันโน” องค์หลวงตาได้แสดงความ
ห่วงใยชาติบ้านเมืองที่ประสบปัญหาหนี้สิน
จำนวนมหาศาล ถึงขั้นวิกฤตจะสิ้นชาติศาสนา
ท่านจึงยอมเสียสละออกมาเป็นผู้นำในการกอบกู้
วิกฤตของชาติ ด้วยการเทศนาว่าการ ในเบื้องต้น
การกระจายข่าวสารการกอบกู้ชาติของท่าน
ค่อนข้างอยู่ในวงแคบ เพราะใช้วิธีส่งข่าวแบบ
ปากต่อปากหรือถอดคำเทศน์ประจำวัน
เฉพาะกัณฑ์ที่น่าสนใจพิมพ์เป็นเล่มแจกจ่าย
ส่วนใหญ่ก็ได้รับเฉพาะผู้มีศรัทธาคุ้นเคยกัน
เท่านั้น เนื่องจากในขณะนั้นยังไม่ค่อยมีช่องทาง
การเผยแพร่ผ่านสื่อ ธรรมเทศนาประจำวัน
ของท่านจึงรู้จักเฉพาะภายในวงลูกศิษย์ลูกหา

ต่อมาเมื่อองค์หลวงตาเทศนาถึงอานิสงส์
ของการนำธรรมะและข่าวสารการช่วยชาติ
อันเป็นมหามงคลออกกระจายกว้างขวางไปยัง
พี่น้องชาวไทยในสถานที่ต่างๆ ไม่ว่าในเมือง
หรือในป่าเขาที่ห่างไกลย่อมมีอานิสงส์มาก
เท่ากับเป็นการเปิดหูเปิดตาประชาชนให้ได้รับ
เห็นได้ยินได้ฟังธรรมตลอดถึงข่าวสารอันเป็น
มหามงคล บุญเหล่านี้จะส่งผลให้หูแจ้งตาสว่าง
ในธรรมมีหูทิพย์ตาทิพย์มองเห็นเทวบุตรเทวดา
อินทร์พรหมได้ จากพระธรรมเทศนากัณฑ์นี้
ทำให้เกิดการประสานงานไปยังสื่อประเภทต่างๆ
ที่มีใจรักชาติบ้านเมืองและเห็นคุณค่าของธรรม
ในพระพุทธศาสนาว่าสามารถยกชาติบ้านเมือง
ให้ขึ้นจากหล่มลึกได้จริง ทำให้พระธรรมเทศนา
ของท่านเริ่มออกสู่กว้างผ่านหนังสือพิมพ์
นิตยสารรายสัปดาห์ รายปักษ์ วิทยุกระจายเสียง
สถานีต่างๆ ในหลายจังหวัด สถานีโทรทัศน์
ช่องต่างๆ ทั้งแบบข่าวสั้นและแบบยาวเดือนละ
๑-๒ ครั้งตลอดปี รวมถึงการนำธรรมเทศนา
ของท่านออกทั่วโลกผ่านระบบอินเทอร์เน็ต
พระธรรมเทศนากัณฑ์นี้ จึงถือเป็นจุดกำเนิด
แห่งงาน “การสื่อสารทานธรรม” กระจายสู่
พุทธศาสนิกชนผู้สนใจทั่วโลก

หากกล่าวถึงความรู้และความเมตตา
อย่างไม่มีประมาณในการเทศนาสั่งสอนของ

องค์หลวงตานั้น นอกจากจะแสดงธรรมเพื่อสั่ง
สอนพระเณรและประชาชนแล้ว ท่านยังเมตตา
อบรมสั่งสอนสรรพสัตว์ทั้งหลายในภพภูมิต่างๆ
อีกด้วย ดังท่านได้กล่าวไว้อย่างถึงใจว่า

“...เทวบุตรเทวดามาฟังเทศน์ฟังธรรม
ของท่านในคืนหนึ่งๆ สำหรับท่านผู้อยู่ในที่สงบ
เจียมตนมีน้อยเมื่อไร มีมากกว่าคนที่มา
ฟังเทศน์เต็มศาลานี้ก็เป็นไหนๆ แต่พระท่าน
มุ่งอบรมสั่งสอน ปฏิบัติต่ออรรถต่อธรรม
ท่านไม่เคยพูด รู้ก็รู้เป็นภาษาเทวดากับภาษา
ท่านรวมแล้วเรียกว่าเป็นภาษาธรรม สนทนา
กัน ฟังอรรถฟังธรรมซึ่งเป็นธรรมชาติที่เลิศเลอ
ประสานใจกับธรรมเข้าสู่กัน เป็นความรื่นเริง
บันเทิงต่อกันระหว่างพระเจ้าพระสงฆ์กับ
เทวบุตรเทวดาอินทร์พรหมทั้งหลายที่เข้ามา
เกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน สะเทือนไปทั่วดินแดน
เทวโลก .. พูดให้มันเต็มหัวอกตามที่บรรจุไว้
ในหัวใจนี้ ตั้งแต่ทำมหาพรหมลงมา จะมาว่า
อะไรมนุษย์ขี้เหนียวนี้วะ พูดแล้วมันคันพินนะ
ที่รู้แล้วไม่มีใครรู้ด้วยขี้เหนียวนี้วะ อ้าว จริงๆ นะ
เพราะฉะนั้นเวลาเขาถามปัญหาถึงผางออก
เลย...”

หนังสือ จดหมาย เทป ซีดี ธรรมะหลวงตา

หนังสือธรรมะขององค์หลวงตานั้นมีทั้งจากงานเขียนหรือถอดเทปจากการเทศน์อบรมพระและฆราวาส ทั้งในวัดและนอกสถานที่ บางเล่มเป็นการรวบรวมคำตอบปัญหาธรรมจากจดหมายของพระเถร ฆราวาส ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ท่านเริ่มแจกหนังสือธรรมะมาตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๑๔-๑๕ จนกระทั่งปัจจุบันนี้ การจัดพิมพ์แต่ละครั้งๆ เป็นจำนวนนับหมื่นนับแสนเล่ม และพิมพ์มาตลอด หากต้องมีการประมาณจำนวนเล่มก็น่าจะหลายล้านเล่มแล้ว เพราะมีผู้ต้องการจำนวนมาก ทั้งมาด้วยตนเองที่วัด ทั้งที่เขียนจดหมายขอจากที่ต่างๆ ซึ่งมีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกวันๆ

หนังสือที่มีผู้สนใจมากที่สุด คือ หนังสือ **ประวัติท่านอาจารย์มั่น ภูริทัตโต** และ **ปฏิบัติพระอริยสงฆ์ธรรมคุณ** **สาขาท่านอาจารย์มั่น** ซึ่งเป็นหนึ่งในหนังสือที่ท่านเขียนด้วยตนเอง ดังนี้

“เราเขียนหนังสือ **ธรรมคู่แข่งขัน เล่มแรก** จากนั้นก็ **ประวัติหลวงปู่มั่น ปฏิบัติพระอริยสงฆ์ธรรมคุณสาขาท่านหลวงปู่มั่น ประวัติหลวงปู่ขาวย่อๆ ปัญญาอบรมสมาธิ**”

สื่อธรรมะขององค์หลวงตาอีกประเภทหนึ่งก็คือเทปอบรมพระและฆราวาสซึ่งมีพระเถร ประชาชนจำนวนมากจากที่ต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ตลอดจนวัดต่างๆ ก็ได้ติดต่อ

ขอมาทางวัดป่าบ้านตาดเพื่อขอรับแจกเป็นธรรมทาน ท่านได้เมตตากล่าวไว้ ดังนี้

“ที่อยู่ในวัดป่าบ้านตาดนี้ เรียกว่าคลังเทปแหละนะ ทั่วประเทศไทยกรรมฐานสายหลวงปู่มั่นติดต่อมาทางนี้ๆ สำนักเหล่านั้นได้หมดได้จากนั้นนะ ได้แบบเจียบๆ ตั้งแต่ยังไม่ได้ออกช่วยชาติบ้านเมือง คือเราไม่ได้เปิดเผย แต่เทศน์ธรรมะที่สำคัญๆ นั้นในวงกรรมฐานทั่วๆ ไปในประเทศไทยได้หมด ไม่ว่าจะภาคไหนท่านติดต่อมาขอ ส่งไปๆ อันนี้เป็นประจำมานานแล้ว”

เบื้องหลังงานเขียนหนังสือ และการบันทึกเทป

ท่านกล่าวถึงเบื้องหลังงานเรียบเรียงหนังสือประวัติหลวงปู่มั่น ภูริทัตโต เป็นการประสานกันระหว่างงานภายนอกคือประวัติของหลวงปู่มั่นและงานภายในคือความรู้สึวงระจ่างแจ้งในธรรมขององค์ท่านเองไว้ดังนี้

“...หากเป็นความจริง งานแต่งหนังสือก็งานภายในของเราออกแต่งประวัติท่าน งานภายนอกก็เรื่องราวของท่าน งานภายในแทรกเข้าไปที่เป็นสาระสำคัญๆ แทรกเข้าๆ เพราะความรู้เวลาปฏิบัติท่านก็รู้ เรารู้ มันก็วิ่งถึงกันได้ ไม่ได้คุยนะ เวลาเขียนประวัติหลวงปู่มั่น จิตของเรามันระจ่างแล้วนั้น เพราะฉะนั้นท่าน

ออกแป็บนิ่งมันจับได้ปั๊ๆ ออกตามกันไปเลย

ได้เขียนประวัติท่านไว้กว้างขวางอยู่ ปี ๒๕๑๔ ละมั้งถึงได้ออกแจก ประวัติหลวงปู่มั่น ๒๕๑๓ แต่ง เราเขียนเองประวัติ เรียนพิมพ์ตีตมาแต่งหนังสือประวัติของท่านโดยเฉพาะกับปฏิบัติพระกรรมฐาน สองเล่มเท่านั้น เราเรียนพิมพ์ตีต พอจบสองเล่มนี้ เราทิ้งพิมพ์ตีตเลย ไม่เอา ได้แต่งหนังสือสองเล่ม หนังสือประวัติพ่อแม่ครูจารย์มั่นหนึ่ง หนังสือปฏิบัติของพระอริยสงฆ์ธรรมคุณสายหลวงปู่มั่นหนึ่ง สองเล่มเท่านั้น จากนั้นก็ทิ้งหมด พิมพ์ตีตก็ทิ้งอะไรทิ้งหมดเลย...”

และสำหรับหนังสือ **ปัญญาอบรมสมาธิ** ที่ท่านเขียนและตั้งชื่อด้วยตนเองนั้น ท่านกล่าวอธิบายถึงที่มาของชื่อและแนวทางในการพิจารณาธรรมไว้ ดังนี้

หนังสือที่องค์หลวงตาเขียนด้วยตนเอง และส่วนหนึ่งของหนังสือที่คณะศิษย์จัดพิมพ์ขึ้น โดยรวบรวมจากพระธรรมเทศนาขององค์หลวงตา

“...ปัญญาอบรมสมาธิ สมาธิอบรมปัญญา เราเรียนนี้เป็นปัญญาอบรมสมาธิ เมื่อจิตหาความสงบไม่ได้ก็ใช้ปัญญาหมุ่นตัวๆ มันเลยกลายเป็นจิตกลับมาสงบด้วยอำนาจของปัญญา เขาไม่ได้ปฏิบัติ อันนี้เราปฏิบัติ ผลออกมาจากการปฏิบัติมันก็ไม่ผิดละซี เราเรียกว่าได้ดำเนินตามแนวพุทธวรคทุกตอน ว่าปริยัติเราก็เรียนเสีย ว่าปฏิบัติเราก็ได้ออกปฏิบัติ ผลของการปฏิบัติเราก็ปรากฏผลตามกำลังแห่งการปฏิบัติของเรา เรียกว่าครบ ปริยัติ ปฏิบัติ ปฏิเวธ ปริยัติได้แก่การศึกษาเล่าเรียน ปฏิบัติได้แก่การศึกษาเล่าเรียนแล้วนำไปปฏิบัติ ปฏิเวธผลแห่งการปฏิบัติเกิดมาเป็นปฏิเวธ แปลว่าความรู้แจ้ง ความรู้แจ้งแทงทะลุ

ปัญญาอบรมสมาธินี้ไม่มีใครเขียน หลักใหญ่ที่ว่าสมาธิอบรมปัญญา **สีลปริภาวิโตสมาธิ มทัปปโล โทติ มทานิสังโส** สมาธิเมื่อศีลอบรมแล้วย่อมมีผลมาก อานิสงส์มาก พอศีลอบรมสมาธิแล้ว จากสมาธิแล้วก็ปัญญา ปัญญาแล้วก็วิมุตติ เรามั่นภาคปฏิบัติ มันไม่ได้ไปตามแนว ภาคปฏิบัติต้องใช้ปัญญา ที่นี้เวลาผลเกิดขึ้นทางด้านปัญญามันชัดเจน เพราะมันประจักษ์กับตัวเอง เพียงเราอ่านเราจำมาไม่ชัด ท่านก็จำเราก็จำได้มากก็แบบเดียวกัน ท่านก็

ปัญญาอบรมสมาธิ

“...ความจริงการภาวนาเพื่อให้ใจสงบ ถ้าสงบด้วยวิธีปลอมโยนโดยทางปริกรรมไม่ได้ ต้องภาวนาด้วยวิธีปราบปรามขู่เข็ญ คือค้นคิดหาเหตุผลในสิ่งที่จิตติดข้องด้วยปัญญา แล้วแต่ความแยบคายของปัญญา จะหาอุบายธรรมานจิตดวงพศ จนปรากฏใจยอมจำนนตามปัญญาว่า เป็นความจริงอย่างนั้นแล้วใจจะพุ่งข่านไปไหนไม่ได้ ต้องหยั่งเข้าสู่ความสงบเช่นเดียวกับสัตว์พาหนะตัวคะนอง ต้องฝึกฝนธรรมานอย่างหนักจึงจะยอมจำนนต่อเจ้าของ

ฉะนั้นในเรื่องนี้จะขอยกอุปมาเป็นหลักเทียบเคียง เช่น ต้นไม้บางประเภทตั้งอยู่โดดเดี่ยวไม่มีสิ่งเกี่ยวข้องกับ ผู้ต้องการต้นไม้ที่ตัดด้วยสัดหรือขวาน เมื่อขาดแล้ว ไม้ต้นนั้นก็ล้มลงสู่จุดที่หมาย แล้วนำไปได้ตามต้องการ ไม้มีความยากเย็นอะไรนัก แต่ไม้อีกบางประเภท ไม้ตั้งอยู่โดดเดี่ยว ยังเกี่ยวข้องกับกิ่งแขนงของต้นอื่นๆ อีกมาก ยากที่จะตัดให้ลงสู่ที่หมายได้ ต้องใช้ปัญญาหรือสายตาตรวจดูสิ่งเกี่ยวข้องกับของต้นไม้นั้นโดยถี่ถ้วน แล้วจึงตัดต้นไม้นั้นให้ขาด พร้อมทั้งตัดสิ่งเกี่ยวข้องกับหมดสิ้นไป ไม้ยอมตกหรือล้มลงสู่ที่หมายและนำไปได้ตามความต้องการฉันใด จริตนิสัยของคนเราก็นั้น

คนบางประเภทไม่ค่อยมีสิ่งแวดล้อมเป็นภาระกีดขวางใจมาก เพียงใช้คำบริกรรมภาวนา พุทโธ อัมโม สังโฆ เป็นต้น บทใดบทหนึ่งเข้าเท่านั้น ใจก็ได้รับความสงบเยือกเย็นเป็นสมาธิลงได้ กลายเป็นต้นทุนหนุนปัญญา ให้ก้าวหน้าต่อไปได้อย่างสบายที่เรียกว่า **สมาธิอบรมปัญญา** แต่คนบางประเภทมีสิ่งแวดล้อมเป็นภาระกีดขวางใจมาก และเป็นนิสัยชอบคิดอะไรมาอย่างนี้ จะอบรมด้วยคำบริกรรมอย่างที่ว่ามาแล้วนั้น ไม่สามารถที่จะยังจิตให้ยังลงสู่ความสงบเป็นสมาธิได้ ต้องใช้ปัญญาไตร่ตรองเหตุผล ตัดต้นเหตุของความฟุ้งข่านด้วยปัญญา เมื่อปัญญาได้หว่านล้อมในสิ่งที่จิตติดข้องนั้นไว้ อย่างหนาแน่นแล้ว จิตจะมีความรู้เหนือปัญญาไปไม่ได้ และจะหยั่งลงสู่ความสงบเป็นสมาธิได้ ฉะนั้นคนประเภทนี้ จะต้องฝึกฝนจิตให้เป็นสมาธิได้ด้วยปัญญา ที่เรียกว่า **ปัญญาอบรมสมาธิ** ตามชื่อหัวเรื่องที่ให้ไว้แล้วในเบื้องต้นนั้น เมื่อสมาธิเกิดขึ้นด้วยอำนาจปัญญา อันดับต่อไปสมาธิก็กลายเป็นต้นทุนหนุนปัญญาให้มีความก้าวหน้า สุดท้ายก็ลงรอยเดียวกันกับหลักเดิมที่ว่า **สมาธิอบรมปัญญา**

ผู้ต้องการอบรมใจให้เป็นไปเพื่อความฉลาด รู้เท่าทันกลมายาของกิเลส อย่ายึดปริยัติจนเกิดกิเลสแต่ก็อย่าปล่อยวางปริยัติจนเลยศาสนา ผิดพระประสงค์ของพระพุทธเจ้าทั้งสองนัย คือ ในขณะที่ทำสมาธิภาวนา อย่าส่งใจไปยึดปริยัติจนกลายเป็นอดีตอนาคตไป ให้ตั้งจิตลงสู่ปัจจุบัน คือ เฉพาะหน้า มีธรรมที่ต้นเกี่ยวข้องกับอารมณ์เท่านั้น เมื่อมีข้อข้องใจ ตัดสินใจลงไม่ได้ว่าถูกหรือผิด เวลาออกจากที่ภาวนาแล้ว จึงตรวจสอบกับปริยัติ แต่จะตรวจสอบทุกขณะไปก็ผิด เพราะจะกลายเป็นความรู้ในแบบไม่ใช่ความรู้เกิดจากภาวนา ใช้ไม่ได้

สรุปความ ถ้าจิตสงบได้ด้วยอารมณ์สมณะ คือ คำบริกรรมด้วยธรรมบทใด ก็บริกรรมบทนั้น ถ้าจะสงบได้ด้วยปัญญาสกัดกันโดยอุบายต่างๆ ก็ต้องใช้ปัญญาเป็นพี่เลี้ยงเพื่อความสงบเสมอไป ผลรายได้จากการอบรมทั้งสองวิธีนี้ คือ ความสงบและปัญญา อันจะมีรัศมีแผ่ขึ้นจากความสงบนั้นๆ...”

ปฏิบัติเราปฏิบัติผลได้มาแปลกต่างโดยลำดับ ลำดาศา

พอเห็นหนังสือนี้ละเราระลึกได้ **มหาพุทธา** เกิดปีเดียวกัน พรรษาเท่ากัน เป็นมหา

ด้วยกัน เราแก่วันกว่า พรรษาเท่ากัน แต่แก่เดือนกว่าเท่านั้น เกิดก็พอๆ กัน ท่านอยู่วัด ท่านเพิ่งอยู่ทุกวันนี้ วัดวิเวกธรรม เขาเรียกวัดเหล่าंगा แต่ก่อนชื่อวัดเหล่าंगा เขาเอา

หนังสือมา มหาพุทธาก็อยู่นั้นอยู่ข้างนอก เขาได้หนังสือมา 'นี้ได้หนังสือมา' 'ไหนหนังสืออะไร' วางั้น

มหาพุทธานะ 'หนังสืออะไร' 'หนังสืออาจารย์มหาบัวแต่ง'

'ชื่อว่าไงละ' 'ชื่อปัญญาอบรมสมาธิ'

'เหอ มหาบัวมันเก่งกว่าพระพุทธเจ้ามาจากไหนวะ พระพุทธเจ้าว่าสมาธิอบรมปัญญา มหาบัวมันเก่งกว่าพระพุทธเจ้ามาจากไหนวะ ว่าปัญญามาอบรมสมาธิ ไหนมาดูนะ เอามาอ่านดู'

ว่าจะอ่านดูเล่นๆ ทีแรก นั่งอยู่เก้าอี้ข้างกุฏิข้างล่างนั้น พออ่านแล้ว เอ๊ะ ชอบกลๆ สุดท้ายอ่านปัญญาอบรมสมาธิ ซึ่งจบประมาณเทคนิคกันทีหนึ่งนะ อ่านจบเลย 'เอ้อ เข้าทำดีเว้ย'

เวลาไปเจอกันก็เลยเล่าให้ฟัง เพราะสนิทกันมาแต่ไหนแต่ไร เอ้อ ยอมรับแล้วละ ทีแรกมันโมโห โมโหยังไง ก็ว่าปัญญาอบรมสมาธิ พระพุทธเจ้าว่าสมาธิอบรมปัญญา มหาบัวมันเก่งมาจากไหนจะมาแข่งพระพุทธเจ้านี้ละ ไหนเอามาดู พอดูแล้วเข้าทำๆ เลยยอมรับว่าจี้้นนะ

สนิทกัน ลงนะลงเรา ลงจริงๆ ไม่ใช่ลงธรรมดาอย่างเทคนิคที่ไหนท่านบอกว่ามันลงเองนะว่าจี้้นมหาพุทธาเกิดปีเดียวกัน เป็นเพื่อนฝูงกันอยู่ วัดบรมนิวาส ท่านเสียแล้วละ อันนี้ยอมรับเลย ว่าลงในภูมิธรรมภาคปฏิบัติยอมรับ..."

ท่านพระอาจารย์อินทร์ถวาย สันตุสสโก วัดปานาคำน้อย จังหวัดอุดรธานี ได้จำพรรษา วัดป่าบ้านตาดหลายปีในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๑๒ ได้เล่าถึงจุดเริ่มต้นของการบันทึกเสียงพระธรรมเทศนาขององค์หลวงตาไว้ ดังนี้

"...หลวงตาเทศน์อบรมพระก็พอดีกับมีพระฝรั่งเข้ามา ท่านปัญญา ท่านเซอร์เข้ามา พวกเราสังเกตดูไหมเทศน์เสียงของหลวงตามีตั้งแต่ปี ๒๕๐๔-๒๕๐๕ .. อาตมภาพจึงได้รำลึกนึกถึงท่านปัญญาว่าโธมนะ โห เป็นผู้มีบุญคุณสำหรับพวกเราหลายๆ นะ .. เพราะเหตุว่าท่านเป็นผู้คิดอัดเทปหลวงตาของเราไว้ ท่านเป็นคนอัดเทปหลวงตา .. ส่วนท่านเซอร์เป็นผู้ออกทุน ท่านปัญญาเป็นผู้สั่งเทป Grundig มาจากเยอรมันใช้ถ่านถึง ๑๒ ก้อน ซึ่งตัวใหญ่มาก ม้วนประมาณซัก ๖ นิ้ว ม้วนกลมว่าจี้้นเถอะสมัยก่อน

ท่านก็พยายามอัดเทศน์ของหลวงตา จากนั้นท่านนำมาอัดเก็บๆ เอาไว้ แต่ต่อมาหลวงตาก็ไม่ค่อยสบายเท่าไร เล่นเลือดไปเลี้ยงหัวใจไม่เพียงพอ ท่านเหนื่อย ในช่วงนั้นเกิดสงครามเครื่องบินมาลงที่สนามบินตั้งแต่ปี ๒๕๑๒ มาเป็นช่วงที่หลวงพ่อกำลังอยู่กับหลวงตา หลวงตาจะประชุมพระบ่อย ที่ศาลาข้างบนตอนกลางวัน บางที ๓ วันประชุมครั้งหนึ่ง บางที ๗ วันประชุมครั้งหนึ่ง ไม่เกิน ๗ วัน ..

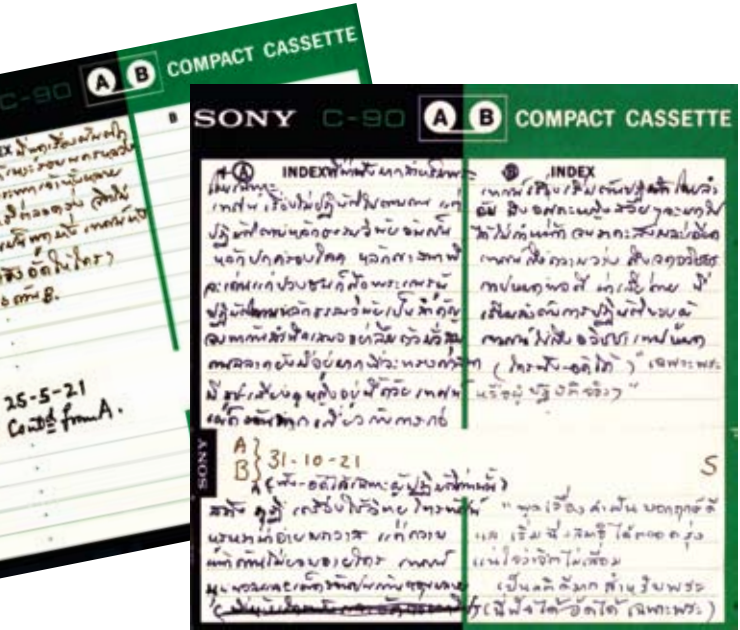
หลวงตาประชุม ๓ วันครั้งหนึ่ง ๗ วันครั้งหนึ่ง พอประชุมอัดเทปไม่ได้เพราะเหตุใด เพราะเครื่องบินมันขึ้นลง เสียงเครื่องบินดังสนั่นหวั่นไหว พอเครื่องบินมาก็ต้องบอกหยุดๆ ไม่ต้องอัดเทป ให้สังเกตว่าช่วงปี ๒๕๑๓-๒๕๑๕ มานี้ให้พวกเราสังเกตว่าในเสียงเทศน์ของหลวงตานั้น จะโผล่มาในปี ๒๕๑๔ นะ ให้พวกเราสังเกตเทปของหลวงตานี้ ..

ต่อมาตั้งแต่ปี ๒๕๑๔ หลวงตาท่านเทศน์มากขึ้น พอตอนเย็นหลวงตาก็ลงไปเทศน์ให้คุณเพาฟง่าฟัง แกเป็นโรคมะเร็งในกระดูกและมาพักภาวนาอยู่ที่วัดป่าบ้านตาด บางทีก็เอาท่านปัญญาลงไปนั่ง บางทีก็หลวงปู่ลี บางทีก็หลวงปู่บุญมี นาคุณ โดยมากก็ ๓ องค์นี้ บางทีท่านปัญญา ก็ให้ท่านอาจารย์ลีเป็นผู้กดเทปให้ พอไปถึงหลวงปู่ลีไม่รู้กดตัวไหน .. บางวันกลับมาไม่ได้ ท่านปัญญา ก็ไม่รู้จะทำอะไร มีแต่พูดมูบมับๆ จึงได้เป็น**ธรรมะชุดเตรียมพร้อม** ..

จากนั้นมาก็คุณหญิงเสริมศรีเป็นน้องสาวของคุณหญิงสงศรีภรรยาของอาจารย์หม่อวย เป็นผู้ถอดเทปของหลวงตา **อวกาศของจิต-อวกาศของธรรม ธรรมะชุดเตรียมพร้อม** .. จากนั้นก็นำไปให้หลวงตาเป็นคนตรวจทาน แล้วจึงพิมพ์ ส่วน**ประวัติของหลวงปู่มั่น** ท่านพิมพ์สงศรีสถาปนา สมัยนั้นศรีสถาปนาเป็นผู้พิมพ์ **ประวัติหลวงปู่มั่น** ต่อมาก็พิมพ์ **ปฏิบาทพระรัตนคุณธรรมฐานๆ** แต่พิมพ์ผิดคราวนั้น หลวงตาพิมพ์เองนะ พิมพ์แบบสั้มผีส์ด้วย หลวงตาพิมพ์เองเก่งนะ หลวงตานี้อัจฉริยะจริงๆ ท่านพิมพ์เองเขียนแล้วก็พิมพ์ แล้วก็ให้ศรีสถาปนาลงประวัติหลวงปู่มั่น แล้วก็ลงปฏิบาทพระรัตนคุณธรรมฐานสายหลวงปู่มั่น ..

เครื่องบันทึกเสียง เครื่องอัดสำเนาเทป เครื่องเล่นเทปของวัดป่าบ้านตาด ในสมัยก่อน เป็นเครื่องมือสำหรับการเผยแผ่ธรรม

สมัยนั้นหลวงพ่อก็เป็นพระอยู่ที่นี้ พิมพ์เสร็จแล้วหลวงพ่อก็เอาไปเย็บกระดาษที่ ๒ แผ่น ๓ แผ่นบ้าง นี่แหละ ต้องเย็บแผ่นสำเนา กับตัวจริง ตัวจริงเก็บไว้สำเนาส่งมาให้ศรีสัปดาห์ ลงเป็นสัปดาห์ๆ ไปทุกๆ ๗ วัน **ประวัติหลวงปู่มั่น ปฏิภาทพระรัตนตรัย และ เพื่อใจที่ได้ทุกข์** เล่มนั้นหนานะ

อันนั้นคือผลงานของท่านปัญญาวัชโธ ที่ท่านได้ถ่ายเทปอัดเทปธรรมเทศนาของหลวงตา .. ธรรมะตอนกลางคืนทุกวัน ที่อบรมพระทั้งหลายทั้งปวงนี้ เป็นฝีมือของท่านปัญญาทั้งหมด พูดอย่างนั้นได้เลยเพราะฉะนั้นจึงถือว่าท่านปัญญานี้เป็นผู้มีอุปการคุณ สำหรับพวกเราที่ได้รับธรรมเทศนาขององค์หลวงตา ทุกวันนี้ เพราะท่านปัญญา ถ้าไม่ใช่ท่านปัญญา หลวงพ่อมองไม่เห็นใครเลยที่จะทำได้อย่างนั้น ท่านปัญญาจึงเป็นผู้ที่เห็นคุณค่าจริงๆ ในธรรมะคำสอนขององค์หลวงตา ท่านพิถีพิถันมากเพราะอัดมาแล้วท่านไม่เคยปล่อยปลະเลยให้หลุดมือ ท่านจะหักเดียวก่อนกลัวจะเกิดการอัดซ้ำ หรือมาล้างเทปของท่านก่อน บางทีมากดผิดกดถูก บางคนทำไม่เป็นอาจจะทำให้เสียได้ จะอัดไว้ ๒-๓ อันแล้วให้คนอื่นยืม อันนั้นคือความพิถีพิถันของท่าน ทำให้เห็นความละเอียดอ่อนของพระฝรั่ง .. และก็ท่านเซอร์ จากนั้นก็คุณเพ็ญศรี มกรานนท์ ท่านก็ซื้อเทป ยูเธอร์ (Uher) ของเยอรมันราคาตั้ง ๒๐,๐๐๐-๓๐,๐๐๐ บาท มาให้ท่านปัญญา แล้วก็ซื้อไมค์ เบเยอร์ (Beyer) ตัวละตั้ง ๗,๐๐๐-

๘,๐๐๐ บาท มาให้ท่านปัญญา คือหลวงตาเทศน์ จะเอาไมค์ไปใกล้ไม่ได้ ต้องเอาไมค์ไว้ห่างๆ เพราะฉะนั้นเสียงหลวงตาจึงไม่ค่อยดีเท่าไร เพราะว่าไมค์มันอยู่ห่างจากหลวงตา เสียงแมลง ตึกแก มันแทรกในเทศน์ของหลวงตาทั้งหมด ไม่เหมือนทุกวันนี้ ...”

จ่าย เพื่อหัวใจโลก

งานเขียนหนังสือและการแสดงธรรมอบรมพระเถระและฆราวาสขององค์หลวงตานั้นสามารถเรียงลำดับเหตุการณ์โดยย่อ ดังนี้

ปี พ.ศ.๒๕๑๔ ได้มีการตีพิมพ์เป็นรูปเล่ม บทนิพนธ์สำคัญขององค์หลวงตา คือประวัติท่านพระอาจารย์มั่น ภูริทัตตเถระ ทຍຍຍย พิมพ์ในนิตยสาร “ศรีสัปดาห์” ที่มีม.ล.จิตตินพวงศ์ เป็นบรรณาธิการ และตีพิมพ์เป็นภาษาต่างประเทศหลายภาษาด้วยกัน

ปี พ.ศ.๒๕๑๕ ได้มีการตีพิมพ์เป็นรูปเล่ม บทนิพนธ์สำคัญอีกเล่มหนึ่งคือ ปฏิภาทพระรัตนตรัย และตีพิมพ์เป็นภาษาต่างประเทศหลายภาษา เช่นเดียวกัน

ปี พ.ศ.๒๕๑๖ องค์หลวงตามีอายุ ๖๐ ปีในช่วงนี้ องค์ท่านเอาใจใส่เน้นอบรมพระอย่างจริงจัง

ปี พ.ศ.๒๕๑๘-๒๕๒๘ ธรรมเทศนาในช่วงนี้เริ่มมีจำนวนมากขึ้น เพราะในช่วงนี้ธาตุ-ขันธองค์ท่านแข็งแรงขึ้น แต่ก็เน้นการอบรมพระภิกษุสามเณรเป็นหลัก ด้วยธรรมเทศนาสำคัญ เช่น “เข้าสู่แดนอวกาศของจิตของธรรม” “เข้าสู่แดนนิพพาน” ฯลฯ ต่อมาก็ได้เมตตาอบรมฆราวาส อาทิ “ธรรมะชุดเตรียมพร้อม” ที่ศิษยานุศิษย์ได้ลิ้มรสอมตรธรรมแห่งพระธรรมเทศนา เป็นที่ประจักษ์หู ประจักษ์ตา ประจักษ์ใจ

ปี พ.ศ.๒๕๒๘ องค์หลวงตามีอายุ ๗๒ ปี ยังคงให้การอบรมพระภิกษุสามเณรฆราวาสญาติโยมอยู่เป็นครั้งคราว

มีคนเป็นจำนวนมากที่ห้วงเรื่องค่าใช้จ่ายในการจัดส่งหนังสือและเทปไปยังสถานที่ต่างๆ

เกรงว่าจะทำให้องค์ท่านและทางวัดป่าบ้านตาดต้องลำบาก แต่องค์ท่านคำนึงถึงประโยชน์ด้านธรรมะที่จะเกิดขึ้นกับประชาชนพระเถระมากกว่า ภาระค่าใช้จ่ายต่างๆ จึงถือเป็นเรื่องรองลงไปตั้งค้ำกล่าวต่อไปนี้

“...หนังสือของเรานี้ไม่มีการซื้อการขาย มีแต่การให้ฟรีๆ ส่งให้ฟรีด้วย บางคนเขามาถาม เขาคงวิตกกังวลเรื่องการส่งของเรา เขากลมเฉพาะเรื่องส่ง

‘เรื่องส่งคงจะหมดมากนะหลวงพ่อส่งหนังสือนี้’

‘อ๊วย อย่ามาถาม’ เรียบอกตรงๆ เลย

ถ้าเราจะมาวิตกวิจารณ์กับเรื่องการได้การเสียแล้ว เราทำไม่ได้ เราไม่ทำจริงๆ เราทำไม่ได้จริงๆ เช่น ค่าส่งนี้มันก็เป็นแสนๆ ล้านๆ จะว่าไง ค่าส่งหนังสือนี้ วันหนึ่งๆ ส่งมากขนาดไหน บางวันรถบี้อัพเต็มเลย ส่งมาตั้งแต่ปี ๒๕๑๔ แล้ว ส่งใกล้ส่งไกลขนาดในเมืองไทยไม่ต้องพูดแหละ โน่นเมืองนอกยังส่งออกไป ทั้งเทปทั้งหนังสือ

องค์หลวงตาเมตตาเขียนหนังสือประวัติท่านอาจารย์มั่น ภูริทัตโต และปฏิภาทพระรัตนตรัย สลายท่านอาจารย์มั่น ลงตีพิมพ์ในนิตยสารศรีสัปดาห์ เพื่อเผยแผ่พระธรรมสลายพระกรรมฐานให้เข้าถึงประชาชนในวงกว้างยิ่งขึ้น

เวลานี้เทปจะมากกว่าหนังสือด้วยซ้ำ ขอมานี้เป็นเหมือนกับไฟลามทุ่งเลยเชียว ต้องให้พระท่านพักเครื่อง ไม่งั้นพระตาย ไมไหว อัดให้ไม่ทัน เครื่องอัดเทปนี้เราก็กามาให้ละ ด้วยความสงสารทั้งนั้นแหละ...”

ประวัติของเราไม่ให้มี

หากจะกล่าวถึงประวัติชีวิตความเป็นมาขององค์หลวงตาโดยปกติศิษยานุศิษย์ก็สนใจอยากรู้เป็นทุนเดิมอยู่แล้ว ครั้นพอมาถึงระยะช่วยชาติตั้งแต่ปี ๒๕๔๑ เป็นต้นมา ประชาชนทั่วประเทศ ตลอดในต่างประเทศรู้จักท่านในชื่อต่างๆ เป็นวงกว้างมากขึ้น ก็ยิ่งสนใจอยากทราบประวัติชีวิตความเป็นมาขององค์หลวงตามากยิ่งขึ้นด้วยเช่นกัน ในขณะที่องค์ท่านเองก็ไม่ต้องการให้มีหนังสือชีวประวัติหรือเขียนชีวิตความเป็นมาของท่านเลย ดังนี้

“เรื่องประวัติตัวเองนั้นความจริงหลวงตาไม่สนใจนะ ใครมาขอประวัติของเรามากต่อมาก แม้แต่ใหญ่ที่สุดก็เคยมาขอประวัติ แต่ไม่เคยให้ไม่ว่าผู้ใหญ่ที่สุดหรือเล็กที่สุด เราไม่ค่อย

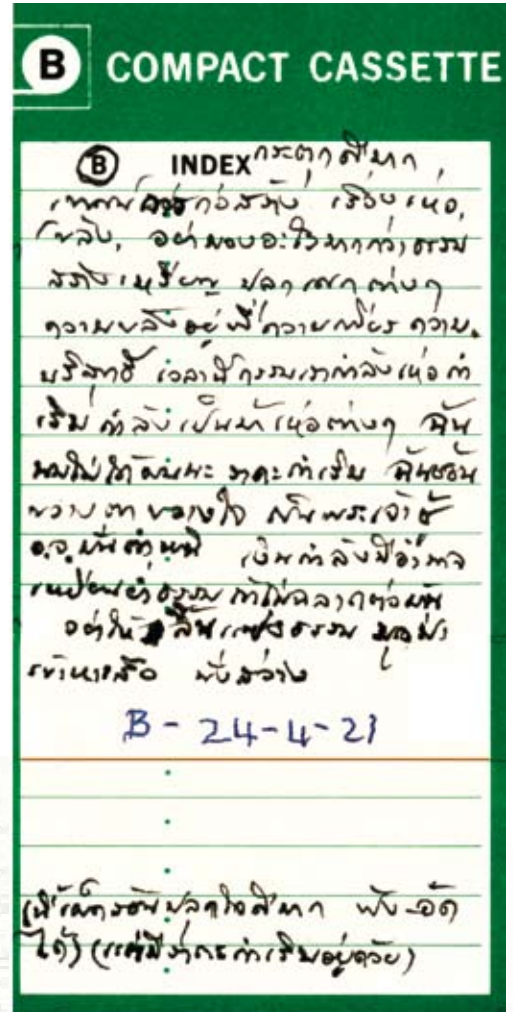
ชอบ แต่ส่วนมากในหลักกรรมชาติแล้ว การเขียนหนังสือ การเทศน์ที่อัดไว้ในเทป ก็แสดงเอาตัวของตัวออกมาเหมือนกันเพียงแต่เราเป็นคนรู้เราเป็นคนเห็นเท่านั้น แต่หลักความจริงที่ออกจากใจก็ออกจากนี้เอง”

และด้วยเหตุนี้ การรวบรวมประวัติชีวิตของท่านจึงเป็นเพียงเรื่องเล่าสั้นๆ คัดออกมาเป็นตอนจากการแสดงธรรมในที่ต่างๆ ไม่ว่าจะจากเทศน์อบรมพระ อบรมฆราวาส หรือเป็นเพียงเรื่องเล่าแบบกันเองประสาศิษย์อาจารย์ในวงเล็กๆ เช่นโรงน้ำร้อนหรือกุฏิ เป็นต้น ต่อมาเมื่อกระทรวงศึกษาธิการร่วมกับคณะศิษยานุศิษย์ได้กราบขออนุญาตถ่ายรูปองค์หลวงตาในท่านั่งสมาธิภาวนา เพื่อเป็นแบบอย่างแก่นักเรียน นิสิต นักศึกษา ตลอดจนประชาชนผู้สนใจ เมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๔๑ ณ สวนแสงธรรม พุทธมณฑลสาย ๓ กรุงเทพมหานคร องค์หลวงตาก็ได้เมตตาตอบรับเพราะเห็นประโยชน์ด้านอรรถธรรมแก่พี่น้องประชาชน เหตุการณ์ในวันนั้นท่านยังกล่าวด้วยว่า

“ไม่ได้นั่งเพียงให้ถ่ายรูปอย่างเดียวนะ แต่เราภาวนาจริงๆ”

ความเมตตาครั้งนี้จึงเป็นปฐมฤกษ์มงคลต้นเหตุแห่งการรวบรวมเรื่องราวประวัติชีวิตของท่าน จนกระทั่งในระยะต่อมาท่านได้เมตตาอนุญาตให้จัดพิมพ์หนังสือ “หยุดน้ำบโนบัว” แจกจ่ายเป็นธรรมทานและวิทยาทานเข้าสู่ห้องสมุดของสถานศึกษาต่างๆ ในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการในทุกระดับชั้นทั่วประเทศ โดยได้จัดพิมพ์เมื่อปี พ.ศ.๒๕๔๒ ในนามกรมวิชาการและกระทรวงศึกษาธิการ ๖๐,๐๐๐ เล่ม โดยกรมวิชาการพิจารณาแล้วอนุญาตให้ใช้ในโรงเรียนได้ในเรื่องนึ่งองค์หลวงตาเมตตาบอกว่า

“...นี้หยุดน้ำบโนบัวก็จะเป็นประวัติของเรา พระมาขอ เรามอบว่านี่ประวัติ เลยไปอย่างไรได้มาเป็นหยุดน้ำบโนบัวน่าจะเป็นประวัติของเรา แต่เราไม่ได้ลงมือดำริคิดเขียนจนกระทั่งพิมพ์มาเป็นเล่ม เราไม่เกี่ยวข้อง พระท่านเสาะแสวงหาเองนะ คือประวัติของเราไม่ให้มีเลย ปิดออกหมดเลย ใครจะมาเขียนเรื่องประวัติของเราอะไรๆ เราไม่ให้เขียน ดึงกับชัวอยู่กับเรา ไม่มีใครรู้เรื่องดียิ่งกว่าเรา เราว่า

อย่างนั้น และการนำธรรมออกสอนโลกผิดถูกประการใดเอาทำ เราว่าอย่างนั้น เท่านั้นพอ...

หยุดน้ำบโนบัวคือประวัติของเรา พระท่านไปหาเก็บตกเอามา เวลาเราเล่า ท่านก็จดเอาๆ เพราะเล่าตรงไหนมันจริงตรงนั้นนะ เจ้าของเล่าเองใช้ไหมล่ะ มันจะโกหกไปได้ยังไงที่มารวมกันแล้ว พิมพ์เป็นเล่มขึ้นมา เรียกว่าหยุดน้ำบโนบัว เขาว่าจ้างพิมพ์เยอะเหมือนกันนะ เรียกว่า กระทรวงศึกษาพิมพ์หมดทั้งกระทรวง แจกทั่วโรงเรียน

ไปโกดังเมื่อคืน .. ไปจับหนังสือกองพะเนิน .. หนังสือหยุดน้ำบโนบัว ๑ แล่น ๕ หมื่นเล่ม บริษัทกระทิงแดง

กับดร.เชาวน์ ร่วมกันพิมพ์ส่งมา ส่วนกระทรวงต่างๆ ตามโรงร่ำโรงเรียนเขาส่งไปหมด นี่เขาส่งมาเพื่อให้แจกประชาชน เรามาอ่านด้านหลังเมื่อคืนนั้นจะสะดุดใจก็เลย ด้านหน้าเขาก็บอกไว้แล้วดังที่เราเห็น ด้านหลังมีอีกนะ สุดเล่มปกหลังว่า

‘เราจะทำประโยชน์ให้โลกด้วยความเมตตาเต็มความสามารถ หลังจากนั้นแล้ว คือเราตายไปแล้วเราจะไม่กลับมาเกิดอีกตลอดไปจนถึงอนันตกาล’

นี่ถึงใจทั้งสองเลย หาที่ต้องติไม่ได้คำเหล่านี้ ออกจากหัวใจเรา แน่ใจว่าเราเป็นผู้พูดถึงมาเขียนของเรา เราถอดออกจากนี้จริงๆ เราไม่สงสัย..

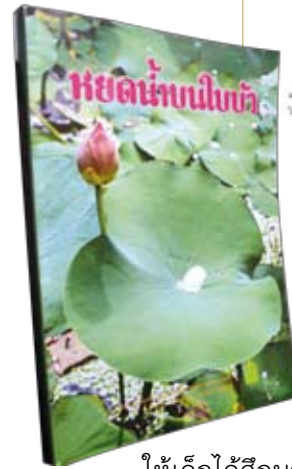
แล้วหนังสือที่ออกมาเป็นหยดน้ำบนใบบัวนี้ เรียกว่าออกจากความเดนตายของเรา เราถึงไม่สงสัยในแง่มุมต่างๆ ของหนังสือเล่มนี้ตั้งแต่ต้นจนสุด เราได้อ่านดูเรียบร้อยแล้วว่า ที่แต่งไปนี้เขียนไปนี้ผิดกับความเคลื่อนไหวการกระทำของเราอย่างไรหรือไม่ ไม่ผิด นี่เราถึงยอมรับ ในเรื่องของเราทุกอย่างออกก็รับ ที่จะนำไปพิมพ์นั้นเราเห็นด้วยแล้ว ให้ต่อไปเราไม่คิดเลยแหละ ผู้รับจะรับได้มากน้อยเพียงไรเท่านั้นเอง เรื่องต่อไปเราไม่คิด เพราะธรรมเหล่านี้เป็นธรรมที่ออกมาจากความเดนตายด้วยความพินิจพิจารณาทุกด้านทุกทาง จนกระทั่งออกเป็นหนังสือตั้งแต่ต้นจนสุดของหนังสือเล่มนี้ สุดประวัติเรื่องของของเรา เราไม่มีที่ติต้องติ เพราะฉะนั้นเวลาพิมพ์ก็พิมพ์ได้เลย แจกก็แจกไปได้เลย เพราะเราแน่ใจในการปฏิบัติของเรา...”

ประวัติหลวงตาเข้าสู่สถานศึกษาทั่วประเทศ

ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๔๔ สถานศึกษาในสังกัดกรุงเทพมหานครและกระทรวงศึกษาธิการ โดยผู้อำนวยการประถมศึกษาจังหวัดและผู้อำนวยการสามัญศึกษาจังหวัดจากทุกจังหวัดและอีกหลายหน่วยงาน ได้มีหนังสือมายังวัดป่าบ้านตาดขอรับหนังสือ “หยดน้ำบนใบบัว” เข้าห้องสมุดของโรงเรียนต่างๆ ทั่วประเทศ มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอนตาม “หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน” ซึ่งในระยะนั้นกำลังส่งเสริมวิธีการสอนแบบบูรณาการ คณะศิษยานุศิษย์เห็นความสำคัญจึงได้จัดพิมพ์เพิ่มเติมอีกหลายครั้งจำนวนกว่า ๕๐๐,๐๐๐ เล่ม ซึ่งองค์หลวงตาได้กล่าวถึงเรื่องนี้ไว้หลายวาระสรุปได้ ดังนี้

“...ที่เขาเอาหยดน้ำบนใบบัวเป็นหลักสูตร (เรียน) นั้น ที่เราไม่มีอะไรคัดค้านเขาก็คือเราดำเนินมาอย่างนั้นอยู่แล้ว .. เราอ่านแล้วก็ไม่มีอะไรขัดแย้งกันกับความเป็นจริงของเราที่ดำเนินไป .. เวลานี้ก็ปรากฏว่าทางการบ้านเมืองเขาก็ได้คัดเลือกเอาหนังสือธรรมะไปสอนเด็กตามโรงร่ำโรงเรียน เช่น หยดน้ำบนใบบัว เป็นต้น เราก็ไม่ขัดข้อง ที่เขามาติดต่ออยากได้ไปเราไม่ขัดข้อง เพราะเราเชื่อในการปฏิบัติของเราแล้วว่า หนังสือเล่มนี้จะไม่ทำโลกให้ล่มจม ถ้าปฏิบัติตามที่เรปฏิบัติมานี้ จนกระทั่งปรากฏเป็นประวัติขึ้นมา เรากาภูมิใจในการปฏิบัติของเรา ..

นี้บรรดาพี่น้องทั้งหลายก็ได้คิดขึ้นมาเวลานี้เรากำลังฟื้นฟูธรรมขึ้น นี้ก็ออกแล้วหยดน้ำบนใบบัว เริ่มแต่เด็กขึ้นไป เด็กก็ออกมาจากผู้ใหญ่เป็นผู้พินิจพิจารณา ตกออกมาเป็นหยดน้ำบนใบบัว ไปตามโรงเรียนต่างๆ นี้ก็ออกมาจากผู้ใหญ่ ผู้ใหญ่ก็คือผู้เห็นการณ์ไกล เห็นปัจจุบัน ทั้งเห็นการณ์ไกล พิจารณาแล้วจึงได้แสดงกิริยาออกมาให้ท่านทั้งหลายทราบว่าหนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือธรรมะ ธรรมะนี้เป็นความร่มเย็นแก่โลกตลอดมา จึงได้คิดแยกอันนี้ออกมาเป็นเอกเทศ เช่น หยดน้ำบนใบบัว เพื่อ

ให้เด็กได้ศึกษาเล่าเรียนในข้อธรรม ข้อธรรม เริ่มแล้วนี้ จากนั้นก็แตกกระจายออกไป .. เราได้ยินดีเห็นด้วย ตั้งแต่เริ่มแรกมาติดต่อกับเราว่า จะเอาหยดน้ำบนใบบัวของหลวงตาออก ให้เด็กพวกนักเรียนได้ศึกษา ประกอบกับหลักสูตรไปด้วยตามชั้นต่างๆ ของวิชาที่เรียนมา เราก็ตอบรับทันที เราเห็นด้วยมานานแล้ว ไม่ว่าจะเห็นด้วยแต่เดี๋ยวนี เป็นแต่เพียงว่า วิสัยของผู้จะรับได้กระตือรือร้นออกมาพอจะรับทราบกันบ้างหรือไม่เท่านั้น เมื่อกระตือรือร้นนั้นก็ตอบรับทันที เราเห็นด้วยมานานแล้ว

ตัวเองที่ออกมายืนยันเป็นตัวหนังสือเป็นหยดน้ำบนใบบัวนี้ ก็ทำมาแบบนั้น เรียกวารอดเป็นรอดตายเดนตายมา ได้พูดให้พี่น้องทั้งหลายบรรดาลูกศิษย์ลูกหาฟังเสมอ ใครจะเชื่อได้หรือไม่ได้ก็แล้วแต่ความรู้ความเห็นของคนๆ นั้น แต่สำหรับเรานี่เราทำอย่างที่ว่ามาจริงๆ ไม่เคลือบแคลงเลย เพราะฉะนั้นหนังสือนี้จึงไม่ขัดแย้งกันกับการดำเนินของเรา ดึงออกไปเป็นประวัติแล้วก็เป็นที่ประวัติของเราโดยตรง ของเราก็คือของธรรมนั้นแหละจะเป็นอะไรไปเพราะเราดำเนินตามธรรม ผู้อยู่ในภูมิใดๆ ก็ควรจะได้เป็นหลัก เป็นข้อยึด ..

เวลาออกมาอย่างนี้มันก็เป็นคติตัวอย่าง แก่กุลบุตรสุดท้ายภายหลังได้เป็นอย่างดี .. อย่างที่ว่าหยดน้ำบนใบบัวนี้คือเรื่องธรรม คติธรรมทั้งนั้นอยู่ในนั้น ฟังได้ทุกคน ยึดไปเป็นคติได้ทุกคน ...”

เว็บไซต์หลวงตา

ที่มาหลวงตา ดอทคอม

ต้นปีพุทธศักราช ๒๕๔๑ ถือเป็นจุดเริ่มต้นของการนำชีวิตประวัติด้อยและธรรมะของหลวงตาออกเผยแพร่ด้วยระบบอินเทอร์เน็ตเพื่อรองรับงานกอบกู้ชาติบ้านเมืองของท่าน ซึ่งในช่วงเวลานั้นได้มีการประสานงานจากพระสงฆ์วัดป่าบ้านตาดในการหาพื้นที่ การกำหนดโครงสร้างและการใช้ชื่อเว็บไซต์ ตลอดจนการวางแนวทางการจัดส่งธรรมะและข้อมูลจากทางวัด เพื่อให้เว็บไซต์มีการปรับปรุงข้อมูล (update) อยู่เป็นระยะ เมื่อได้ข้อสรุปจากทางวัดให้ชื่อเว็บไซต์ว่า Luangta เนื่องจากสิ้นกระชั้น เป็นที่รับรู้แก่ศิษยานุศิษย์และคนทั่วไปอยู่แล้วว่าถ้าพูดถึง “หลวงตา” ก็หมายถึง “หลวงตามหาบัว วัดป่าบ้านตาด” นั่นเอง

เมื่อองค์ประกอบต่างๆ มีความพร้อมในเวลาไม่นานนักเนื่องจากผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีความเคารพในองค์หลวงตา และถือว่างานครั้งนี้เป็นงานบุญของวัดเพื่อการเผยแผ่ธรรมะจึงไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆ ทั้งสิ้น เว็บไซต์หลวงตาภายใต้ชื่อ www.thai.net/luangta จึงถือกำเนิดขึ้นอย่างเป็นทางการมีทั้งภาคภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยได้จดทะเบียนเมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๑ อย่างไรก็ตาม ในช่วงแรกพระธรรมเทศนาที่อยู่ในเว็บไซต์ยังไม่ค่อย

ได้รับการปรับปรุงเท่าใดนักเพราะระยะนั้นทางวัดยังไม่มี การถอดกัณฑ์เทศน์แบบวันต่อวัน และได้เริ่มจดทะเบียนกับ NEDSTAT เพื่อเริ่มต้นนับจำนวนผู้ใช้บริการเว็บไซต์ของหลวงตาเมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๒

ต่อมาเมื่อทางวัดมีการถอดกัณฑ์เทศน์บ่อยครั้งมากขึ้นในราว ๓-๔ วันต่อสัปดาห์ ประกอบกับในระยะต่อมาได้ใช้ File server เป็นของตนเองโดยทางวัดได้มอบหมายอย่างไม่เป็นทางการให้จดทะเบียนเว็บไซต์พร้อมกับกำหนดให้ใช้ชื่อ Luangta ไว้คงเดิม เว็บไซต์หลวงตาจึงมีพื้นที่เป็นของตนเองโดยสมบูรณ์ภายใต้ชื่อ www.Luangta.com เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๓ ซึ่งในช่วงแรกทางวัดได้จัดส่งพระธรรมเทศนาเป็นระยะๆ ต่อมามีการถอดกัณฑ์เทศน์แบบวันต่อวันโดยทางวัดได้จัดส่งให้ทีมงานนำขึ้นเว็บไซต์แบบประจำวัน องค์หลวงตาได้กล่าวถึงกัณฑ์เทศน์ประจำวันไว้เช่นกันว่า

“อย่างเทศน์ตอนเช้านี้ พอดตกตอนเย็นมา เขาเอาอินเทอร์เน็ตมาอ่านให้ฟัง เป็นการทบทวนอินเทอร์เน็ตอยู่ในตัวนะ คือทางอินเทอร์เน็ตเขาจะออกเป็นทางหนังสือออกมา ทางนี้ก็อัดอินเทอร์เน็ตไว้แล้วตอนเย็นก็มาอ่านให้เราฟัง นั่นละคือทบทวนในตัว เรียกว่าตรวจทานไปในตัว เราได้ฟังอ่านจากอินเทอร์เน็ตแล้วก็ไม่ปรากฏว่าได้แก้ไขตัดแปลงตรงไหน แม้ตัวเดียวไม่มีขนาดนั้นละนะเราฟังเอง แสดงว่าตายใจได้แล้ว อ่านไม่คิดค่านก็เรียกว่ารับรองแล้วไม่เคยมีที่จะแก้ไขตรงไหน ไม่เคยมีจริงๆ นะ ไม่ว่าเทศน์กัณฑ์ไหนเหมือนกัน”

ด้วยการพัฒนาเว็บไซต์ของทีมงานศิษย์หลวงตาที่มีความสามารถและด้วยการถอดกัณฑ์เทศน์แบบประจำวันจากทางวัดโดยการช่วยเหลือจากทีมงานคณะศิษย์ ทำให้ในระยะนั้นเว็บไซต์หลวงตาได้รับความนิยมอย่างมากเป็นที่รู้จักแพร่หลายแก่สาธารณชนดังปรากฏในหน้า NEDSTAT แสดงสถิติผู้ใช้บริการตั้งแต่วันที่ ๑๐ มีนาคม ถึงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๔๒ จำนวนมากถึง ๑๙๑,๖๘๘ ครั้ง (Total number of page views up till now)

ต่อมาในปี ๒๕๔๕ ได้มีการจดทะเบียนเพิ่มเติมอีกชื่อหนึ่งในชื่อ www.Luangta.or.th ทางวัดจึงมีเว็บไซต์หลวงตาถึง ๒ ชื่อ คือ www.Luangta.com และ www.Luangta.or.th โดยในระยะนี้เว็บไซต์ได้รับการพัฒนาจากทีมงาน

มืออาชีพของกลุ่มบริษัทชินแซทเทลไลท์ จำกัด (มหาชน) และได้ถวายส่งมอบเป็นธรรมทานอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ ประกอบกับคณะศิษย์ได้ร่วมกันบริจาค File server ที่มีประสิทธิภาพสูงขึ้นโดยฝากไว้ภายใต้การดูแลของกลุ่มบริษัทชินแซทเทลไลท์ จำกัด (มหาชน) ซึ่งทำให้สามารถบรรจุเทศน์องค์หลวงตาในรูปแบบต่างๆ ได้มากขึ้นนอกจากตัวอักษร คือ สามารถรับฟังและรับชมภาพวิดีโอได้ พระสงฆ์วัดป่าบ้านตาดจึงได้ทยอยแปลงเทปธรรมะหลวงตาให้อยู่ในรูปแบบดิจิทัลและอัปโหลดไว้บน File server

ต่อมาไม่นานเมื่อพระสงฆ์วัดป่าบ้านตาดร่วมกับโปรแกรมเมอร์ได้ทำการทดลองทางเทคนิคทำให้เว็บไซต์สามารถถ่ายทอดสดพระ-

ธรรมเทศนาขององค์หลวงตาทั้งในวัดป่าบ้านตาด สวนแสงธรรม และสถานที่อื่นๆ ออกกระจายไปทั่วโลกได้เป็นผลสำเร็จนับเป็นเว็บไซต์แห่งแรกหรือลำดับแรกๆ ของประเทศไทยที่มีการถ่ายทอดสดผ่านระบบอินเทอร์เน็ตสำหรับเว็บไซต์ที่เป็นของวัดป่าบ้านตาดที่เกิดขึ้นในเวลาต่อมาคือ www.klangluang.com เพื่อให้ข้อมูลข่าวสารความรู้เกี่ยวกับคลังหลวงและ www.siangdham.com เพื่อให้ข้อมูลรายละเอียดและการประสานงานระหว่างเครือข่ายสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน

เว็บไซต์หลวง

www.luangta.com และ www.luangta.or.th หน้าเว็บเพจภาษาไทย และภาษาอังกฤษ

ธรรมะหลวงตาออกทั่วโลก เป็นประวัติศาสตร์

“...นี่ก็นับว่าเป็นประวัติศาสตร์อันหนึ่ง อีกเหมือนกัน คือเทศน์นี้ไม่ได้มีเฉพาะประเทศไทย ของเรานะ เวลานี้ออกเมืองนอก ทางอินเทอร์เน็ต ออกทั่วโลก .. เดี่ยวนี้หนังสือเรามันจะร้อยกว่า เล่มละมัง (ร้อยกว่าครับ) ร้อยกว่าแน่ง แล้วที่ พิมพ์นะ นี่ก็เทศน์ทุกวัน แล้วสุดท้ายมันก็จะไป เป็นหนังสือจนได้นี่นะ ออกอินเทอร์เน็ตๆ นั่นซี อินเทอร์เน็ตนี่ออกทั่วไปเวลานี้ ..

การเทศน์ก็เทศน์ทุกเช้า ออกวิทยุทุกเช้า อุดรฯ นี้ ๙ สถานีออกด้วยกันหมด เป็นแต่เพียง ไม่ซ้ำเวลากัน ออกทุกสถานี ๙ สถานีออกหมด เทศน์นี้อัดเทปไว้ข้างบนแล้วเขาก็เอาออกวิทยุ ๘ สถานี เป็นแต่เพียงว่าเวลาไม่ซ้ำกัน จากนี้ก็ ออกกรุงเทพฯ สถานีใหญ่ๆ นี่ออกทั้งนั้น แล้วอัน ที่สามก็ออกทางอินเทอร์เน็ต เวลานี้ทั่วโลก ออกจากคำพูดของคนคนเดียวนี้ทั่วโลกไปเลย ตลอดมานะ เป็นคำพูดประจำวันดังที่เขาเขียนไว้ วันต่อวัน พอเทศน์นี้บีบ มันก็ติดเทป เทปออก มันก็ทั่วไปหมด เมืองไทยทางวิทยุก็ได้ยินได้ฟัง ทางอินเทอร์เน็ตก็ออก ทางหนังสือก็ออก ..

เทศน์ที่วัดป่าบ้านตาดนี้เทศน์อยู่นี่นะ เขาฟังทางสหรัฐฯ เวลานี้เขาก็ฟังอยู่ด้วยกันดูด้วยกัน อินเทอร์เน็ตออกทั่วถึงกันหมด แล้ว เทศน์นี้เขาได้ยินทั่วโลก เวลานี้เขากระจายออกไปหมด ก็ดูเหมือนมีแต่ธรรมะหลวงตาบวระออก ทั่วประเทศและออกทั่วโลกไปหมดเลย ยิ่งกระจาย ไปเรื่อยๆ นี่เขาให้เห็นทั้งรูปร่าง สังขารร่างกาย ทั้งซุ่มทั้งเสียง กิริยามรรยาทเขาให้เห็นทาง อินเทอร์เน็ตหมดนะเวลานี้ เพราะฉะนั้นถึง กระจายไปทั่วถึง ทั่วถึงอย่างรวดเร็วระนะ ก็ออก จากธรรมะหลวงตาองค์เดียวนี้แหละ เทศนา ว่าการเราก็ไม่เคยคิดเคยคาดเคยฝันว่า เราจะได้ เทศนาว่าการสอนพี่น้องชาวไทยเราทั่วประเทศ อย่างที่เป็นอยู่เวลานี้ ถึงขนาดที่ว่าเวลานี้มันไป ไม่ได้แล้ว แต่คำพูดคำจានี้ไปได้ทั่วถึงหมดนี้ เทศน์ออกเวลานี้ก็ออกกระจายลง หนุน ถึงสหรัฐฯ ถึงที่ไหนในขณะเดี๋ยวนั้นนะ เดี่ยวนี้ เขาฟัง อินเทอร์เน็ต...”

อุปกรณ์การถ่ายเทสดเทศน์หลวงตานอกสถานที่ ด้วยระบบอินเทอร์เน็ต

การถ่ายเทสดพระธรรมเทศนาขององค์หลวงตาทางอินเทอร์เน็ตนอกสถานที่

คนไทยในต่างประเทศ ได้รับธรรมะหลวงตา

“...ทางเมืองนอกเขาบอกมาว่า อินเทอร์เน็ตเป็นเพื่อนเป็นเพื่อนตายของเขาได้ดีมาก คือทางโน้นเขาไม่ไปเที่ยวหาพ่น้ำลายใส่กัน คุยกัน อยู่เมืองนอกตัวใครตัวเรา นอกเวลา ทำงานแล้วมีแต่ตัวคนเดียว พอได้อินเทอร์เน็ต จากทางนี้ไปแล้วอบอุ่น เสียงอรรถเสียดธรรม

กล่อมใจอบอุ่น คือเมืองนอกเขาไม่ได้เป็นเมือง บ้ำน้ำลายเหมือนเมืองไทยเรา เมืองไทยเรามัน บ้ำน้ำลาย ไปอยู่ที่ไหนพ่นนี้ๆ อย่างนั้นนะ คือ เพื่อนฝูงมีอยู่ทั่วไปคนไทย เป็นเพื่อนกันได้หมด เลย ไปที่ไหนคุยกันได้สบาย มันถึงพ่นน้ำลาย พ่นโน้นพ่นนี้ อยู่เมืองนอกไม่มีใครมาพ่นด้วยซี น้ำลายของเราคนเดียวไม่ทราบจะพ่นกับใคร พอได้ฟังได้ดูอินเทอร์เน็ตแล้วรู้สึกอบอุ่นมาก ทางโน้นเสียงอรรถเสียดธรรมไม่มี มีอยู่ที่เมือง ไทยเรา พอได้ฟังทางอินเทอร์เน็ตได้ยินจาก อินเทอร์เน็ตทางเมืองไทยเรารู้สึกว่ามีความ อบอุ่นมากกว่านี้ ..

ทางโน้นเขาก็อนุโมทนาสาธุการมาทาง อินเทอร์เน็ตเหมือนกันนะ นี่หมายถึงคนไทยเรา ที่ไปอยู่เมืองนอก ใครมีอินเทอร์เน็ตบางคนพูด กันจนสนิทนะ เขาบอกว่า เขาไม่เคยได้ยินได้ ฟังธรรมะอย่างนี้ เหมือนกับเขานี้หมดคุณค่าไป แล้วเรื่องศาสนา เป็นอย่างนั้นนะ พอมาได้ยิน ได้ฟังธรรมะนี้แล้ว เหมือนว่าเขาได้เกิดชาติใหม่ เขาอนุโมทนา มา ออกอินเทอร์เน็ตทุกวันนั้นแหละ ออกไปทั่วประเทศไทย ถ้าใครรู้จักมัน แล้วเขาก็คิดว่ามันนะ ออกทุกวันๆ ที่นี้มัน กว้างขวางแล้ว สุดท้ายเวลานั้นนะ เทศน์ทั่ว ประเทศไทยแล้วยังไม่แล้ว ยังทั่วโลกอีก ..

ในระยะนี้ศาสนาของเรากระจายออกไป ทั่วโลกแล้วนี่ อย่างเทศน์อยู่เวลานี้ก็ออก ทั่วโลกได้ยินทั่วกัน ออกทางอินเทอร์เน็ต ก็อย่างนั้นแหละ คนที่ไม่เคยเห็นศิลปะเห็นธรรม เข้าใจในศิลปะในธรรม ก็จะพอรู้เรื่องรู้ราวบ้าง .. ทางด้านศิลปกรรมหลวงตากก็ได้เริ่มพร้อมกันมา ดูเริ่มก่อนรัฐบาลจะขึ้นด้วยซ้ำ นี่ก็ฟื้นฟูทาง จิตใจและด้านวัตถุ เพื่อประชาชนชาวไทยและ ชาวพุทธทั้งหลาย ตั้งแต่แคบๆ ถึงกว้างขวาง มากมาย เรียกว่าทั่วโลก โดยทางอินเทอร์เน็ต อย่างพูดอยู่เวลานี้ทั่วโลกได้เห็นกันนะ ได้เห็นกัน ทั่วโลกในขณะเดียวกันนี้ อันนี้หลวงตากก็เพียง จับได้ว่า ธรรมะนี้รู้ลึกรู้ลึกกว่าประชาชนทางเมืองนอก เมืองนาตื่นตื่นกันมากอยู่จากอินเทอร์เน็ต จำนวนคนที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับมากน้อยใน อินเทอร์เน็ตนั้นเพิ่มขึ้นโดยลำดับ ก็คิดว่าจะเป็นประโยชน์ทางด้านจิตใจไม่น้อยเลย แล้ว

ทางเมืองไทยของเราก็ถอด คัมภีร์อยู่แล้ว ผู้จะฟื้นฟูคัมภีร์ มาปฏิบัติดัดแปลงกายวาจาใจ ของตนให้เป็นลูกชาวพุทธที่ดี มีความสงบเรียบร้อย ก็ควรจะได้รับการประโยชน์มาโดยลำดับ ..

ศาสนาพุทธเรารู้สึกจะ กระจายออกประเทศนอก เยอะนะเวลานี้ เวลาที่เราช่วย ชาติเทศน์นี้ออกทางอินเทอร์เน็ต ออกทั่วโลก นี่จะเป็น ข้อคิดได้คิดมากอยู่จากที่เทศน์

นี่ ออกทั่วประเทศไทยแล้วก็ออกทางอินเทอร์เน็ตทั่วโลกเลย ได้ฟังทุกวันๆ พุทธศาสนาแต่ ก่อนก็มีอยู่ตามคัมภีร์โบราณไม่ได้แสดงออกมา อันนี้แสดงออกทางเสียงทางอะไร เช่น อินเทอร์เน็ต เท่าที่ทราบมานี้หลายประเทศนะ ที่ออก จากเมืองไทยเราไป คนไทยเรามีอยู่ทุกประเทศ ได้ยินได้ฟังอรรถธรรมนี้ทั่วทุกแห่งทุกหน เมือง นอกเขาก็มีหุ้มนิตานี้ ดีชั่วเขาก็รู้ เห็นไหมนี่ฝรั่ง

มาเต็มอยู่ในศาลาเรา มาจากประเทศไหนๆ บ้าง มาทำไม อยู่ที่หัวใจ หัวใจเชื่อหัวใจฝังลึก ในสิ่งใดแล้วยอมติดพันในสิ่งนั้น นี่เขาเชื่อพุทธ- ศาสนา ..

ถ้าหากว่าเราจะพิจารณาตามหลักธรรม ชาติจริงๆ แล้ว ก็ไม่มีความหมายอะไรเพียงว่า ทั่วโลก เรียกว่าน้อยไปมากกับธรรมที่ครอบ โลกธาตุ...”

ชาวต่างชาติก็สนใจธรรม

“(โยม) ‘มาจากเม็กซิโก ได้อ่านเกี่ยวกับ หลวงตาทางอินเทอร์เน็ต ภาษาอังกฤษ จากอเมริกา ได้อ่านข่าวเกี่ยวกับหลวงตาทาง อินเทอร์เน็ต อ่านแล้วก็เลยสนใจ เป็นยิว อยู่ในนิวยอร์ก อเมริกา พออ่านข่าวแล้วเลยอยาก

ชาวต่างชาติที่มาศึกษาธรรมที่วัดป่าบ้านตาด ในอดีตและปัจจุบัน

มาราบหลวงตา เขาอยากติดต่อกับพระเจ้า
ของเขาโดยตรง ก็เลยให้เขาลองมาติดต่อกับ
หลวงตา ติดต่ได้อยู่' ..

เมื่อวานนี้เขาก็มาพบหลวงตา เขามา ๔-๕ คน
คนไทยเรามา อ้าย ยิ้มแย้มแจ่มใส พุดน้ำตา
คลอเลย ก่อนที่เขาจะมาที่นี่เขาตั้งสัจอธิษฐาน
ยังใจขอให้พบหลวงพ่อว่าฉัน ถ้ามีวาสนาขอให้
พบในวันนี้อย่าให้เคลื่อนคลาดเขาว่าฉันนะ
ตั้งสัจอธิษฐานด้วยกันแล้วเขาก็มา มากี่พบจริงๆ
เขาว่า เราก็ดูเขา เขาก็ไม่เคยทำบุญ ใส่บาตร ไม่รู้จัก
ทาน พอได้ทำเขาก็รู้สึกมีความสุขมากที่อยู่กับ
เรา เขาถวาย ๕๐ ดอลลาร์

เดี๋ยวนี้อินเทอร์เน็ตกำลังกระจายออก
ทั่วโลก เมื่อนอกนี้ เมื่อวานนี้เขาตั้งหน้ามา
จริงๆ เขาติดต่อเรื่องของเราตลอดเขาบอก
ฉันนะ ไม่ว่าทางหนังสือ ทางวิทยุ ทางโทรทัศน์
ทางไหนๆ เขาติดต่อ แต่ทางอินเทอร์เน็ต
ไม่ได้ยินเขาพูด เราก็เลยพูดทางอินเทอร์เน็ตขึ้น
ให้เขาได้ติดต่อกับเราออกไปอีกทีหนึ่ง เพื่อ
ความสะดวก เพราะเขาอยู่เมืองนอกเขาตั้งหน้ามา

เขายกตรงๆ เลย หนังสือนี้ก็ออกไปมากละ
เวลานี้ ออกไปมากจริงๆ อย่างพูดอย่างนี้ก็ออก
นี่ผู้ปฏิบัติทางด้านธรรมะจะได้ธรรมะข้อนี้ไป
เป็นเครื่องเตือนใจได้เป็นอย่างดีมากทีเดียวนะ
ไม่ใช่ตีธรรมดา ..

ทางทีวีก็กลายเป็นอย่างหนึ่ง ดูตัวจริงก็
เป็นอีกอย่างหนึ่ง ไม่เหมือนกัน นี่ก็ออกทั่ว
ประเทศไทย ทีนี้ก็ออกมานานแล้ว โทรทัศน์
วิดีโอ ออกมาตั้งนานแล้ว ๕ ปีมาแล้วมัน
เวลานี้ออกทางอินเทอร์เน็ตด้วยนะ ออกทั่วโลก
เลย เวลาเราพูดอยู่นี้เขาฟังเขาดูอยู่นะเวลานี้
ออกทั่วโลกทางอินเทอร์เน็ต เราพูดอย่างนี้
ก็เรียนอย่างนี้ เขาดูอยู่ทางไหน มีสหรัฐฯ เป็นต้น
มีหลายประเทศเขาฟังเช่นเดียวกับเรา นี้ ได้ฟัง
พร้อมๆ กัน ได้เห็นพร้อมกัน เวลานี้กำลัง
กระจายออกมากธรรมะหลวงตา แสดงทางอิน-
เทอร์เน็ต ประเทศไหนต่อประเทศไหน แล้ว
ถามปัญหามาเรื่อย เราก็ตอบ ตอบนี้ก็ออกรับ
กันๆ เรื่อยๆ ไปอย่างนี้..."

แสดงธรรมและตอบปัญหาเพื่อ ปลุกคนทั่วโลก

“...วันนั้นเราได้ตั้งใจพูดตั้งใจเทศน์ วิธี
ปฏิบัติอุปัฏฐากดูแลหลวงปู่ฉันเราทำยังไง เรา
ได้ชี้แจงวันนั้น ธรรมประเภทนี้เราไม่เคยแสดง
เพราะฉะนั้นจึงได้บอกพระจะเอาออกทาง
อินเทอร์เน็ตก็ได้ ให้โลกได้เห็นเสียบ้าง การ
ปฏิบัติต่อครูบาอาจารย์ เราได้เอาตัวของเรา
ออกแสดงเลย ที่เราได้ปฏิบัติต่อพ่อแม่ครูจารย์-
มันนี่ ถึงได้ให้เอาออกบ้างทางอินเทอร์เน็ตเรา
บอก โลกเขาคงไม่เคยมีกันแหละแบบนั้นนะ
แบบเราทำกับท่านไม่มีใครทำกัน เราแน่ใจว่า
จะไม่ค่อยมี จะว่าไม่มีก็ได้ ไม่ค่อยมี ..

ถาม ‘ดิฉันตอนนี้อยู่ที่ประเทศสวีต-
เซอร์แลนด์เจ้าค่ะ แต่ดิฉันได้ฟังท่านหลวงตา
เทศน์ทุกๆ วันทางอินเทอร์เน็ต ฟังเสียงชัดแจ้ว
มากและเห็นภาพหลวงตาด้วยเจ้าค่ะ ต้องฟัง

ทุกอย่าง เข้า ไม่ฟังไม่ได้ เกิดความหงุดหงิด ใจไม่มีความสุขเปรียบเหมือนติดยาเลยเจ้าคะ นี่เรียกว่าเกิดกิเลสทางไหนเจ้าคะ?

หลวงตาตอบ 'อย่างนี้เรียกว่ากิเลสดับธรรมเกิดเข้าใจใหม่ จะเกิดกิเลสอะไร กิเลสเกิดไม่ได้ ธรรมเกิด กิเลสดับ เข้าใจ' ..

(อีกคราวหนึ่ง) ปัญหาอินเทอร์เน็ตมีหรือเปล่าวันนี้ ไม่มีหรือ ปัญหาอินเทอร์เน็ตมาจากทางสหรัฐมาบ่อยๆ

เริ่มมีปัญหา เราก็ค้นเคยพูดอยู่เสมอมาว่า การช่วยชาติคราวนี้โดยทางการเทศนาว่าการนี้ รู้สึกว่าการถามการตอบปัญหาบกพร่องมาก เรียบอก มีแต่เทศน์ เทศน์มันไปกลางๆ ปัญหา มันชอกช้ำชกช้ำ

ตามความรู้สึกของแต่ละคนๆ เมื่อออกมาแล้วก็ทำให้เกิดสะตูดใจ เป็นคติเครื่องเตือนใจ ระลึกไว้ ไม่ค่อยลืมนะ แล้วก็

พยายามเอานั้น มาเป็นคติเตือนตนเสมอ ปัญหาเป็นอย่างนี้นะ ปัญหา มันชอกช้ำชก การเทศน์ไปเรื่อยๆ แต่ปัญหาออกมาจากความรู้สึกของคนจำนวนมาก แล้วแต่ใครจะมีความรู้สึกยังไงออกมา การตอบก็ตอบไปตามทางของปัญหา มา ..

พี่น้องชาวไทยทั่วประเทศนี้ออกอากาศทางวิทยุทั่วประเทศไทย มีหน้าข่าวออกอินเทอร์เน็ตอีกด้วยนะ ออกนี้ประกาศท้องทั่วประเทศไทยเราให้ตื่นเนื้อตื่นตัวนะคราวนี้ อย่างอนจมอยู่นะ ศาสนาไม่ได้พาใครให้ล่มจมนะ มาปลุกมาให้ตื่นทุกคน..."

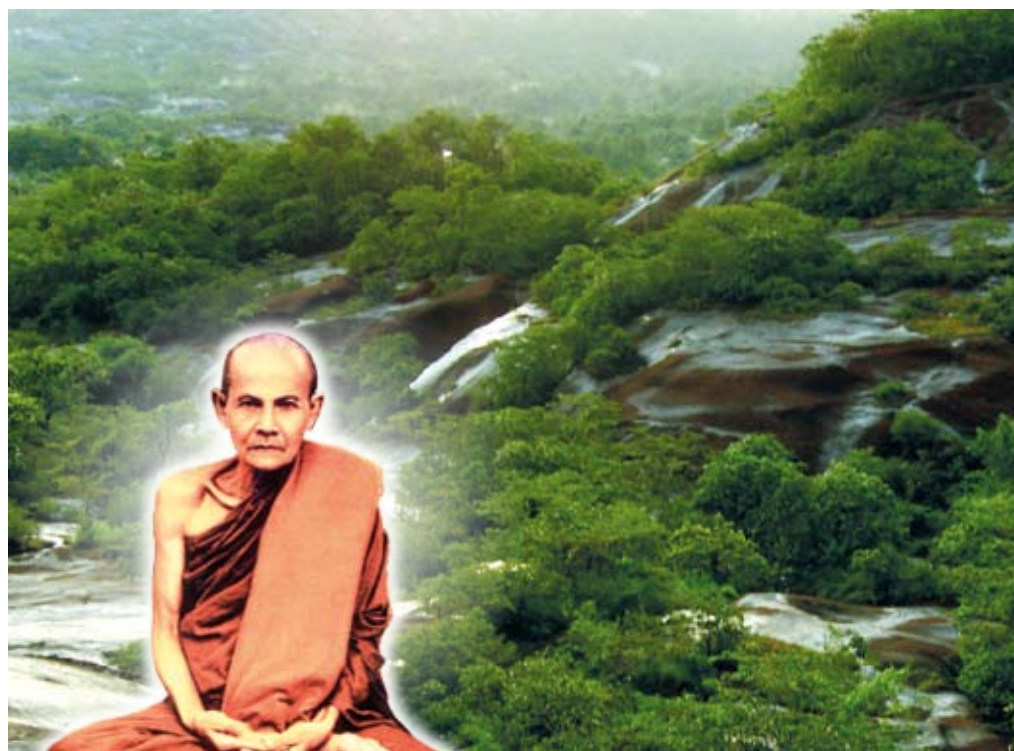
เมื่อมีเว็บไซต์และการถ่ายทอดทางอินเทอร์เน็ต ทำให้มีชาวต่างชาติที่สนใจพระพุทธศาสนาเข้ามาศึกษาธรรมกับองค์หลวงตาที่วัดป่าบ้านตาดเพิ่มขึ้นมาก ทั้งพระสงฆ์และฆราวาส

เครือข่ายสถานีวิทยุเสียงธรรมฯ

องค์หลวงตาได้กล่าวไว้แล้วว่าหลวงปู่มั่น
ภุริทัตโต เป็นพระผู้บุกเบิกกรรมฐานท่านเดิน
นำหน้า ย่อมทุกข์ยากลำบากทุกอย่างจนได้
ธรรมมาสอนโลก ท่านเปรียบหลวงปู่มั่นประดุจ
โรงงานใหญ่ผลิตพระเนรลुकศิษย์ลูกหาทั้ง
หลายให้เจริญอกงามทางด้านอรรถธรรมให้
กระจายออกไปทั่วประเทศและทั่วโลก ดังจะเห็น
มีชาวต่างชาติจำนวนมากเข้ามาอุปสมบท
ประพาศปฏิบัติในสายกรรมฐาน

การได้ยินได้ฟังธรรมเทศนาของ
ประชาชนในสมัยนั้นยังไม่สะดวกเท่าใดนัก
เนื่องจากครูบาอาจารย์สายกรรมฐานท่านชอบ
ความวิเวกสงบสงัดในป่าเขามักอยู่ในที่ห่างไกล
เทศนาคำสอนของท่านจึงแพร่หลายอยู่ในวง
จำกัดเฉพาะพระเณร สำหรับฆราวาสผู้สนใจ
ปฏิบัติต้องตื่นตื่นเสาะหาถึงองค์ท่านจริงๆ จึง
จะได้ฟังคำสอนของท่าน ต่อมาเมื่อเครื่องมือ
ทางอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องมือสื่อสารเจริญ
มากขึ้น การเข้าถึงพระธรรมคำสอนของท่านก็
มีความสะดวกมากขึ้น ดังปรากฏว่ามีการ
บันทึกเสียงธรรมะลงในรูปเทป ซีดี หรือไฟล์
ภาพและเสียง เป็นต้น

ในปีพุทธศักราช ๒๕๔๐ รัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทยเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้า
ถึงสื่อได้ และเมื่อพระราชบัญญัติองค์การจัดสรร

คลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง
วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.๒๕๔๓
มีผลบังคับใช้ ผู้ประกอบกิจการกระจายเสียง
ภาคประชาชนซึ่งไม่ใช่ภาครัฐและภาคธุรกิจก็

เริ่มพากันก่อตั้งวิทยุภาคประชาชนขึ้น
อย่างกว้างขวางกระจายไปทั่วประเทศไทย มี
วัตถุประสงค์เพื่อสร้างความเจริญแก่สังคม
เป็นประโยชน์สาธารณะไม่แสวงหากำไรใน
ทางธุรกิจแต่อย่างใด ในวงการนิยมเรียก
วิทยุประเภทนี้ว่า วิทยุกระจายเสียงชุมชน
(Community Radio)

สืบเนื่องจากพระราชบัญญัติฉบับนี้ ทำให้ประชาชนผู้สนใจในพระพุทธศาสนาฝ่ายกรรมฐานสายหลวงปู่มั่นได้เริ่มคิดก่อตั้งสถานีวิทยุภาคประชาชนขึ้นด้วยเช่นกัน เนื่องจากจะหา รับฟังธรรมะกรรมฐานทางสถานีวิทยุที่มีอยู่ใน ขณะนั้นได้ยากหรือไม่ได้เลย เพราะทุกสถานี ล้วนเป็นสถานีวิทยุภาครัฐหรือไม่ก็ให้ภาคธุรกิจ เข้าสัมปทานแทบทั้งสิ้น เนื้อหารายการทั้งหมด จึงมุ่งไปเพื่อตอบสนองความต้องการของ รัฐบาลและเน้นความบันเทิงหารายได้เข้าธุรกิจ ของผู้สัมปทานเท่านั้น

สถานีวิทยุภาคประชาชนได้ก่อตั้งขึ้นเป็น แห่งแรกที่จังหวัดกาญจนบุรีซึ่งในระยะนั้นยัง ไม่มีการแต่งตั้งกรรมการกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์แห่งชาติ(กสช.)จึงไม่มี องค์กรเข้ามาพิจารณาใบอนุญาตให้แก่สถานี วิทยุที่เกิดขึ้นใหม่ ซึ่งสิ่งนี้ก็มิอาจตัดสิทธิของ ประชาชนให้หยุดรอคณะกรรมการชุดนี้เพราะ เกิดความผิดพลาดทางกฎหมายทำให้ กระบวนการสรรหาเป็นโมฆะ ประชาชนจึง อาศัยสิทธิตามเจตนารมณ์แห่งรัฐธรรมนูญและ ตามบทบัญญัติของพระราชบัญญัตินี้เป็นการ กฤษฎางสร้างสื่อและรายการที่ดี เพื่อประโยชน์ ของสังคมที่มีอาจประเมินค่าได้

สำหรับสถานีวิทยุที่กระจายเสียงด้าน ธรรมปฏิบัติสายหลวงปู่มั่นนั้นเกิดขึ้นแห่งแรกที่ วัดป่าหลวงตาบัว ญาณสัมปันโน อำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี ต่อมาประชาชนก็พากันก่อตั้ง ขึ้นที่วัดดอยเทพสมบูรณ อำเภอเมือง จังหวัด หนองบัวลำภู และก่อตั้งที่โรงเรียนบ้านตาด

อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานีเมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๖ ในชื่อ “สถานีวิทยุชุมชนเสียง ธรรมบ้านตาด” คลื่นความถี่ระบบ FM 103.25 โดยสถานีวิทยุทั้ง ๓ แห่งข้างต้นได้จัดหา ผู้ดำเนินรายการเองและออกอากาศตาม ผังรายการของแต่ละสถานี สัดส่วนรายการมี เนื้อหาทางโลกประมาณกึ่งหนึ่ง โดยมีได้ร่วมกัน จัดรายการให้เป็นเครือข่ายเดียวกันแต่อย่างใด

จุดกำเนิดและลักษณะเครือข่าย วิทยุเสียงธรรม

พระธรรมเทศนาขององค์หลวงตาขณะ ที่ท่านออกมาเป็นผู้ดำเนินการช่วยชาติท่านปรารภ เสมอว่า การช่วยชาติทางวัตถุเป็นเพียงปลายเหตุ เท่านั้น ต้นเหตุที่ออกมาช่วยชาติแท้จริงก็คือ การนำธรรมะออกกระจายสู่จิตใจประชาชน นั้นเอง ดังนั้นเมื่อรัฐมนตรีนโยบายเพื่อการปฏิรูปสื่อ และกฎหมายก็เปิดโอกาสให้ประชาชนประกอบ กิจการวิทยุกระจายเสียงได้ อีกทั้งขณะนี้สถานี

วิทยุภาคประชาชนที่ไม่มีโฆษณาและมีเนื้อหา เป็นประโยชน์ต่อประชาชนก็พากันก่อตั้งขึ้น ดังนั้นหากจะมีสถานีวิทยุภาคประชาชน กระจายเสียงธรรมกรรมฐานเกิดขึ้นอย่าง จริงจังบ้างจะเป็นไปได้หรือไม่ และจะตรงต่อ คำปรารภที่องค์หลวงตาท่านได้แสดงไว้หรือไม่ อย่างไร บรรดาพระสงฆ์และประชาชนจึงได้ เข้ากราบเรียนปรึกษาและขออนุญาตต่อ องค์หลวงตาท่อตั้งสถานีวิทยุขึ้นที่สำนักสงฆ์ สวนแสงธรรม ถนนพุทธมณฑลสาย ๓ กรุงเทพมหานคร ซึ่งท่านก็เมตตาอนุญาตให้ ก่อตั้งได้เพราะเห็นแก่ประโยชน์ด้านธรรมะ ของพี่น้องประชาชน พระสงฆ์และประชาชน จึงได้พร้อมใจกันอาราธนาองค์หลวงตาเมตตา เป็นประธานอำนวยการตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

ด้วยเหตุนี้ “สถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อ ประชาชน สวนแสงธรรม” จึงถือกำเนิดขึ้น อย่างเป็นทางการ โดยเริ่มออกอากาศเมื่อวันที่

สถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน
สวนแสงธรรม พุทธมณฑลสาย ๓ กรุงเทพฯ

๑๑ พฤษภาคม ๒๕๔๗ กระจายเสียงด้วยคลื่นความถี่ FM 103.25 ตลอด ๒๔ ชั่วโมง และเมื่อประชาชนในจังหวัดอื่นๆ เห็นตัวอย่างสถานีที่สวนแสงธรรมว่าเป็นประโยชน์ต่อประชาชนเป็นอย่างมาก ประชาชนในท้องถิ่นนั้นๆ ย่อมมีโอกาสได้รับฟังธรรมเช่นนี้บ้าง จึงพร้อมใจกันรวมตัวเป็นกลุ่มผู้ก่อตั้งสถานีในแต่ละแห่งขึ้นด้วยกำลังของตน และเป็นที่น่าอัศจรรย์เนื่องจากหากถือจุดนี้เป็นจุดเริ่มต้นในช่วงเวลาเพียง ๖ เดือนเท่านั้นประชาชนในแต่ละท้องถิ่นได้พากันก่อตั้งสถานีวิทยุภาคประชาชนขึ้นรวมแล้วเป็นจำนวนมากถึง ๒๔ สถานี และเมื่อได้คลื่นความถี่ออกอากาศได้แล้ว ประชาชนในแต่ละท้องถิ่นต่างพร้อมใจกันเดินทางเข้ามามอบถวายสถานีแด่องค์หลวงตา เพื่อยกให้เป็นสมบัติของสงฆ์และขอเป็นสถานีลูกข่ายรับสัญญาณ ๑๐๐ เปอร์เซนต์ ประสงค์ให้ลูกหลานได้สืบทอดเจตนารมณ์เผยแผ่ธรรมะสายกรรมฐานสืบไป พร้อมกับขอเชื่อมสัญญาณจากสถานีแม่ข่ายที่สวนแสงธรรม โดยในระยะ

แรกส่งสัญญาณด้วยระบบอินเทอร์เน็ตไปยังสถานีเครือข่ายทั่วประเทศ

ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๔๘ สถานีวิทยุที่ก่อตั้งที่โรงเรียนบ้านตาดได้ย้ายมาตั้งในเขตที่ดิน ๑๔ ไร่เศษซึ่งเป็นพื้นที่ของวัดป่าบ้านตาดอยู่บริเวณหมู่บ้านตาดใกล้โรงเรียนบ้านตาดและใช้ชื่อใหม่ว่า “สถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน วัดป่าบ้านตาด” โดยเพิ่มความสูงของเสาให้สูงขึ้น และ ขยายกำลังส่งให้แรงขึ้น เพื่อกระจายเสียงให้ทั่วจังหวัดอุดรธานีและจังหวัดใกล้เคียง ตอบสนองความต้องการของประชาชนผู้บริจาคจำนวนมาก ในระยะแรกสถานีแห่งนี้เป็นทั้งแม่ข่ายและลูกข่ายในเวลาเดียวกันเนื่องจากเนื้อหารายการในเวลา ๐๗.๐๐-๒๒.๐๐ น. รับสัญญาณจากสวนแสงธรรมและส่งสัญญาณไปยังสวนแสงธรรมในเวลา ๒๒.๐๐-๐๗.๐๐ น. ด้วยระบบ Leased Line

ต่อมาเมื่อสถานีวิทยุเสียงธรรมฯ วัดป่าบ้านตาดก่อสร้างแล้วเสร็จสมบูรณ์ มีความพร้อม

ทั้งด้านบุคลากร ด้านเทคนิค มีโครงสร้างองค์กรและจัดวางระบบงานที่ชัดเจนพอสมควรแล้ว จึงได้ทำการย้ายสถานีแม่ข่ายจากสวนแสงธรรมมาประจำที่วัดป่าบ้านตาดโดยสมบูรณ์เมื่อเดือนมิถุนายน ๒๕๔๘ และมีการส่งสัญญาณจากที่นี่ไปยังสถานีลูกข่ายทั่วประเทศตลอด ๒๔ ชั่วโมง ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๔๘ ได้ปรับเปลี่ยนการส่งสัญญาณจากเดิมด้วยระบบอินเทอร์เน็ตไปเป็นดาวเทียมไทยคมระบบซีแบนด์ (C-Band)

เครือข่ายสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชนทั่วประเทศได้รับพระมหากรุณาธิคุณเป็นล้นพ้นจากสมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี เนื่องจากรับเป็นองค์อุปถัมภ์ เมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๔๘ และเสด็จเป็นองค์ประธานเปิดแพรคลุมป้ายสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชนเมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๔๙ เครือข่ายสถานีวิทยุเสียงธรรมฯ ทั่วประเทศจึงพร้อมใจกันถือวันอุดมมงคลนี้เป็นวันสถาปนาสถานี

สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี ทรงรับเป็นองค์อุปถัมภ์ สถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน

สำหรับประชาชนผู้ฟังรายการนั้น นอกจาก ฆราวาสแล้ว อีกส่วนหนึ่งที่สำคัญ ก็คือ พระภิกษุสามเณรฝ่ายกรรมฐานที่อยู่ตามวัดป่าทางไกลจากที่ตั้งของสถานีวิทยุ บางพื้นที่ไม่สามารถรับฟังได้เนื่องจากคลื่นวิทยุที่ส่งออกไปยังไม่ครอบคลุมทั่วทุกพื้นที่ และอีกส่วนหนึ่งก็คือคนสูงอายุและคนเจ็บป่วยที่ยากลำบากในการเดินทางไปวัด แต่สะดวกที่จะสวดมนต์ไหว้พระฟังเทศน์ปฏิบัติธรรมไปพร้อมๆ กับรายการของทางสถานี ดังนั้นเครือข่ายสถานีวิทยุเสียงธรรมฯ จึงได้พยายามปรับปรุงและพัฒนาาระบบการส่งสัญญาณให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเพื่อเปิดโอกาสให้พระเณรและประชาชนที่ประสงค์จะก่อตั้งสถานีวิทยุในเครือข่ายแต่อยู่ในท้องถิ่นห่างไกลสามารถรับสัญญาณดาวเทียมจากสถานีแม่ข่ายได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น และประชาชนในทุกพื้นที่ก็สามารถรับชมภาพวิดีโอเทคนาขององค์หลวงตาได้อีกด้วย ดังนั้นเมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๙ สถานีวิทยุเสียงธรรมฯ วัดป่าบ้านตาด จึงได้ทำสัญญาเช่าช่องสัญญาณดาวเทียมไทยคม ๕ กับบริษัท กสท. โทรคมนาคม จำกัด ทำให้สามารถส่งได้ทั้งสัญญาณเสียงของสถานีวิทยุในเครือข่ายและภาพโทรทัศน์พระธรรมเทศนา

ขององค์หลวงตากระจายไปทั่วประเทศไทยและประเทศใกล้เคียง จึงเรียกได้ว่า เป็นทั้งกิจการสถานีวิทยุและโทรทัศน์ นับแต่นั้นเป็นต้นมา

เมื่อกิจการของสถานีวิทยุและโทรทัศน์ฯ มีการพัฒนาและมีจำนวนสถานีเครือข่ายเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้การดำเนินการมีความมั่นคงถาวรสืบไป ในเดือนมิถุนายน ๒๕๔๙ องค์หลวงตาจึงได้จัดตั้ง “มูลนิธิเสียงธรรมเพื่อประชาชน” ขึ้นรองรับการดำเนินการโดยมีคณะกรรมการซึ่งเป็นตัวแทนมาจากเครือข่ายวิทยุเสียงธรรมฯ ในแต่ละภูมิภาค มีการแต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการเข้ามาบริหารจัดการให้เป็นไปตามนโยบายที่ตัวแทนแต่ละภูมิภาคได้ตกลงกันไว้ นอกจากนี้คณะสงฆ์ได้มีมติให้จัดตั้งกองทุนเพื่อใช้ในกิจการของสถานีวิทยุและโทรทัศน์เสียงธรรมเพื่อประชาชน โดยหลวงปู่ลี กุศลธโรเมตตาธิบดีเป็นประธานคณะกรรมการบริหารกองทุน ในการนี้องค์หลวงตาได้เมตตากล่าวตอบรับว่า

“นี่เราก็เห็นด้วยแล้ว เมื่อวานนี้เขาประชุมกันเรียบร้อยก็มาหาเรา เราไม่ได้ไปประชุม ว่าได้มอบเงินให้เป็นกองทุน ๑ ล้านบาท เราก็ให้พร้อมในขณะเดียวกันเลยเมื่อวานนี้

๑ ล้านบาทเหมือนกันเป็นกองทุน เรียกว่าได้เงิน ๒ ล้านแล้ว เราคิดทุกด้านทุกทางเพื่อพี่น้องชาวไทยลูกหลานไทยเรา เราไม่หวังอะไรแหละเราพูดจริงๆ ถ้าพูดทางด้านจิตใจเราก็พอเต็มที่แล้ว พูดถึงอย่างอื่นก็เหลือเฟือดังที่เห็นแต่ที่คิดไปภายนอกกระจายออกไปเพื่อลูกหลานของเรานั้นละบอกพร้อม เราจึงได้ต่อสู้ที่พยายามคิดไว้ทุกด้านทุกทาง เมื่ออยู่ในฐานะพอเป็นไปได้อยู่เราก็พาตะเกียบตะกายอย่างนี้แหละ”

เครือข่ายสถานีวิทยุเสียงธรรมฯ มีรูปแบบการจัดตั้งเกิดจากความต้องการของประชาชนที่มีความสนใจร่วมกันในพระธรรมเทศนาของพระกรรมฐานทั้งฝ่ายมหานิกายและธรรมยุตจากทั่วประเทศตามปฏิปทาของหลวงปู่มั่น ฐิริทัตโต ลักษณะการประกอบกรามีความเป็น “วิทยุภาคประชาชน” และ “วิทยุกระจายเสียงชุมชน” โดยสมบูรณทั้งโดยเจตนาารมณ์ของกฎหมายรวมถึงหลักวิชาการ เนื่องจากเป็นสถานีวิทยุที่เป็นของประชาชน โดยประชาชน เพื่อประชาชน ปราศจากการครอบงำจากภาครัฐและภาคธุรกิจ ในทางสากลจะใช้ชื่อในทางวิชาการว่า “Community Radio of Interest” ซึ่งในประเทศที่เจริญแล้วกฎหมาย

สถานีวิทยุเสียงธรรมฯ วัดป่าบ้านตาด อ.เมือง จ.อุดรธานี

สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี ทรงเปิดพระคลุมบ้าย “สถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน” เมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ณ บ้านตาด อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี

ไม่จำกัดสิทธิเสรีภาพเกี่ยวกับความเป็นเครือขายและการใช้กำลังสง กล่าวคือผู้ประกอบการภาคประชาชนมีความเสมอภาคมีสิทธิทัดเทียมกับภาครัฐและภาคธุรกิจโดยสมบูรณ์

ปัจจุบันเครือขายสถานีวิทยุเสียงธรรมฯ มีสถานีวิทยุในเครือขายกระจายเสียงครอบคลุมพื้นที่ทุกภาคของประเทศไทยมีจำนวนทั้งสิ้น ๑๒๑ สถานี โดยแยกเป็นภูมิภาคต่างๆ ดังนี้

ภาคเหนือ	๒๕ สถานี
ภาคกลาง	๒๖ สถานี
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๕๐ สถานี
ภาคตะวันออก	๑๑ สถานี
ภาคใต้	๙ สถานี
รวม	๑๒๑ สถานี

ทรงรับเป็นองค์อุปถัมภ์มูลนิธิเสียงธรรมเพื่อประชาชน

รายชื่อครูบาอาจารย์พระกรรมฐานที่ออกอากาศในเครือข่ายสถานีวิทยุเสียงธรรมฯ

หลวงปู่ดุลย์ อตุโล วัดบูรพาราม อ.เมือง จ.สุรินทร์	หลวงปู่แหวน สุจิณฺโณ วัดดอยแม่ปิ้ง อ.พร้าว จ.เชียงใหม่	หลวงปู่บุดดา ถาวโร วัดกลางชูศรีเจริญสุข อ.บางระจัน จ.สิงห์บุรี	หลวงปู่สาม อภิญาจโน วัดไตรวิเวก อ.เมือง จ.สุรินทร์	หลวงปู่อ่อน ญาณสิริ วัดป่าไม้โคธาราม อ.หนองวัวซอ จ.อุดรธานี	หลวงปู่ชอบ ฐานสโม วัดป่าสัมมานุสรณ์ อ.วังสะพุง จ.เลย	หลวงปู่หลุย จันทสาโร วัดถ้ำผาบิ้ง อ.วังสะพุง จ.เลย
หลวงปู่ขาว อนาลโย วัดถ้ำกลองเพล อ.เมือง จ.หนองบัวลำภู	หลวงปู่ฝั้น อาจาโร วัดป่าอุดมสมพร อ.พรหมานิคม จ.สกลนคร	ท่านพ่อลี ธัมมธโร วัดอโศการาม ต.ท้ายบ้าน อ.เมือง จ.สมุทรปราการ	หลวงปู่คำดี ปภาโส วัดถ้ำผาปู อ.เมือง จ.เลย	หลวงปู่สิม พุทธาจาโร สำนักสงฆ์ถ้ำผาปล่อง อ.เชียงดาว จ.เชียงใหม่	หลวงตาพระมหาบัว ญาณสัมปันโน วัดป่าบ้านตาด อ.เมือง จ.อุดรธานี	ท่านพ่อเพ็ญ โชติโก วัดธรรมสถิตย์ อ.เมือง จ.ระยอง
หลวงปู่บุญจันทร์ กมโล วัดป่าสันติกาवास อ.ไชยวาน จ.อุดรธานี	หลวงปู่เจี๊ยะ จุนโท วัดป่าภูริทัตตปฏิปทาราม อ.สามโคก จ.ปทุมธานี	หลวงพ่อชา สุภัทโท วัดหนองป่าพง อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี	หลวงปู่สุวัจน์ สุวโจ วัดป่าเขาน้อย อ.เมือง จ.บุรีรัมย์	หลวงพ่อพุธ ฐานิโย วัดป่าสาวัน อ.เมือง จ.นครราชสีมา	พระอาจารย์จวน กุลเชฏฺฐ วัดเจติยาศรีวิหาร (ภูทอก) อ.เมือง จ.บึงกาฬ	พระอาจารย์สิงห์ทอง ธัมมวโร วัดป่าแก้วชุมพล อ.สว่างแดนดิน จ.สกลนคร
หลวงปู่หล้า เขมปัตโต วัดบรรพตคีรี (ภูจ้อก้อ) อ.หนองสูง จ.มุกดาหาร	หลวงปู่ศรี มหาวีโร วัดประชาคมวนาราม (วัดป่า- กุง) อ.ศรีสมเด็จ จ.ร้อยเอ็ด	พระอาจารย์แบน ธนากโร วัดดอยธรรมเจดีย์ อ.โคกศรีสุพรรณ จ.สกลนคร	หลวงพ่อสังวาลย์ เขมโก วัดทุ่งสามัคคีธรรม อ.สามชุก จ.สุพรรณบุรี	พระอาจารย์ปัญญา ปัญญาวัฑฒ วัดป่าบ้านตาด อ.เมือง จ.อุดรธานี		

สถานีแม่ข่ายของสถานีวิทยุโทรทัศน์เสียงธรรมเพื่อประชาชน ภายนอกอาคารและภายในห้องส่ง

เนื้อหาของรายการของเครือข่ายวิทยุเสียงธรรมฯ เป็นสาระประโยชน์แก่ประชาชน ๑๐๐ เปอร์เซนต์ หากไม่นับการพูดเข้ารายการเนื้อหาประกอบด้วยสาระประโยชน์ ๓ ส่วน คือ

๑. พระธรรมเทศนาของครูบาอาจารย์ พระกรรมฐานตามรายนามข้างต้น ซึ่งการเทศนามาจากภาคปฏิบัติของจริง เนื้อหาจึงเน้นธรรมปฏิบัติด้านจิตตภาวนาเพื่อความพ้นทุกข์ เนื้อหารายการส่วนนี้มีสัดส่วนมากที่สุด

๒. พระธรรมเทศนาประจำวันและในโครงการช่วยชาติขององค์หลวงตา มีเนื้อหา

เป็นสาระประโยชน์เพื่อความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ เนื้อหารายการส่วนนี้มีสัดส่วนรองลงมา

๓. เนื้อหาเกี่ยวกับชีวประวัติพระมหากษัตริย์ไทย ประวัติบุคคลสำคัญของชาติ ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปวัฒนธรรมไทย บทเพลงที่ให้ข้อคิดดีงาม ข่าวสารบ้านเมือง ฯลฯ

การกำหนดผังรายการและเนื้อหาของแต่ละรายการนั้น เครือข่ายสถานีวิทยุเสียงธรรมฯ คำนึงถึงความแตกต่างของผู้ฟังเกี่ยวกับชาติพันธุ์ ภูมิภาค อายุ สถานะ เพศ วัย การศึกษา อาชีพ ความสนใจ และสภาพปัญหา อีกทั้งต้องการให้นโยบายและการดำเนินการเป็นไปเพื่อประโยชน์สาธารณะด้านคุณธรรม จริยธรรมแก่ประชาชนอย่างยั่งยืน จึงมีมติให้ก่อตั้ง “เครือข่ายสภาผู้ฟัง” ขึ้นเมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๒ และส่งเสริมให้ประชาชนพร้อมใจกันคัดเลือกผู้แทนแต่ละจังหวัดและแต่ละกลุ่มเข้าเป็นสมาชิกโดยจัดประชุมที่ศาลา วัดป่าบ้านตาด จังหวัดอุดรธานี เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เพื่อให้เป็นไปตามหลักการควบคุมดูแลด้วยตัวเอง (Self Regulation) การตรวจสอบ ประเมินผล และเฝ้าระวัง การกระจายเสียงให้

เป็นไปตามเจตนารมณ์ของประชาชนผู้ก่อตั้ง และผู้บริโภคลือ นอกจากนี้ยังเป็นการควบคุมดูแลร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ (Co-Regulation) อันเป็นการแบ่งเบาภาระหน้าที่การกำกับดูแลของ กสทช. อีกด้วย

เครือข่ายผู้ฟังหรือสภาผู้ฟังวิทยุเสียงธรรมนั้น ประกอบด้วยสมาชิกจากกลุ่มต่างๆ คือ ๑. ผู้แทนคนในพื้นที่ ๒. ผู้แทนกลุ่มเฉพาะ ได้แก่

- กลุ่มบรรพชิต
- กลุ่มผู้สูงอายุ
- กลุ่มสตรี
- กลุ่มผู้พิการ
- กลุ่มข้าราชการ
- กลุ่มสุขภาพ
- กลุ่มลูกจ้าง
- กลุ่มช่างฝีมือ
- กลุ่มศิลปิน
- กลุ่มเกษตรกร
- กลุ่มนักวิชาการ
- กลุ่มนิสิตนักศึกษา
- กลุ่มเด็กและเยาวชน
- กลุ่มวิชาชีพ
- กลุ่มชาติพันธุ์และชนกลุ่มน้อย
- กลุ่มแรงงานในระบบและนอกระบบ
- กลุ่มธุรกิจและผู้ประกอบการ และอื่นๆ

ประชาชนผู้รับฟังสถานีวิทยุเสียงธรรมฯ มาร่วมเปิดสถานีวิทยุอย่างเป็นทางการ (๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙) และร่วมประชุมใหญ่สภาผู้ฟังวิทยุเสียงธรรม (๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓)

และเพื่อให้ผังรายการมีเนื้อหาที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ฟังอย่างแท้จริงและยั่งยืนสืบไป เครือข่ายผู้ฟังวิทยุเสียงธรรมจึงได้เชิญผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความรู้ความสามารถทางวิชาการ หลากหลายสาขาเข้ามาเป็นที่ปรึกษาเพื่อให้คำแนะนำและคุ้มครองสิทธิการรับฟังของประชาชน เพื่อให้กลุ่มประชาชนทุกกลุ่มได้บริโภคข้อมูลข่าวสารทางธรรมให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความสนใจของกลุ่มอย่างทั่วถึงอีกด้วย

นอกจากนี้ มูลนิธิเสียงธรรมฯ ยังเน้นความมีส่วนร่วมของประชาชนในฐานะผู้รับฟังหรือผู้รับบริการโดยการเปิดช่องทางให้สามารถติดต่อสื่อสารโดยตรงกับตัวแทนประชาชนในท้องถิ่นในฐานะคณะกรรมการบริหารสถานีวิทยุ หรือผู้แทนสมาชิกสภาผู้ฟัง และยังสามารติดต่อโดยตรงกับทางมูลนิธิเสียงธรรมฯ ทั้งทางเว็บไซต์ www.siangdham.com โทรศัพท์ ทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) หรือ Facebook ทั้งนี้เพื่อให้ทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย การบริหารจัดการ และการกำหนดผังรายการที่หลากหลายตอบสนองความต้องการร่วมกันของประชาชนที่สนใจในธรรมะสายกรรมฐาน

สำหรับปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการของเครือข่ายวิทยุเสียงธรรมฯ นั้น ใน

ระยะแรกพบว่า หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องไม่มีอำนาจในการออกกฎระเบียบควบคุมวิทยุภาคประชาชน ดังนั้นเมื่อประกาศกฎเกณฑ์ใดๆ ออกมาจึงไม่เป็นที่ยอมรับ โดยเฉพาะหากขัดต่อเจตนารมณ์แห่งรัฐธรรมนูญว่าด้วยการปฏิรูปสื่อและมีแนวคิดที่ลิดรอนสิทธิของวิทยุภาคประชาชนให้ต่ำต่อยกว่าวิทยุภาครัฐและภาคธุรกิจซึ่งมักมีเนื้อหาตอบสนองทางการเมืองและทางบันเทิงเพื่อการแสวงหากำไรโดยถาวรยิ่งกว่าเพื่อสาระประโยชน์ของประชาชนด้วยแล้ว กฎเกณฑ์เหล่านั้นย่อมเป็นโมฆะ เพราะขัดต่อกฎหมายและขัดต่อหลักธรรม ประชาชนย่อมมีสิทธิคัดค้านได้ ซึ่งในเรื่องนี้องค์หลวงตาได้เมตตาแสดงพระธรรมเทศนาไว้อย่างชัดเจนจำนวนมาก เพื่อจะได้ถือเป็นหลักเกณฑ์ให้กุลบุตรสุดท้ายภายหลังจักได้ช่วยกันปกป้องสื่อธรรมะทุกประเภทของครูบาอาจารย์สายกรรมฐานให้แคล้วคลาดปลอดภัยและให้มั่นคงถาวรเป็นที่พึ่งที่ยึดถือแก่พี่น้องชาวไทยและแก่สรรพสัตว์ทั้งหลายสืบไป

เกี่ยวกับการดำเนินการเพื่อให้เครือข่ายวิทยุ

เสียงธรรมฯ ได้รับการรับรองทางกฎหมายนั้น องค์หลวงตาในฐานะประธานมูลนิธิเสียงธรรมฯ ได้เมตตาทำหนังสือให้คณะสงฆ์และประชาชนเข้าไปเสนอแนวทางที่ถูกต้องเป็นธรรมเกี่ยวกับสื่อภาคประชาชนต่อคณะกรรมการกิจการซึ่งพิจารณาร่างกฎหมายทั้งฝ่ายสภาผู้แทน

ราษฎรและฝ่ายวุฒิสภา ซึ่งคณะกรรมการทั้ง ๒ คณะมีมติเป็นเอกฉันท์เห็นด้วยกับข้อเสนอของมูลนิธิเสียงธรรมฯ ที่เสนอให้ยกเลิกการใช้ข้อความ “ชุมชนท้องถิ่น” เพราะจะทำให้คำว่า “ชุมชน” มีความหมายจำกัดไว้เพียงภายในท้องถิ่นเท่านั้นซึ่งย่อมจะทำให้การกระจายเสียงถูกจำกัดในพื้นที่

ที่คับแคบเท่านั้น ส่วนข้อเสนออีกประการหนึ่งที่ได้รับการสนับสนุนก็คือเสนอให้ระบุคำนิยาม “ชุมชน” เป็นลายลักษณ์อักษรให้ชัดเจนเพื่อให้มีความหมายอย่างกว้างครอบคลุมทั้งในเชิงพื้นที่ (Area base) และในเชิงความสนใจร่วมกัน (Interest base) ซึ่งจะทำให้สิทธิการประกอบการ พื้นที่กระจายเสียง กำลังส่ง และการดำเนินการในลักษณะเครือข่ายมีความทัดเทียมกับภาครัฐและภาคธุรกิจอย่างสมบูรณ์

หลวงปู่บุญมี ปริบูรณ์
ประธานมูลนิธิเสียงธรรมฯ
สืบต่องานเผยแผ่พระธรรม
ตามรอยองค์หลวงตาต่อไป

หลวงปู่ลี กุสลธโร
เมตตารับเป็นประธาน
คณะกรรมการบริหาร
กองทุน

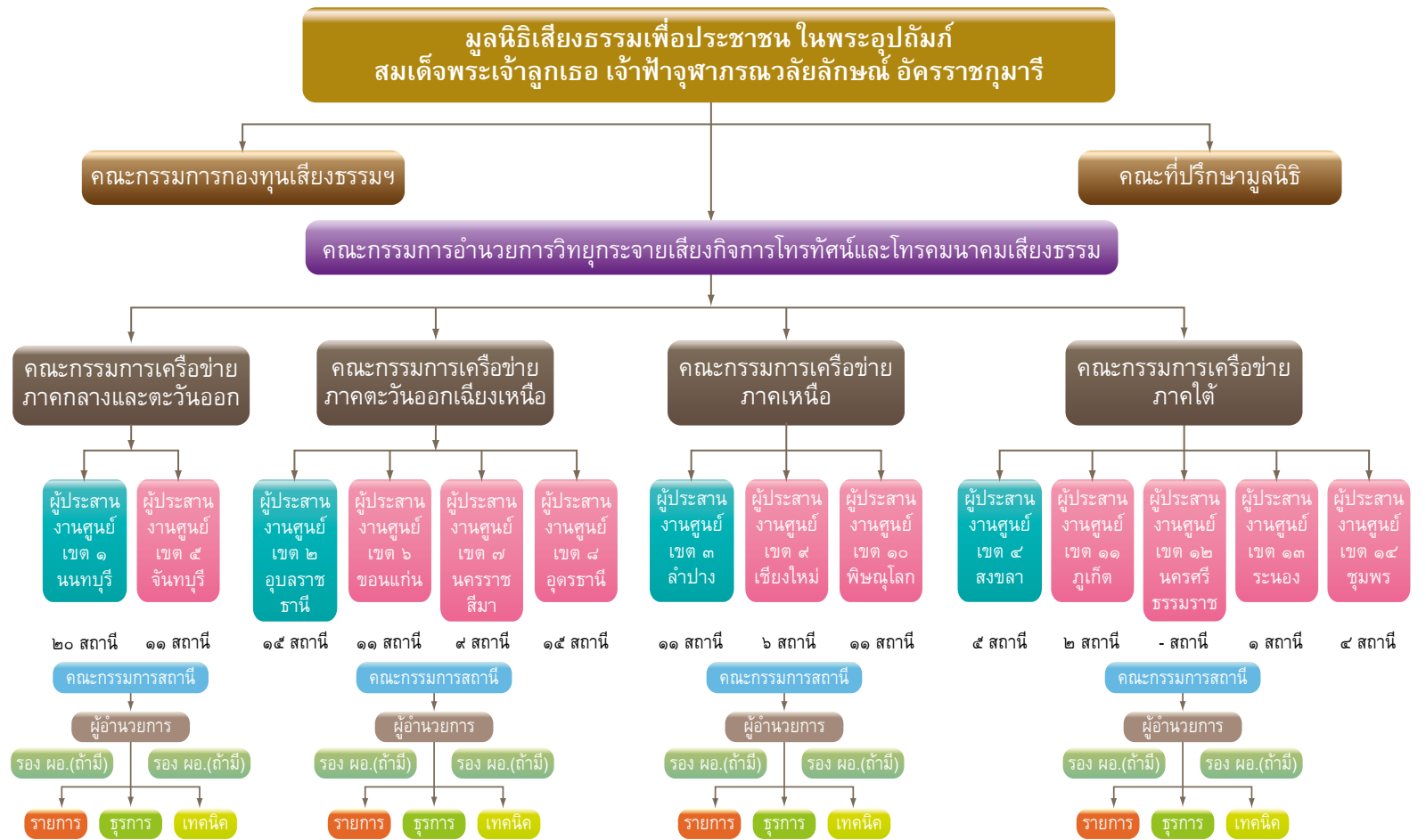
ผลสำเร็จนี้ปรากฏอยู่ในพระราชบัญญัติ
องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการ
วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการ
โทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งมีผลบังคับใช้แล้ว

สำหรับการดำเนินการภายหลังองค์หลวงตา
ได้ดับขันธเข้าสู่พระนิพพานนั้น คณะสงฆ์มี
มติเป็นเอกฉันท์ขออาราธนาอิมันต์หลวงปู่บุญมี
ปริบูรณ์ วัดป่าบ้านนาคุณ อำเภอบ้านฝาง
จังหวัดอุดรธานี เป็นประธานมูลนิธิเสียงธรรมฯ
สืบต่องานขององค์หลวงตาต่อไป ซึ่งหลวงปู่-
บุญมีได้เมตตารับตามมติคณะสงฆ์เมื่อวันที่ ๘
มีนาคม ๒๕๕๕ ณ วัดป่าเกษรศีลคุณธรรม
เจติย์ (ภูผาแดง) อำเภอนองวัวหอ จังหวัด
อุดรธานี ซึ่งภาระการงานขณะนี้อยู่ระหว่าง
การประสานกับสำนักงานคณะกรรมการกิจการ
กระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการ
โทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) ที่ต้องรับฟัง
ความคิดเห็นของประชาชนในการร่างประกาศ

เป็นการป้องกันมิให้ตีความ “วิทยุภาคประชาชน”
หรือ “วิทยุกระจายเสียงชุมชน” ขัดต่อเจตนารมณ์
แห่งการปฏิรูปสื่อตามรัฐธรรมนูญหรือขัดต่อ
หลักวิชาด้านสื่อสารมวลชน สังคมวิทยา
มานุษยวิทยา และวิศวกรรมการสื่อสาร ซึ่ง
นานาอารยประเทศต่างก็ยอมรับ สำหรับข้อ
เสนอของมูลนิธิเสียงธรรมฯ ที่เรียกร้องเป็น

ผังโครงสร้างการบริหารจัดการเครือข่ายวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน

*หมายเหตุ การบริหารเครือข่ายวิทยุเสียงธรรมแต่ละภูมิภาค แบ่งสถานีตามเขตการตรวจสอบและเฝ้าฟังวิทยุของสำนักงาน กสทช. ส่วนภูมิภาค

ตัวอย่างเครือข่ายสถานีวิทยุเสียงธรรม จาก ๑๒๑ สถานีทั่วประเทศ

เกี่ยวกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง ชุมชนให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญและข้อกำหนดมาย่างต้น นอกจากนี้ยังต้องสอดคล้องกับหลักวิชาการที่เป็นสากลเป็นที่ยอมรับของนานาชาติ ประการสำคัญที่สุดต้องเป็นประกาศที่รองรับพระธรรมคำสอนในพระพุทธศาสนาซึ่งเป็นสถาบันหลักอันสำคัญของชาติ ประกาศข้อบังคับต้องเปิดทางให้พระธรรมวินัยของพระพุทธเจ้าโดยเฉพาะภาคปฏิบัติที่เป็นของจริงให้แผ่กระจายไปทั่วประเทศ

มูลนิธิเสียงธรรมเพื่อประชาชนฯ

มูลนิธิเสียงธรรมเพื่อประชาชนในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี เป็นมูลนิธิที่ก่อตั้งขึ้นเมื่อเดือนมิถุนายน ๒๕๔๙ โดยหลวงตาพระมหาบัว ญาณสัมปันโน เพื่อรองรับการบริหารจัดการเครือข่ายสถานีวิทยุและโทรทัศน์เสียงธรรมเพื่อประชาชน ตั้งอยู่ที่เลขที่ ๓๐๙/๑ หมู่ ๑ ตำบลบ้านตาด อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี มีเนื้อที่ ๑๔ ไร่เศษ

และเมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๐ สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี ทรงรับเป็นองค์อุปถัมภ์มูลนิธิเสียงธรรมเพื่อประชาชน ปัจจุบันมูลนิธิมีสถานีวิทยุในเครือข่ายมูลนิธิจำนวน ๑๒๑ สถานี คือ ขอรับรายการ ๑๐๐ เปอร์เซนต์และขอให้การประกอบกรเป็นของมูลนิธิโดยสมบูรณ์ นอกจากนี้ยังมีสถานีวิทยุในเครือข่ายรายการอีก ๒ สถานี คือขอรับรายการ ๑๐๐ เปอร์เซนต์จากมูลนิธิ แต่ขอประกอบการด้วยตนเอง

ลักษณะการประกอบการของสถานีวิทยุในเครือข่ายมูลนิธิ

๑. การประกอบการของมูลนิธิ เป็นการประกอบการภาคประชาชน สถานีวิทยุในเครือข่ายมูลนิธิ ก่อตั้งขึ้นโดยพระสงฆ์และประชาชนแล้วพร้อมใจถวายสถานีแด่องค์หลวงตาในนามมูลนิธิ เพื่อให้เป็นสมบัติของสงฆ์ โดยการบริหารจัดการในระดับชาติองค์หลวงตาได้แต่งตั้ง “คณะกรรมการอำนวยการ” ซึ่งองค์หลวงตาเป็นองค์ประธานและพระสงฆ์ซึ่งเป็นตัวแทนจากภูมิภาคต่างๆ อีกจำนวน ๙ รูป
๒. ขอบเขตของการส่งกระจายเสียงและภาพ มีสถานีวิทยุเสียงธรรมฯ บ้านตาดเป็นสถานีแม่ข่ายทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการรวบรวมการผลิตรายการที่ได้มาตรฐานจากภูมิภาคต่างๆ แล้วส่งสัญญาณผ่านดาวเทียมไปยังสถานีเครือข่ายและผู้รับสัญญาณทั่วประเทศ
๓. เนื้อหาของรายการเกือบทั้งหมดเป็นสาระประโยชน์เกี่ยวกับพระพุทธศาสนาสายกรรมฐาน ตั้งแต่บทธรรมขั้นพื้นฐานการดำรงชีวิตสำหรับทุกเพศวัย ความรู้เพื่อความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ จนกระทั่งถึงบทธรรมภาคปฏิบัติด้านสมถวิปัสสนาเพื่อความหลุดพ้น สำหรับสาระประโยชน์ด้านอื่นๆ เป็นข่าวสารจากกรมประชาสัมพันธ์ บทเพลงคติธรรม และอื่นๆ ตามกาลอันเหมาะสม
๔. ไม่แสวงหากำไรทางธุรกิจและไม่มีการโฆษณาสินค้า
๕. ทุนในการก่อตั้งและการบริหารงาน มาจากการบริจาคของประชาชนผู้รับฟังและมีจิตศรัทธา

สำนักงานมูลนิธิเสียงธรรมเพื่อประชาชน ซึ่งตั้งใกล้กับสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน บ้านตาด ต.บ้านตาด อ.เมือง จ.อุดรธานี

ตัวอย่างเอกสารการได้รับสิทธิทดลองออกอากาศในลักษณะชั่วคราวของสถานีวิทยุในเครือข่ายมูลนิธิเสียงธรรมเพื่อประชาชน

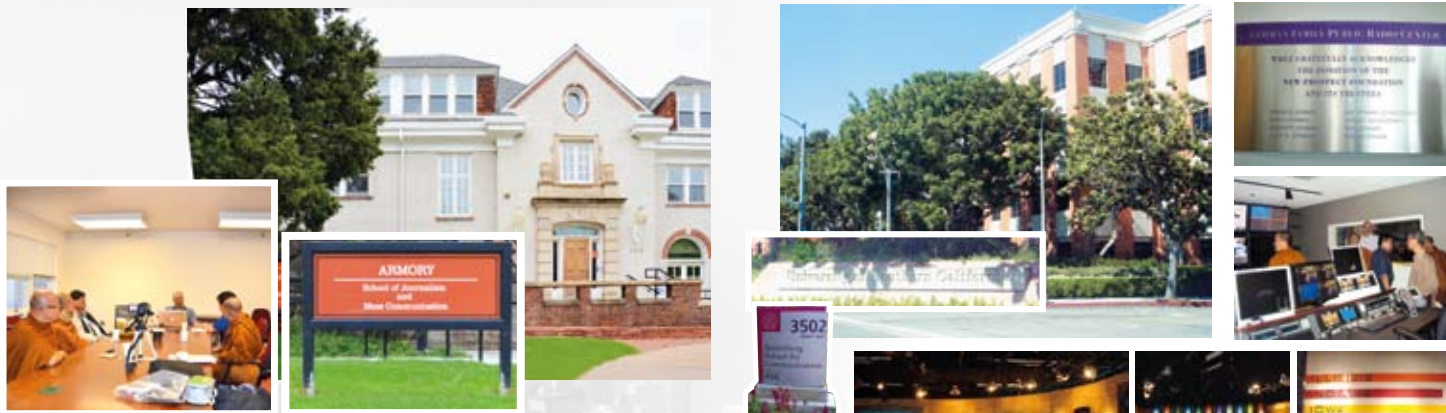
ภาพกิจกรรมเพียงบางส่วนที่คณะสงฆ์และประชาชนผู้เห็นคุณค่าของคณิศรธรรมะ ยิ่งกว่าคลื่นกิเลส เข้าติดต่อประสานงานกับสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และภาคส่วนต่างๆ เช่น สภานายความ มูลนิธิคุ้มครองผู้บริโภค กรรมการสิทธิมนุษยชน ฯลฯ จนกระทั่งกฎหมายด้านสื่อได้รับการแก้ไขให้เกิดความเป็นธรรม ทุกฝ่ายยอมรับว่าวิทยุภาคประชาชนและวิทยุชุมชนเชิงประเด็น ต้องมีสิทธิทัดเทียมกับวิทยุภาครัฐและภาคธุรกิจ

ผู้แทนพระสงฆ์และประชาชนเครือข่ายวิทยุเสียงธรรมฯ ทั่วประเทศร่วมประชุมโฟกัสกรุ๊ปในช่วงปี พ.ศ.๒๕๕๓ ที่สำนักงาน กสทช. และเข้าร่วมสัมมนา ๔ ภาค เกี่ยวกับวิทยุชุมชนเชิงประเด็น เพื่อวางหลักเกณฑ์ให้ กสทช. กำกับดูแลวิทยุภาคประชาชนให้มีสิทธิทัดเทียมกับวิทยุภาครัฐและภาคธุรกิจ สอดคล้องกับข้อเรียกร้องของมูลนิธิเสียงธรรมฯ ซึ่งได้รับความเห็นชอบอย่างเป็นทางการเป็นเอกฉันท์จากรัฐสภา และมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ตราเป็นกฎหมาย

เข้าพบคณะทำงานวิทยุกระจายเสียงชุมชน คณะอนุกรรมการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ และ กสทช. เพื่อเรียกร้องให้ประกาศกสทช.มีความเป็นธรรม เห็นคุณค่าของสื่อภาคประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานีวิทยุชุมชนเชิงประเด็นที่กระจายเสียง เนื้อหารายการเพื่อสังคม อาทิ เพื่อธรรมะ ผู้พิการ เด็ก การศึกษา วัฒนธรรมสาธารณสุข สิ่งแวดล้อม ฯลฯ ให้ได้รับสิทธิทัดเทียมวิทยุเพื่อการบันเทิง และสื่อธุรกิจ

คณะสงฆ์ผู้แทนมูลนิธิเสียงธรรมฯ เข้าศึกษาดูงานสถานีวิทยุและโทรทัศน์ในสหรัฐอเมริกา เข้าพบนักวิชาการผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อสารมวลชนในมหาวิทยาลัยระดับโลก อาทิ University of Southern California (Annenberg School for Communication), University of Colorado at Boulder (Armory School of Journalism and Mass Communication), Lehman Family Public Radio, BIGTEN network และสถานีวิทยุที่มีกลุ่มเป้าหมายหลากหลายชาติพันธุ์ในมลรัฐชิคาโก

โทรทัศน์ดาวเทียมหลวงตา

หลังจากวัดป่าบ้านตาดได้ทำสัญญาเช่าช่องสัญญาณดาวเทียมไทยคม ๕ แล้วประชาชนทั่วประเทศตลอดประเทศไทยที่มีจานรับระบบซีแบนด์ (C Band) และตั้งค่าเครื่องรับตามที่กำหนดไว้ก็สามารถรับชมภาพโทรทัศน์ขององค์หลวงตาได้อย่างชัดเจน ช่วงเวลาที่ลูกศิษย์ลูกหาติดตามมากที่สุดก็คือช่วงเวลาถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาประจำวันของท่านในตอนเช้า นอกจากนี้ในช่วงเวลาอื่นหากองค์หลวงตาเมตตาออกมาเทศนาต้อนรับประชาชนที่มากกราบเยี่ยมองค์ท่านก็จะมีกรถ่ายทอดสดทั้งภาพและเสียงออกทางโทรทัศน์และวิทยุด้วยเช่นกัน ในการรับชมภาพโทรทัศน์ช่องหลวงตานี้ นอกจากออกอากาศทางโทรทัศน์ดาวเทียมฟรีทีวีแล้วยังมีผู้ให้บริการเคเบิลทีวีหลายแห่งรับไปถ่ายทอดในพื้นที่บริการของตนอีกด้วย

มีกลุ่มประชาชนจำนวนมากที่เห็นภาพองค์หลวงตาในโทรทัศน์ไม่ว่าจะเห็นทางข่าวทางการถ่ายทอดสดงานสำคัญ หรือเห็นทางโทรทัศน์ดาวเทียมก็ตาม เมื่อประชาชนกลุ่มนั้นมีโอกาสเดินทางมากราบเยี่ยมที่วัดและได้เห็นองค์จริงของท่านก็มักจะกราบเรียนให้ท่านทราบ องค์หลวงตาก็นำมาเล่าต่อให้ลูกศิษย์

ลูกหาฟังอย่างเช่นครั้งนี้

“เมื่อวานนี้อนุบาลมาเต็มไปหมด เรายังพูดขบขัน .. ว่าครูพาพวกเด็กอนุบาลมานี้เต็มหัวเท่ากำปั้นๆ กำลังน่ารักดี เราเห็นเราอยากหยอกนะ มานี้พอพูดอะไรๆ พอสมควรแล้ว เขาอยากจะทำอะไรหลวงตา พวกเด็กเหล่านี้คือเริ่มที่เขาจะมา เขาดูหนังสือหยดน้ำบนใบบัว แล้วเขาได้เห็นหลวงตาในทีวี ได้ทราบเรื่องราวของหลวงตาแล้วเขาอยากมาดู เด็กนะ เราก็คิดว่าเด็กอยากมาดูก็นับว่าค่อนข้างดีมากสำหรับเด็กนะ ทำไมถึงอยากดูพระเฒ่าพระแก่

พอเห็นในหนังสือหยดน้ำบนใบบัว เห็นในทีวี แล้วเขาอยากมาดูตัวจริง เสร็จแล้วเขา

อยากจะขอถ่ายรูปเรา เราก็ต้อนรับอย่างเต็มยศเลย พอเขาขออนุญาตถ่ายรูปเรา เออเราเปิดโอกาสให้เรียบร้อยแล้ว เข้ามาถ่าย ยกโคตรยกแซมมา ยกหมุ่หมาเปิดไก่มาก็ได้หมดวันนี้ เราว่าอย่างนั้น เด็กเขาก็หัวเราะ เปิดให้แล้ววันนี้ ทำไมเด็กถึงอยากดูมันน่าคิดอยู่”

และอีกคราวหนึ่งพี่น้องชาวอยุธยาเดินทางหลายคันรถบัสเข้ามัสการกราบเยี่ยมองค์หลวงตาซึ่งต่างก็เคยเห็นองค์หลวงตาทางโทรทัศน์มาก่อนแล้วเมื่อมาพบเห็นองค์จริงของท่านก็อดจะนำกิริยาความเผ็ดร้อนระหว่างองค์จริงกับในโทรทัศน์มาเปรียบเทียบกันมิได้เหตุการณ์ในครั้งนั้นท่านนำมาเล่าให้ฟัง ดังนี้

“...วันนั้นรถบัลใหญ่จะ ไปตั้ง ๔-๕ คัน
ศาลานี้แน่นหมดเลยเชียว .. ชาวอยุธยา
เราก็ถามเหตุผลผล ‘พากันมายังไงมีเหตุผล
กลไอะไรบ้าง’ เราก็ถาม

เขาบอกเหตุผลกลไอก็คือว่า ‘ดูท่านที่
ออกทางทีวีรู้สึกแฉ็ดร้อนมาก ทุกสิ่งทุกอย่าง
กิริยาที่แสดงออกนี้แฉ็ดร้อนมาก แต่มันไม่สนิท
ใจ เพราะเห็นในนั้นจึงต้องพากันมาดูต่อหน้า
ต่อตาที่นี่’

‘เวลาดูทางทีวีเป็นยังไง’ ‘อ้อ นั่นเข้มข้น
มาก ดูทางทีวีนี่เข้มข้นมาก’

‘แล้วดูทางนี้ล่ะเป็นยังไง’ ‘ทางนี้เห็นสงบ
ไม่มีลวดลายเข้มข้นเหมือนอย่างทีวี’

เราก็นึกในใจ คือมันก็ยังไม่ได้ขึ้นเวทีจะให้
ต่อยดะไปยังไงใช่ไหมล่ะ เวลาดูทางเวทีนี้
เข้มข้นมาก แล้วเวลามาดูอยู่อย่างนี้เป็นยังไงล่ะ
สงบๆ ธรรมดาว่ากัน ทีนี้พอว่าอย่างนั้นก็เริ่มละ
ทีนี้ เริ่มเรื่องเริ่มราว เริ่มขึ้นเรื่อยๆ เลย ต่อ
จากนั้นไปมันก็ถึงพริกถึงชিংซัดกัน สุดท้าย
ไอ้พวกที่นั่งอยู่ก็คุ้เข้าชิ่งๆ ยืนขึ้น เลยยืนกันหมด
ทั้งศาลา คุณมันไม่ถึงใจเขาว่ากัน มันเข้มข้นเขา
จึงยืนขึ้นดู เลยยืนดูกันหมด รสบัสดั่ง ๔-๕ คัน
พี่น้องชาวอยุธยาเขาตั้งใจมาดูเฉยๆ เขาว่ากัน
เขาเห็นในทีวี จะมาดูตัวจริงบนศาลา ทีนี้มันก็
แฉ็ดร้อนละซี มากี่จริงๆ ขึ้นเวทีก็ซัดกันเลย
พอออกจากนั้นแล้ว (จึงถามอีกทีคราวนี้)

‘เป็นยังไง ดูทีวีกับดูตัวจริงเป็นยังไง ที่ดู
มาแล้วกับดูเวลานั้นมันต่างกันยังไง’

‘หุ้ย ดูที่นี้มันเข้มข้นมากกว่านั้น ตัวจริง
แฉ็ดร้อนมากกว่า’

นี่พวกอยุธยา .. ตั้งหน้ามาดูเฉยๆ เขา
ว่ากัน คือเห็นทางนั้นมันสะดุดใจในทางนั้น แต่
ว่ามันไม่สะดุดใจที่จะมาดูซ้ำซ้ำอีก ดูทางนี้
สะดุดใจมากกว่าก็เลยมา เขามาดูเรา ..

นี่ก็จะออกทั่วประเทศไทยเดี๋ยวนั้นะ เริ่ม
ออกแล้ว จะเริ่มออกทั่วประเทศไทยไปนี่นะ
ทางนี้ยังงั้นไม่ได้ยกครู ทางนั้นเริ่มออกทั่ว
ประเทศไทยแล้ว ..

ที่กล่าวทั้งนี้ไม่ใช่เรื่องอะไรนะ ในหัวใจ
จริงๆ เป็นธรรมดาแล้ว แต่กิริยานี้เป็นเครื่องมือ
เครื่องใช้ของธรรม แล้วแต่จะแสดงออกกับกิริยา
หนักเบาเล็กน้อยที่พลังของธรรมบ่งบอกออกมา
เข้าใจไหมล่ะ คือดันออกมาขนาดไหนๆ แต่เป็น
ธรรมล้วนๆ จะแฉ็ดจะร้อนขนาดไหนๆ ไม่มีภัย
เลย มีแต่ธรรมล้วนๆ แสดงออกๆ กิริยานี้จึง
แปลกๆ ต่างๆ กัน

คนที่จะมาดูตั้งแต่กิริยาเฉยๆ มันก็ไม่
เข้าใจละ ให้นักปฏิบัติดูกัน รู้กัน ต่างคนต่างรู้
นักปฏิบัตินักธรรมเห็นธรรม คลังของธรรม
ภายในใจแสดงออกตามความเป็นจริงของ
ธรรม ต่างคนต่างรู้ด้วยกันแล้วจะเข้าใจกันได้
ทันที ทุกกระเบียดเลย ถ้าหากภายนอกมาดูนี้
มันดูยากและดูไม่ออก เขาก็ต้องดูเป็นแบบโลก
เพราะเขาเป็นโลกทั้งนั้น ไครมาๆ ตา หู จมูก
ลิ้น กาย จิต เป็นโลกทั้งนั้น เวลามาดูมาสัมผัส
สัมผัสพันธ์เท่ากับเป็นโลกทั้งนั้นไปเลย มันไม่เป็น
ธรรม นี้ละต่างกันอย่างไร...”

สำหรับโทรทัศน์ดาวเทียมช่อง
หลวงตานั่นออกอากาศพระธรรม-
เทศนาตลอด ๒๔ ชั่วโมง ทั้งนี้
เพื่ออำนวยความสะดวกแก่

ประชาชนที่มีเวลาว่างในช่วงเวลาที่แตกต่างกัน
จะได้มีโอกาสสัมผัสกับธรรมได้ทุกช่วงเวลา
ท่านที่รับชมรายการของสถานีจะเห็นภาพ
การบิณฑบาต การขบฉัน การแสดงธรรมของ
องค์หลวงตาประจำวันและการแสดงธรรม
ช่วยชาติในสถานที่ต่างๆ ชิวประวัติครูบาอาจารย์
องค์สำคัญ และอื่นๆ สำหรับอาณิสสงส์ของ
การได้เห็นสมณะ ได้เห็นข้อวัตรปฏิบัติต่างๆ
ของพระกรรมฐาน องค์หลวงตาก็ได้กล่าวไว้
เช่นกันว่า

“...เวลานี้เราก็พอใจอยู่กับทางวิทยุที่ออก
เพื่อประชาชนทั้งหลาย ไม่มากก็ขอให้เป็นคน
เครื่องเตือนใจ เพราะเป็นธรรม จะเป็นสิริมงคล
แก่จิตใจผู้ได้เห็นได้ยินได้ฟัง ได้เห็นก็เห็นพระเจ้า
พระสงฆ์ผู้ทรงศีลทรงธรรม ตานี้ก็เป็นมงคล
ทัสสนานุตตริยะ การเห็นที่สูงที่เลิศเลอก็คือ
การเห็นสมณะ ท่านบอก สมณะท่านก็บอกไว้
คำว่าสมณะคือสงบกายวาจาใจจากบาปทั้งหลาย
ตั้งแต่พระโสดาก็เรียกสมณะ สกิทา อนาคา
เรียกสมณะ อรหันต์ เรียกสมณะทั้งนั้น พระท่าน
ผู้ทรงธรรมเหล่านี้ไว้เป็นสรณะหรือเป็นมงคล
แก่ท่านเองแล้ว ยังเป็นมงคลแก่ผู้ได้เห็นได้ยิน
ได้ฟัง เห็นท่านเป็นมงคล เรียกทัสสนานุตตริยะ

ใจของเราขอให้อบรมจะเป็นมงคล เราได้
เห็นพระเจ้าพระสงฆ์ผู้ทรงศีลทรงธรรม หูตา
เป็นมงคลตลอด พอพูดอย่างนี้เราก็เคยพูดแล้ว
ได้เขียนในหนังสือไม่ใช่เทรอ ที่ได้ไปพบเห็น
พ่อแม่ครูจารย์มัน เบื้องต้นที่วัดเจติยหลวง
จังหวัดเชียงใหม่ อันนั้นมันถึงใจไม่ลืมจนกระทั่ง
บัดนี้ .. พอท่านใกล้เข้ามาที่บูบับเข้าในห้อง
ห้องมันก็มีช่องอยู่ จะว่าไป ถึงมีฝ้ามันก็มีช่อง
เข้าใจไหม พอท่านใกล้เข้ามาที่บูบับเข้าห้อง จ่อดู
ในช่อง คอยดู

ดูท่านด้วยความเอิบอ้อม ด้วยความเคารพ เลื่อมใสสุดหัวใจนะเวลานั้น ดูจ้อเข้ามาๆ ดู ที่นี้ พอท่านผ่านไปแล้วออกจากห้องมาดูท่านอีก ดูข้างหลังท่าน ดู วันนั้นปิดทั้งวันนะ ชาตินี้เราก็ภูมิใจ เราได้พบพระอรหันต์เสียแล้ว วันนี้ได้พบแล้ว ทุกสิ่งทุกอย่างเราได้สังเกตดูท่าน ทุกอย่างด้วยความปลื้มปิติในใจของเรา ที่วันนี้จิตใจไม่ได้ไปไหน อยู่กับท่านอาจารย์มันทั้งนั้น เป็นมงคลสูงสุดที่เรามีวาสนาเกิดมาได้พบพระอรหันต์เสียแล้วในคราวนี้ แม้เราไม่ได้เป็นพระอรหันต์เราได้ชมบารมีท่านเราก็พอใจ อันนี้ถึงใจหมดนะที่ว่านี้

เราพูดถึงเรื่องได้เห็นครูบาอาจารย์ ทัสสนานุตตริยะะ เรายกตัวอย่าง เช่น เราเห็นท่านอาจารย์มัน นี่ละมันถึงใจตลอดทั้งวันเลย เขียวนะ ทัสสนานุตตริยะะ เป็นความเห็นที่เลิศเลอ เรายังไม่เห็นภายใน เราเห็นสมณะภายนอก เสียก่อน อย่างที่เราเห็นหลวงปู่มันเราพอใจ นี่เรียกว่าสมณะอยู่ภายนอก ที่นี้พอเราบำเพ็ญ เข้าๆ สมณะภายในจะเริ่มเกิดขึ้นจากเราผู้บำเพ็ญ โสดา สกิทา อานาคา อรหันต์ จะขึ้นทีนี้ๆ ที่นี้ อรหันต์นอกกับอรหันต์ในเข้ากันได้แล้วพอใจ เต็มลัดเต็มส่วน...”

ในเวลาที่ยังคงหลงตาดำรงธาตุขันธ์อยู่นั้น ประชาชนมีโอกาสดำรับชมการถ่ายทอดสดทาง โทรทัศน์ดาวเทียมและทางอินเทอร์เน็ตทำให้ ได้เห็นการเคลื่อนไหวไปมาของท่านในปัจจุบัน ทันทีเหมือนได้มาสัมผัสสองคัจฉาที่วัดเลยทีเดียวน ต่อเมื่อองค์ท่านดับขันธเข้าสู่พระนิพพานแล้ว สิ่งที่จะทำให้เหล่าศิษยานุศิษย์ตลอดถึงกุลบุตร สุดท้ายลูกหลานชาวพุทธได้สัมผัสสองคัจฉาหลวงตามีสังฆานุสสตรึงถึงองค์ท่านได้อย่างยอดเยี่ยมที่สุดและเป็นการป้องกันมิให้พระพุทธรูปศาสนา แท้ต้องคอยจืดจางหายไปก็คือการรักษาทิวทัศน์ ดาวเทียมหลวงตาให้อยู่คู่ชาติไทยของเราตลอดไป นั้นเอง จึงขอให้ศิษยานุศิษย์ช่วยกันเผยแพร่ธรรมะ เป็นธรรมทานแก่ลูกแก่หลานอย่างต่อเนื่อง ตลอดไป ซึ่งองค์หลวงตาได้กล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ด้วยว่า

“อยู่ที่นี้เขาถ่ายทอดสดนะ เขาถ่ายเห็นกัน ทั่วประเทศไทย หลวงตาบ้วนั่งอยู่ที่พูดแต่ละครั้งๆ เห็นกันทั่วประเทศไทย มันออกทั่วประเทศไทย .. ที่วันนั้นคงอยู่กระมัง ออกเมื่อไรก็ได้ที่ออก ตอนช่วยชาตินะ จะออกเมื่อไรก็ได้หรือว่าไง เขามีฟิล์มอยู่ไม่ใช่เหรอ เขามีอะไรติดไว้ไม่ใช่เหรอ ออกเมื่อไรก็ได้ นี่หลวงตาตายไปแล้ว ยังจะออกที่วีเอชยู่นะ ตายไปแล้วทางนี้ยังจะออกที่วี ให้โลกเขาได้อยู่”

พระธรรมเทศนา กับ เครื่องมือสื่อสารทางธรรม

พระธรรมเทศนาขององค์หลวงตาแสดงถึงความสำคัญของเครื่องมือสื่อสารในการเผยแผ่ธรรมะสายกรรมฐานออกสู่ประชาชน ท่านได้ให้หลักเกณฑ์และวิธีการปกป้องรักษา เครื่องมือสื่อสารทางธรรม ดังนี้

วิทยุเสียงธรรมเป็นประโยชน์ แก่หัวใจโลก

“...ถามไปตรงไหนมีแต่กุดแต่ด้วนๆ ถูกไฟ ความทุกข์ความจน ความล้มความจมเผาเข้า มากๆ อ้าว มันจะไม่มีอะไรเหลือเมืองไทยเรา ปู่ยา ตายยาพาถ่อพาพายมาตั้งนานแสนนาน ก็พากัน ลงบรรมเย็นมาโดยลำดับ แต่เวลาลูกหลานไทย เกิดมาที่หลังนี้ จำนวนมากขึ้นตั้ง ๕๐-๖๐ ล้าน แล้วรวมหัวกันจะจมลงในทะเลเป็นไปไม่ได้หรือนั้นละเรื่องราว

จึงได้ออกประกาศ เอา จะช่วย ตายให้เห็นต่อหน้าต่อตาเรา ตายท่ามกลางความจม เอา เราอยู่ในท่ามกลาง จะออกละช่วยชาติว่า นั้นละ เราก็ออกประกาศเลย เอ้า เราจะเป็น

ผู้นำช่วยชาติ ที่นี้คำว่าช่วยชาติบรรดาประชาชนทั้งหลาย ส่วนมากจะคิดไปถึงด้านวัตถุ ช่วยการเงินการทองข้าวของทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นด้านวัตถุ ช่วยชาติๆ เขาไม่ค่อยคิดด้านนามธรรม คือธรรมที่จะสั่งสอนโลก แต่เราคิดเรียบง่ายแล้ว ด้านวัตถุนี้โลกจะมองเห็นก่อนใคร ด้านธรรมจะไม่มอง แต่ธรรมมองดูธรรมก่อนอื่น วัตถุเหล่านี้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น ส่วนธรรมนี้ออกกระจาย ..

นี่ก็เริ่มต้นมาตั้งแต่ออกช่วยชาติทีแรก พิจารณาจิตใจใครต่างกันไหมละ ไม่ใช่อยุทธนะ พอว่าจะช่วยชาติ เอาเราจะช่วยเราจะนำ คือเราคิดไปหมด วัตถุนี้เป็นเพียงเล็กน้อย แต่ประชาชนทั้งหลายจะถือว่าเป็นเรื่องใหญ่โตมาก ช่วยชาติก็เกี่ยวกับเรื่องวัตถุเงินทองข้าวของต่างๆ เกี่ยวกับเรื่องเศรษฐกิจตกต่ำถึงเมืองไทยจะล่มจม แต่หัวใจของคนไทยจะพาคนไทยทั้งชาติล่มจมไปนั้น โลกไม่ได้คิด

เราพ้อออกคราวนี้ก็ เอ้อ ดีแล้วละ คราวนี้คราวธรรมจะได้เข้าสู่จิตใจของประชาชนพร้อมไปกับการที่ว่าช่วยชาติทาง ด้านวัตถุ ด้านวัตถุนี้โลกจะทราบทั่วถึงกันทันที แต่เรื่องธรรมจะไม่มีใครคิด เราอยากจะทำอย่างนี้ เราคิดเต็มหัวใจคนเดียว ว่าคราวนี้คราวธรรมจะได้ออกช่วยโลก เข้าสู่จิตใจของประชาชน เป็นการฟื้นฟูอันใหญ่หลวงคือฟื้นฟูจิตใจ วัตถุไม่สำคัญ ขอให้จิตใจฟื้นฟู

ได้เถอะจะขึ้นทันที ถ้าจิตใจยังต่ำ อะไรจะมีสูงขนาดไหนก็ไม่มีความหมาย เดี่ยวนี้ก็ออกแล้วเห็นไหมล่ะธรรมะ ..

คราวนี้คราวธรรมจะได้กระจายออกสู่หัวใจประชาชน จะเป็นการฟื้นฟูอันใหญ่หลวงจากจิตใจที่เป็นเจ้าของของชาติ ว่าฉันเถอะของแต่ละคนๆ รวมแล้วเป็นของชาติ .. ก็ออกจริงๆ เวลานี้ก็กระจายไปหมดแล้วเห็นไหมล่ะนี่คิดไว้แล้วผิดไหม .. อะไรที่ออกทุกอย่างพิจารณาเรียบร้อยแล้วออกๆ จะออกช่องแคบช่องกว้างไม่ผิด ไม่มีคำว่าผิด เพราะธรรมชาตินี้ถูกต้องสมบูรณ์แบบแล้ว พิจารณาออกจากนี้ช่องแคบช่องกว้างถูก จะออกแคไหนๆ จะเป็นในตัวของมันเสร็จเลย แล้วก็เดินตามนั้นไม่ผิดๆ

เดี๋ยวนี้ก็ออกทางด้านธรรมะ .. วิทยุเรานี้ก็ ไอ้โห ครอบไปเยอะนะ วิทยุต่างๆ กว้างขวางมากนะ เป็นประโยชน์แก่คนทั้งประเทศ เวลาวิทยุนี้ออกกระจายอย่างรวดเร็วทีเดียว ธรรมะนี่นะ .. ฟังว่าวิทยุนี้ออกเดี๋ยวนี้ทั่วประเทศไทยแล้ว ธรรมะเข้าสู่จิตใจของประชาชนไม่ใช่บ่อยๆ นะ นี่เป็นประโยชน์อันใหญ่หลวง การฟื้นฟูจิตใจนี้เป็นประโยชน์อันใหญ่หลวง และวัตถุสิ่งของอะไรๆ จะรู้จักประมาณเองจากหัวใจที่รับอรรถรสธรรมซึ่งเป็นความพอดีตลอดมา ธรรมนี้ความพอดี อะไรจะหนักไปเบาไปธรรมจะพินิจพิจารณาแก้ไขตัดแปลงจึงว่าธรรมคราวนี้ออกสู่โลกเรานี้ก็กว้างขวางออกทางอินเทอร์เน็ตเมืองนอกเมืองนาก็ออกทั่วไปหมดเวลานี้ ..

ด้านวัตถุจะพอประมาณ แต่ธรรมนี้จะกระจายไปกว้างขวาง เห็นไหมล่ะกว้างขวางไหม นี่ละคิดด้วยธรรมไม่ผิด ถ้าลงได้คิดด้วยธรรม...”

สมเด็จพระนารมณีนี ที่นำช่วยชาติบ้านเมือง

“...สถานีวิทยุนี้ตั้งออกไปเรื่อยๆ นะ เดี่ยวนี้มีทุกภาคแล้วเครือข่ายของบ้านตาดออกไปเรียกว่าทั่วประเทศไทยแล้วเดี๋ยวนี้ทุกภาค .. ที่วิทยุเสียงธรรมออกทั่วประเทศไทยนี้ก็จะประโยชน์แก่หัวใจของโลกไม่ใช่บ่อยนะ

หัวใจเป็นสำคัญในตัวของคุณคนแต่ละคนๆ ทุกสิ่งทุกอย่างสมบัติศฤงคารบริวารอะไรอยู่ที่หัวใจหมด ความประพฤติน้ำที่การงานความเคลื่อนไหวของคนแต่ละคนออกจากใจ ถ้าใจได้รับการอบรมศีลธรรมแล้วทุกสิ่งทุกอย่างจะมีเบรคห้ามล้อ จะมีคันเร่งเป็นไปตามสายทางที่ปลอดภัยได้ประโยชน์ ถ้าไม่มีธรรมแล้วเบรคก็ไม่มี ทะลุพุ่งไปเลยลงเหวลงคลองไปเลย คันเร่งก็เร่งในทางที่ลงเหวลงคลอง เบรคไม่มี ..

เราก็คพอใจนะที่ออกนี้ เข้ากันได้กับเจตนารมณ์ของเราตั้งแต่เริ่มแรกช่วยชาติบ้านเมือง ที่เราออกประกาศว่า เอ้า จะเป็นผู้นำนั้น เพราะเรื่องของชาติไทยเรามันจะจมลงทะเลหลวงแห่งความล่มจม หมู หม่า เป็ด ไก่ หัวจ่อเข้าไปลงทะเลหลวงแห่งความล่มจมด้วยกันทั้งนั้น เราก็คเป็นลูกหลานไทย เกิดในท่ามกลางของเมืองไทย เมื่อชีวิตลมหายใจและความคิดอ่านยังมีอยู่ เราจะปล่อยให้พี่น้องชาวไทยพร้อมทั้งเราเอง จมไปด้วยกันทั้งหมดเลยหรือ ไม่ได้ เพราะฉะนั้นถึงได้ออกละชีวะจะเป็นผู้นำ ที่นี้พอเป็นผู้นำ เอ้า จะเป็นผู้นำ คิดทางด้านวัตถุก็จะฟื้นฟู แต่ประชาชนทั้งหลายจะทราบทางด้านวัตถุก่อนว่าเป็นผู้นำเพื่อช่วยชาติทางด้านวัตถุ เขาไม่ได้คิดทางด้านอรรถ-ธรรม แต่เรานี้มันพุ่งไปเลย

คราวนี้คราวธรรมที่จะได้ออกสู่โลก วัตถุนี้เป็นเพียงเล็กน้อย แต่สายตาของโลกเปิดเผยกันหมดว่าช่วยบ้านเมืองด้วยวัตถุ แต่ด้านนามธรรมที่จะช่วยจิตใจ ฟื้นฟูจิตใจของโลกทั้งหลายให้ได้ฟื้นฟูขึ้นมาไม่ได้คิด เราคิดเต็มหัวใจ คราวนี้คราวธรรมจะออก แล้วก็ออกมาตั้งแต่นั้น ไปเทศนาว่าการที่ไหนธรรมออกๆ จนกระทั่งปัจจุบันนี้ธรรมยังไม่ถอยนะ ยังออกเรื่อยๆ นี่ละสมเจตนารมณ์ของเรา เมื่อธรรมเข้าสู่จิตใจมันจะค่อยยุบยอบลง ฟืนไฟที่แสดงเปลวจะค่อยอ่อนตัวลงๆ ธรรมเข้าถึงไหนจิตใจจะค่อยอ่อนลงไปๆ นี่ละเราจึงพอใจที่วิทยุออก

“ทองคำเขาค้างหลวง คำจุนชาติไทย
ธรรมะเข้าสู่จิตใจ คำจุนโลก”

ทั่วโลก ธรรมออกทั่วโลก สมเจตนาที่เราคิดไว้
เรียบร้อย ไม่ผิด ที่ธรรมจะได้ออก

ธรรมที่เราแสดงนี้เป็นธรรมที่ไม่สงสัย
ด้วย ถอดออกจากหัวใจไปเลยเชียว ไม่ว่าจะ
เป็นธรรมชั้นใดๆ ถอดออกจากนี้ๆ แม่นยำๆ
สำเร็จรูปแม่นยำสมบูรณ์ๆ แบบตลอดไปเลย
ไม่ว่าจะธรรมชั้นใดถึงนิพพานบอกตรงๆ เลย
พูดได้เต็มปากทีเดียว ถอดออกมาจากหัวใจ
จึงว่าเป็นมงคลละคราวนี้...”

**คลื่นกิเลสทำโลกร้อน
คลื่นธรรมคือน้ำดับไฟ**

“...เราอยากให้มีเสียงธรรมเข้าสู่จิตใจของ
ประชาชนชาวพุทธเรา มันเหือดแห้งจากศีล
จากธรรมมาแทบว่าเป็นประจำ ส่วนมากเป็น
อย่างนั้น ส่วนน้อยมีเราก็ยอมรับว่ามี แต่ว่า
น้อยมาก เพราะฉะนั้นโลกถึงเดือดร้อนวุ่นวาย
เพราะไม่มีธรรมคือน้ำดับไฟ ไฟ ราคาคึกคึก
โทสาคึกคึก โมหะคึกคึก เป็นไฟทั้งนั้น ..

เราพอใจนะให้พากันตั้งเถิด เป็นความเจริญ
แก่ผู้บำเพ็ญนั้นแหละ ผู้สนใจฟังก็ได้ธรรม
ได้ธรรมมาเป็นคติเครื่องเตือนใจ นี่ละธรรม
กระจายอยู่ทั่วโลก ใครนำไปฟังได้ประโยชน์
ทั้งนั้น เหมือนกับความชั่วกระจายอยู่ทั่วโลก
ทั่วจิตใจคน ธรรมก็ทั่วโลกทั่วจิตใจคน กระจาย
ออกไปธรรมเป็นความสว่างไสว ส่วนโลกเป็น
เรื่องความมืดบอด มากแล้วนะสถานีวิทยู รู้สึก
ว่ามากขึ้นโดยลำดับ ตั้งทางโน้นตั้งทางนี้ ..

เดี๋ยวนี้กำลังตั้งขึ้นทุกแห่งทุกหน ธรรมะ
ของเราออกๆ ไปหมดเลย เราอยากให้ธรรมะนี้
กระจายออกทั่วประเทศไทยเรา เวลานี้ชาว
พุทธเราเหลวไหลมากอยู่นะ เหลวไหลมาก
ทีเดียวไม่อยากจะธรรมดา เหลวไหลมากแทบ
จะไม่มีคำว่าพุทธแฝงอยู่ในวงงานในประชาชน
ทั่วๆ ไป ตั้งแต่ราชการลงมา มีตั้งแต่โลกล้านๆ
ไม่มีธรรมเลย ฟังแง่ไหนมันฟังไม่ได้นะ คือมัน
ขวางธรรมๆ นี่ละเรารู้สึกอ่อนใจเหมือนกัน
ทางโลกนี้มันเท่าคลื่น (สินามิ) ทางภาคใต้จมลง
ไป คลื่นอันนั้นละ อันนี้คลื่นกิเลสกำลังเป็น
อย่างนั้น มันจะเอาให้คนฉิบหายไปทั่วโลก
ไม่ใช่ธรรมดานะ ไอ้คลื่นนั้นฮือฮากันๆ คลื่น

กิเลสมันเอาคนฉิบหายไปทั่วโลก เดือดร้อนวุ่น
วาย รบราฆ่าฟันกันทั่วโลกดินแดน ไม่ได้คิดนะ
คลื่นอันนี้รุนแรงมากเขาไม่คิด แต่เราคิดหมด...”

**วิทย์เสียงธรรม ต้องเป็นธรรม
ล้วนๆ ไม่เป็นโลกสกปรก**

“...พอใจๆ เวลานี้วิทย์ออกดูเหมือนจะ
ทั่วประเทศไทยแล้วมั่ง ทุกภาค ทางภาคใต้ก็
๔-๕ แห่ง ภาคใต้มันยาวได้ถึง ๔-๕ แห่งนะ
นอกนั้นไปทั้งหมด ทางภาคอีสานก็ทั่วไปหมด
เลย เฉพาะร้อยเอ็ดนี่กว้างขวางมาก ของเสีย
สมหมายกว้างขวางมาก เปิดตลอด ๒๔ ชั่วโมง
เลย ที่จะทราบได้ชัดว่าคนสนใจมากก็คือว่า พอ
เครื่องขัดข้องชั่วคราวที่ โทรศัพท์ โอ๊ย แหก
เลย โรงสี โทรศัพท์ไม่ทราบมาจากไหนๆ เป็น
ยังงี้ๆ เรื่อยมาเลย แสดงว่าเขาจ่อฟังอยู่ตลอด
ที่ร้อยเอ็ด ร้อยเอ็ดนี่กว้างขวางมาก สูงเต็มที่เลย
แล้วก็เปิด ๒๔ ชั่วโมง เป็นของเขาทั้งหมดเลย
ก็โรงสีใหญ่ี่วะ นอกจากนั้นก็ทั่วๆ ไปสำหรับ
ธรรมะนะ แต่ไม่ให้โลกเข้าไปเกี่ยวข้อง อันนี้
เป็นเรื่องของเราพูดเอง

วิทย์นี้เราก้วิตกวิจารณ์เหมือนกัน ผลได้
กับผลเสียมันจะตามกันมา เบื้องต้นก็ได้ผลดี
ออกวิทย์นี้พูดเป็นอรรถเป็นธรรมให้คนทั้ง
หลายได้ยินพอเป็นคติเครื่องเตือนใจ ครั้นต่อมา
นี้ความเลอะเทอะมันจะแทรกเข้าไป คืบคลาน
เข้าไปนะ แล้วเสียงขับเสียงลำเสียงเพลงเสียง
อะไรมันจะเข้าไป ต่อจากนั้นจะมีแต่เสียงมูตร
เสียงคุณเต็มวิทย์นี้ละ คอยดูคำพูดอย่างนี้จะ
ผิดไหม พิจารณาซิ หรือเดี๋ยวนี้มันจะมีแล้วก็
ไม่รู้ ไอ้เรื่องสกปรกมันเร็ว

ทำวิทย์นี้เราทำประโยชน์แก่โลกสงสาร
เพราะโลกมันมีแต่เรื่องสกปรกรกรุงรัง เรื่อง
อรรถเรื่องธรรมไม่ค่อยมี เมื่อมีผู้มาขออยากจะทำ
วิทย์นี้ขึ้นเป็นอรรถเป็นธรรมสอนประชาชน
เราก็เห็นดีด้วยจึงอนุโลมให้ แต่ก็อดคิดไม่ได้
เหมือนกัน เรื่องสกปรกมันจะแทรกเข้า ต่อไปนี้
เรื่องสกปรกมันจะเริ่มนะ เรื่องอรรถเรื่องธรรม
จะมีน้อยมาก ต่อไปจะมีแต่เรื่องขับลำทำเพลง
เรื่องอะไรต่ออะไรยุ่งไปหมด โลกมันเป็นอย่าง
นั้น ความสกปรกนี้เข้าอย่างรวดเร็วนะ ธรรม

ไปที่ไหนมันแทรกเข้าไป แล้วเหยียบหัวธรรม
ไปเลย...”

**ถ้ากลายเป็นเสียงมูตรคุณ
ให้รู้เสียงธรรมทั้ง**

“...วิทย์สวนแสงธรรมนี้ระวังให้ดิ้นะ ใคร
เป็นคนกำกับ ถ้าหากว่าไม่เป็นท่าแล้ว เราให้รู้
เลยนะ เราไม่ได้เหมือนใคร รื้อทิ้งเลย ไม่เสีย-
หายมากกว่าเอาวิทย์นี้ไว้นานๆ กระจายสิ่ง
ที่เสียหายให้แก่โลกได้ทราบทั่วถึงกัน แล้ว
ทำลายทั่วประเทศเขตแดน อันนั้นมีความ
เสียหายมาก รื้อวิทย์ทิ้งเข้าป่าไม่เห็นเสียหาย
อะไร ถ้าไม่เป็นท่าจริงๆ แล้วสั่งจต รื้อถอนทิ้ง
เลย เราไม่ได้เสียตายอะไรยิ่งกว่าหัวใจคน เรา
ทำนี้เราทำเพื่อหัวใจคน เพราะหัวใจมันคลุกเคล้า
ด้วยของสกปรก เอน้ำเข้า
ชำระล้างพอให้เป็นอรรถเป็น
ธรรมเป็นความสะอาดสะอาด
ขึ้นมาบ้าง แล้วมันก็เอา
ความเลอะเทอะเข้าไปใส่
นั้น เรียกว่าป่าเข้าป่าเลย
วิทย์นี้อย่าเอามาไม่เกิด
ประโยชน์

รายนามสถานีวิทยุที่ออกอากาศพระธรรมเทศนาขององค์หลวงตาในบางเวลา (ช่วงโครงการช่วยชาติ)
(โดยรับเทปบันทึกเสียงหรือรับสัญญาณจากสถานีวิทยุยานเกราะอุดรธานี)
มีรายนามดังต่อไปนี้

ภาคเหนือ (๑๗ สถานี)

สวท. น่าน พะเยา แพร่ พิษณุโลก แม่ฮ่องสอน ลำพูน ลำปาง สุโขทัย อุดรดิตถ์ ตาก
สสส. เพชรบูรณ์
ทภ. กำแพงเพชร ตาก พิจิตร สุโขทัย (๒ สถานี)
อื่นๆ กรป.กลาง เชียงราย

ภาคกลาง (๑๘ สถานี)

สวท. กาญจนบุรี จันทบุรี สระแก้ว สุพรรณบุรี
สสส. กรุงเทพฯ ชลบุรี
ทภ. สุพรรณบุรี
อื่นๆ สทร.๑๐ ทรวาด ค่ายจักรพงษ์ ปราจีนบุรี จทบ.ชลบุรี จปร.FM นครนายก ศูนย์การทหารราบ ประจวบคีรีขันธ์ วศป.๖๑๒ ลพบุรี สอด.FM ระยอง กรมเจ้าท่า ๑ สมุทรสงคราม ทอ.๑ กรุงเทพฯ สพทม. ราชบุรี ๙๓๔ อุทัยธานี

ภาคอีสาน (๑๗ สถานี)

สวท. กาฬสินธุ์ ชัยภูมิ นครพนม มหาสารคาม มุกดาหาร ร้อยเอ็ด ศรีสะเกษ อุบลราชธานี
สสส. ยโสธร สกลนคร หนองคาย
ทภ. นครราชสีมา บุรีรัมย์ เลย อุดรธานี
อื่นๆ ทอ.๒๐๒ ขอนแก่น หอการค้า อุดรธานี

ภาคใต้ (๑๕ สถานี)

สวท. กระบี่ ชุมพร ตรัง นครศรีธรรมราช นราธิวาส พังงา พัทลุง ภูเก็ต ยะลา สงขลา สตูล
สสส. ภูเก็ต
อื่นๆ จส.๓ สุราษฎร์ธานี อสมท. ระนอง มอ.FM ปัตตานี

ที่มา: สถานีวิทยุยานเกราะ จังหวัดอุดรธานี

ที่พูดเหล่านี้จะไม่ผิด ที่ไหนเขาก็ขอ เวลานี้ เยอะนะเขาขอวิทยุเกี่ยวกับธรรมะของหลวงตา อย่างสกลนครมีตั้ง ๑๐ แห่งออกทั่วไป ภาคอีสาน กระจายๆ ออกไป ไปตั้งวิทยุแล้วก็เอาเสียงธรรมะเสียงธรรมเราเข้าไป เอาเทปเอาอะไรก็แล้วแต่ ทุกอย่างแหละเข้าไปเทศน์ให้คนฟัง มาขอหลายแห่งแล้วนะ เราก็อดคิดไม่ได้เรื่องอย่างนี้แหละ เรื่องสกปรกมันจะค่อยคืบคลานเข้าไป มันเอาธรรมะเป็นโล่บังหน้าก็ได้ แต่ไม่มีเจตนา มันหากเป็นโดยหลักธรรมชาติของมัน มันจะมีอย่างนั้นจนได้แหละ

สวนแสงธรรมเรานี้ก็เหมือนกัน ให้ระวังนะใครเป็นคนกำกับรักษา ถ้าหากว่าทำให้เลอะๆ เทอะๆ เรารื้อทิ้งเลยนะ เราพูดไม่เหมือนใครพูด เราไม่มีอะไรเสียดาย ยิ่งกว่าหัวใจคนที่เสียหายไป ไม่อยากให้เสียหายเพราะความเลอะเทอะเหล่านี้ ตั้งวิทยุขึ้นมาแทนที่จะเป็นประโยชน์ เป็นวิทยุเสียงธรรมเสียงธรรม กลับเป็นวิทยุเสียงมูตรเสียงคุณเสียงตดเสียงซีไปหมดไม่เอานะ เราสั่งให้รื้อเลยไม่มีอะไรเสียดาย เหตุผลเท่านั้น เราก้าวเดินตามเหตุผลจะไปเสียดายนั่นเสียดายนี้อย่างไม่มีเหตุผล

เราไม่มี จะมีแต่เหตุผลเท่านั้น ควรตัดตัดพันที ควรเสริมเสริมพันที ผู้ที่รักษาวิทยุให้ระมัดระวังนะ อย่าทำสุมสี่สุมห้า ทำแบบเลยเถิดเตลิดเปิดเปิง มันจะเป็นไปได้จะไม่สงสัย

ตอนกลางค่ำกลางคืนก็ให้พี่น้องทั้งหลาย ได้ภาวนากันบ้าง สงบใจประมาณสัก ๕ นาที ก็ยังดี เบื้องต้นบังคับเสียก่อน ท่านทั้งหลาย ให้บังคับท่านทั้งหลายเอง บังคับความชั่วที่มันคิดมันปรุงอยู่ตลอดเวลาตั้งแต่ตื่นนอนจนกระทั่งหลับ เอาความหลับนั้นเป็นเวลาระงับความคิดนี้ ถ้าไม่ได้หลับ..ตายมนุษย์เรา นี้ได้นอนหลับได้ระงับความคิดความปรุง มันก็พอพ้น ก่อไฟตั้งแต่ตื่นนอนจนกระทั่งหลับ ให้เอาไประงับ ภาวนา ภาวนาธรรมบทใดก็ตามให้ได้ วันหนึ่งสัก ๕ นาที เอาไปบังคับตัวเองบ้างซิ...”

อย่าเอาการบ้านการเมืองเข้ามายุ่ง

“...บางที่มันเอาการบ้านการเมืองเข้ามาแทรกในวิทยุเสียงธรรมของเรา บอกว่าไม่ได้ เราห้ามขาดเลย อย่าเอาเข้ามายุ่งทางการเมืองการเมืองให้เป็นของเขาไป ทางเรื่องอรรถเรื่องธรรมเป็นเรื่องของเราไปเรื่อยๆ อย่าเอาการบ้านการเมืองเข้ามาแทรกวิทยุนี้เสีย ทางวิทยุทางธรรมะนี้เสีย เพราะฉะนั้นเราถึงห้าม ห้ามมาตั้งแต่ต้นแล้วแหละ หากมันจะออกมันก็แทรกออกมาอย่างนี้ เพราะฉะนั้นเราถึงได้ขู่ได้เสมอไม่งั้นไม่ได้ ..

นี่ทางวิทยุก็ออกกว้างขวางมากมาย การเทศนาว่าการเราไม่สงสัยในการเทศน์ ถอดออกจากหัวใจที่บำเพ็ญมาด้วยความถูกต้องๆ จนกระทั่งถึงสมบูรณ์เต็มที่แล้วออก ออกจึงไม่ไปปรึกษาใคร เทศน์ไปนี้ไม่ต้องไปตรวจไปทานว่าแก้ไขหรือไวยากรณ์ว่าหนักไปหรือเบาไป หรือว่าบกพร่องตรงไหนหรือมันขาดเหลืออะไรเพิ่มเติมไม่มี ออกเต็มเม็ดเต็มหน่วยไปพร้อมๆ กันเลย ออกแล้วออกพิมพ์ได้เลย ส่วนเทศน์ของเราเหมือนว่าอ่านไปเลยเชียว ทุกวันนี้ อย่างพูดนี้ก็ออกละ ..

นี่เป็นยังงี้หัวใจดวงนี้นะ ท่านทั้งหลาย ฟังเอาซิ คือไม่ต้องตรวจทานออกไปเรียบร้อย แล้วทุกอย่างๆ ไม่ว่าธรรมะขั้นใดๆ เหมาะสม

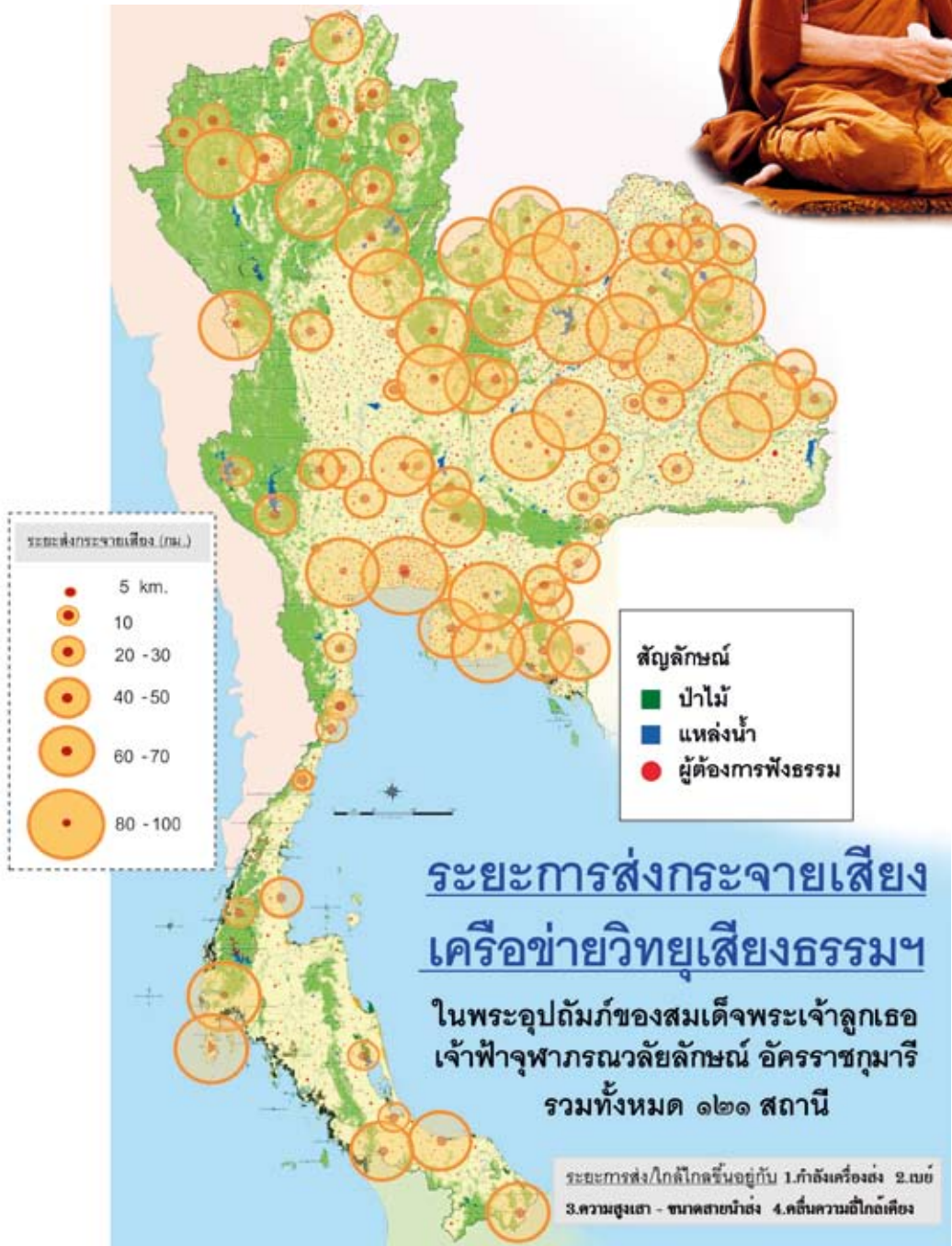
ตลอด ถูกต้องไปเลยตลอด เราไม่สงสัยใน หัวใจของเรา เพราะฉะนั้นการออกไปจึงไม่ สงสัยว่าหนักไปเบาไป เหมือนเขาตากไม้ ไม้ที่ เขาจะมาทำต้นเสาไม้ประเภทต่างๆ กัน ถ้าตรง ไทน์ที่มันตรงแนวเขาก็ตากเรียบๆ ไปธรรมดา ที่ไทน์มันคดมันงอมากเขาก็ตากหนักมือๆ

อันนี้เรื่องคลื่นของกิเลสก็เหมือนกัน คลื่น เรียบๆ ก็มี คลื่นคดๆ งอๆ ก็มี ต้องใช้ธรรมะซึ่ง เป็นเหมือนขวาน นายช่างตากก็ได้แก่ครู อาจารย์ที่นำมาสั่งสอนนั้น ควรหนักมือตรงไทน์ ควรเน้นหนักตรงไหนก็ต้องเน้นหนักไปตรงนั้นๆ เพื่อจะทำต้นเสาให้ดี นี้ละเพื่อจะทำคนให้ดีก็ ต้องเป็นอย่างนั้นเหมือนกัน จะว่าหนักไปเบาไป ไม่ได้ มันขึ้นอยู่กับต้นเสา ต้นเสาเป็นยังไงควร จะตากยังไงตัดแปลงยังไง มันขึ้นอยู่กับคน คน เป็นยังไง ควรจะหนักจะเบามันคดมันงอ หรือ ไม่คดไม่งออะไรบ้าง การแนะนำสั่งสอนจะเป็น ไปตามนั้น...”

เทศนาในเสียงธรรมกลั่นกรองแล้ว.. ด้วยภาคปฏิบัติ

“..วิทยุที่ออกนี้ จะเป็นประโยชน์เฉพาะ อย่างยิ่งแก่ประเทศไทยเรามากมาย จากนั้นก็ ออกทั่วโลกไปเลย ธรรมะเหล่านี้เป็นธรรมะที่ กลั่นกรองเรียบร้อยแล้วตั้งแต่ภาคปฏิบัติยุติลง เป็นธรรมะที่บริสุทธิ์ที่สุดส่วน ที่นำไปแสดง ทั้งหมดนี้เรียกว่าเป็นหลักธรรมชาติยืนยันทัว เองในนั้นเสร็จ ไม่มีบกพร่องที่ตรงไหนๆ เลย แสดงให้โลกทั้งหลายได้เห็นได้ยินได้ฟัง ธรรม ของพระพุทธเจ้ามีคุณค่าขนาดไหน รื้อชนสัตว์- โลกให้พ้นจากทุกข์เป็นจำนวนมากเพียงไร นี้เราก็นำมาสอนตามกำลังความสามารถของ เราโดยลำดับ

เวลานี้วิทยุกำลังกระจายออกทั่วประเทศ ไทย ก็เป็นส่วนของเราเป็นรากฐาน ส่วน ครูบาอาจารย์เหล่านั้นๆ ก็เอามาแทรกนิด หน่อยๆ หลักใหญ่เป็นของเราทั้งนั้นออกในวิทยุ ของครูบาอาจารย์ทั้งหลายก็เอามาแทรกเพราะ เราเปิด เปิดไว้เลย เราไม่ได้ถือสิทธิ์ในเรื่อง ธรรมที่จะทำประโยชน์ให้แก่โลก ใครที่จะช่วย เหลือได้แบบไหน เอาๆ ช่วยมา จะมาเข้าทาง

แสดงตำแหน่งสถานีวิทยุในเครือข่ายมูลนิธิเสียงธรรมฯ ระยะการส่งกระจายเสียง

วิทยุเราให้เอามา เรียบอก นอกจากสิ่งที่จะมา เป็นภัยต่อวิทยุของเราเปิดออก เรียบอกกัน ที่จะ เป็นคุณ เช่นอย่างครูบาอาจารย์องค์ใดๆ ท่าน เทศนาว่าการเป็นคติเครื่องเตือนใจแล้วให้เอา เข้ามา เราว่าอย่างนี้ละ เราเปิดรับเต็มเหนี่ยว เลย เรื่องความดีทั้งหลายที่จะให้เป็นมงคลแก่ พี่น้องชาวไทยเรา แต่เรื่องที่จะมาเป็นภัยนี้ เรียกว่าตัดมาตลอด ..

คือธรรมะมีหลายประเภท ธรรมะต่างๆ ไป เรียกว่าแกงหม้อใหญ่ ธรรมะหม้อเล็ก หม้อจืด เป็นธรรมะสูงชั้นเรื่อย หม้อเล็กหม้อจืดตั้งแต่ สมาริขึ้นไปเรื่อยจนกระทั่งถึงวิมุตติหลุดพ้น นี้เรียกว่าแกงหม้อเล็กหม้อจืด ธรรมะประเภท เด็ดเดี่ยวเฉียบขาด ฟุ้งทะลุถึงนิพพานเลย ธรรมะเหล่านี้กำลังออก นี้ก็เข้ากันได้เรียบร้อย แล้วกับที่เราคิดคาดไว้แต่เบื้องต้น ที่เราจะ

ภาพงานทอดผ้าป่าสมทบทุนมูลนิธิฯ เพียงวันเดียวได้ยอดบริจาคทั้งสิ้น ๘,๙๔๕,๐๘๙ บาท

ประกาศลั่นขึ้นมาในท่ามกลางเมืองไทยของเรา ปี ๒๕๔๐ เราไม่ได้ลืมนะ

นี่ก็ออกทุกวันละวิทยุทั่วประเทศ เดียวนี้ ออกหมดเลย .. วิทยุออกทุกภาค ธรรมสอนโลก ส่วนมากก็เป็นวิทยุของเรา ครูบาอาจารย์ทั้งหลายในสายกรรมฐานก็มาเทศน์ ก็ช่วยสนับสนุนบ้างเล็กๆ น้อยๆ ไม่ได้มากนัก ที่ออกสนามจริงๆ ก็คือเราออกๆ เรื่อยมาจนกระทั่งทุกวันนี้ ครูบาอาจารย์ทั้งหลายก็ได้นำเทพท่านออกมา เทศน์ออกทางวิทยุ ก็เอามาช่วยกันบ้างๆ ตามนิสัยวาสนาของแต่ละท่านๆ การเทศน์ว่าความจริงไม่เหมือนกัน สำหรับเราเรียกว่าออกทุกอย่างเลย ไม่ว่าจะสำนวนธรรมใดๆ เด็ดเผ็ดร้อนทุกอย่างฟ้าดินถล่มมีอยู่ในนั้นหมดเลย เพราะกิเลสประเภทฟ้าดินถล่มมันจะเอาคนทั้งโลกให้คว่ำเลยก็มี ปริมาณ นิวเคลียร์ต้องชัดให้กิเลสพังไปนู่นเข้าใจไหมละ นั่นละที่ว่าสำนวนโวหาร เด็ดเผ็ดร้อนเป็นอย่างนั้นละ ตามขั้นของกิเลสมันมียังงัยบ้าง...”

กฎเกณฑ์ของสัตว์นรกเท่านั้นที่ กัดกันวิทยุเสียงธรรม

“...ถ้าเป็นเจ้ากรรมใหญ่แล้วมันก็เป็นอีกแบบหนึ่ง เห็นศาสนาเป็นข้าศึกศัตรูไปตั้งที่เวลานี้กำลังเริ่มขึ้น วิทยุกำลังเริ่มออกเพื่อเป็น

คุณธรรมประกาศธรรมสอนโลกกระจายออกไปๆ แล้วทางวิทยุเขาก็มีความสมัครรักใคร่ ใฝ่ใจกับบรรดากับธรรม เขาตั้งวิทยุขึ้นในสถานที่ต่างๆ ที่นี้ตัวแสบตัวล้าคัญอยู่ในวงรัฐบาลเรานี้แหละ กำลังเริ่มตั้งกฎเกณฑ์กฎข้อบังคับขึ้นมา กิเลสนั่นนะ คลั่งกิเลสกำลังตั้งกฎข้อบังคับขึ้นมาสอนอรรถสอนธรรมสอนพระพุทธเจ้า คอยฟังดูก็แล้วกัน

วิทยุเวลานี้มันหาเรื่องว่าตั้งถั่งตั้งเถื่อน อันนี้เราได้ยินออกทางหนังสือพิมพ์ พูดได้เต็มปากเลย ท่านทั้งหลายให้พิจารณา ฟัน้องทั้งหลาย ธรรมะเป็นสมบัติประเภทใด สิ่งที่เกิดขวางนี้เป็นสมบัติประเภทใด มีคุณค่าหรือมีโทษประการใด เอาไปพิจารณาเวลานี้ กำลังตั้งกฎเกณฑ์ขึ้นมาบีบบังคับธรรมไม่ให้ ออก คือห้ามขาดเสียจริงๆ ไม่ได้แล้ว ก็ห้ามเป็นกฎเป็นเกณฑ์ ให้มีเท่านั้นก็โลฯ เท่านั้นก็โลฯ ความสูงเท่านั้นของวิทยุนะ เราได้เห็นในหนังสือพิมพ์ แล้วพูดตามหนังสือพิมพ์ไม่ผิด ถ้างลได้เห็นแล้วเราไม่มีถ้อยใครทั้งนั้นแหละ ธรรมถ้อยใครไม่ได้ ต้องพูดอย่างตรงไปตรงมา

นี่ก็ข้าศึกอันหนึ่งที่กำลังทำลายพุทธศาสนาเราอยู่นี้ แกนข้าศึกมันมาจากไหน ออกมาจากรัฐบาลเวลานี้ จะประชุมกันข้อนั้นข้อนี้ กำลังจะตั้งกฎเกณฑ์บังคับอรรถธรรมไม่ให้กระจายออกไปที่ไหน จะห้ามอย่างนั้นจริงๆ

ก็ไม่ได้ มีกฎเกณฑ์ยื่นเข้ามาๆ คือให้ตั้งความกว้างประมาณเท่านั้น เช่น ๑๕ กิโลเมตร ความสูง ๓๐ เมตรหรืออะไรเหล่านี้ กำลังตั้งข้อกฎเกณฑ์มา นี่คลั่งกิเลส รัฐบาลนี้มันจะกลายเป็นรัฐบาลเพชรฆาต สังหารจิตใจประชาชนที่มีต่อธรรมให้พินาศฉิบหายไปโดยไม่สงสัยละ ถ้าออกทางหนังสือพิมพ์ที่ตั้งที่เห็นนี้แล้วชัดเจนแล้ว

ธรรมก็เป็นธรรมของพระพุทธเจ้า นำสอนโลกมานี้สอนมามากเท่าไร พระพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์หรือชนสัตว์ให้พ้นจากทุกข์มาโดยลำดับ ลำด้าไม่เคยมีความเสียหาย ธรรมที่ประกาศสอนโลกอยู่เวลานี้ก็เป็นธรรมประเภทเดียวกัน มีคุณค่าต่อจิตใจมากน้อยเพียงไร ที่มากิดมากันมาขัดมาขวางมาบีบบังคับนี้มีคุณอะไรหรือไม่ หรือเป็นข้าศึกต่อศาสนา หรือเป็นก้างขวางคอศาสนา เราไม่อยากจะพูดนะก้างขวางคอ เป็นข้าศึกอันใหญ่หลวงของศาสนา .. ตั้งกฎนั้น ตั้งกฎนี้ ตั้งกฎหมายแล้วตั้งกฎหมาย ตั้งกฎหมาย ตั้งกฎหมาย ตั้งกฎหมายเพชฌฆาตมาจะทำลายศาสนา เห็นอย่างโจ่งแจ้งมาโดยลำดับ ใ้ตัวแสบๆ นี้ไม่เคยที่จะส่งเสริมศาสนา มีแต่บีบบังคับไฟฟัดกันแล้วจะเอาไฟเผาศาสนา ..

ถูกบังคับไม่ให้สูงอย่างนั้นสูงอย่างนี้ สูงต่ำมันผิดกันตรงไหน นี่ตรงนี้จะรอ จะพัดกันละนะ เราไม่รอนะ เราไม่ถ้อยใคร เอาธรรมะนี้ออกสอนโลกมาตั้งกับตั้งกลับแล้ว ไม่เคยผิดเลย มันจะมาผิดที่เมืองไทยเราหรือ ธรรมะที่สอนโลกเป็นธรรมะที่แน่นอนเหมือนกัน ผิดที่ตรงไหน เอาใส่กันตรงนี้ มันจะเอากันตรงนี้ เวลานี้เราคอยฟังอยู่ ไม่ได้เล่น ทำอะไรทำไมไม่เล่น เราทำเพื่อพี่น้องทั้งหลายทั้งประเทศไทยเรา เราไม่ได้ทำอะไรนะ สำหรับเราเราไม่เอาอะไรแล้วเราพอทุกอย่าง ทั้งหมดไม่เอาเลย

อันนี้เราทำเพื่อโลกทั้งนั้นขอให้พี่น้องทั้งหลายได้เห็นใจ จะเด็ดเดี่ยวขนาดไหนก็เพื่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ของเราเท่านั้นเอง ไม่มีอย่างอื่นสำหรับเรา เรื่องที่มันจะคอยกัดคอยฉีก คอยกัดคอยขวาง มันมีอยู่ตลอดนะ ใ้พวกนี้พวกมหาภัยพวกมหาโจร ถ้าว้าเข้าไปเป็นตั้งข้าราชการงานเมือง ก็ข้าราชการเพชรฆาตที่จะทำลายสังหารประชาชน-ศาสนา

ให้ล่มจม ว่าอย่างอื่นไปไม่ได้ ถ้าอุบายมันยังแสดงอย่างนี้อยู่ ก็เป็นอุบายวิธีการที่จะทำลายชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ให้ล่มจมโดยไม่ต้องสงสัย เพราะฉะนั้นจึงได้เอากันอยู่เรื่อยกับเรา ธรรมะนี้พิจารณาเท่าไรมันก็รู้ไปหมดนี้ จะว่าไง ก็เลสเต็มหัวใจมันจะมาอวดเธอ ว่าจี้เลย ..

เสียงธรรมออกประกาศทางวิทยุ ก็ถูกกลั่นแกล้งกีดกันต่างๆ อ้างมาตรฐานนี้มาตรฐานนี้ มาบีบบังคับเสียงธรรมไม่ให้ออก .. เรานี้สลดสังเวชมากนะ เพราะเสียงธรรมไม่ค่อยมีที่จะให้เป็นประโยชน์แก่โลก เสียงกิเลสตัณหา เสียงพินเสียงไฟมันทั่วโลก ไม่บอกว่าพวกนี้ฟังเพื่อพวกนี้เป็นอันตรายต่อโลก ไม่ประกาศออกมาในกฎหมายข้อใดมาตราใดก็ไม่เคยแสดงออกมา

แต่เรื่องอรรถเรื่องธรรมที่แสดงออกมาเพื่อเป็นประโยชน์แก่โลกอย่างมหาศาลนี้ มีมาตรฐานนี้มาตรฐานนี้ออกมา ความสูงความต่ำวิทยุอย่างนั้นอย่างนี้มีบังคับมาๆ นี้มาจากไหน

ถ้าไม่มาจากสัตว์นรกจะมาจากไหน ขอให้พูดเต็มปากเถอะ ถ้าสัตว์สวรรค์สัตว์นิพพานจะไม่พูดอย่างนี้ มีแต่อนุโมทนาสาธุการ ถ้าสัตว์นรกแล้วกีดกันทุกแบบทุกฉบับ ที่จะเป็นอรรถเป็นธรรมเพื่อหัวใจโลกได้รับความสงบร่มเย็นนี้ต้องกีดกันด้วยกัน ด้วยมาตรฐานของเปรตของผี เอ้า ฟังให้ชัด เราพูดให้เต็มย่น...”

สิ่งที่เป็นข้าศึกต่อศาสนา ประชาชนค่านได้ล้มได้

“...วิทยุต่างๆ ที่บรรดาพี่น้องทั้งหลายมีความรักใคร่ใฝ่ธรรมตั้งลงสถานที่ต่างๆ เพื่อจะได้ยินได้ฟังอรรถธรรมขโลมจิตใจให้มีความสงบร่มเย็น ถูกกีดกันถูกบังคับเข้ามาโดยลำดับแล้วเวลานี้ ทหาว่าเป็นอันตรายอย่างนั้นอย่างนี้ เป็นอันตรายต่อสิ่งใด ที่มันกีดกันกันบีบบังคับอยู่นั้นมันอันตรายหรือเป็นคุณ เอามาแยกกันซิ ธรรมของพระพุทธเจ้าเคยเป็นโทษต่อผู้ใดไม่เคยมี สิ่งที่เป็นภัยต่อธรรมก็คือกิเลสที่กำลังมันกีดกันขวางอยู่นี้ ตั้งตัวเป็นเจ้าของอำนาจ ..

ประชาชนเขาไม่ใช่หมานี่นะ เขามีความรักใคร่ใฝ่ธรรม ธรรมที่เขาได้ยินได้ฟังเป็นธรรมประเภทใด ใครก็รู้ทั่วประเทศไทยเรา ธรรมพระพุทธเจ้าแท้ๆ ไม่เคยเป็นโทษแก่ผู้ใดเลยตลอดมาตั้งแต่ตั้งกัลป์ ท่านสอนธรรมท่านสอนอย่างนี้ เวลามาก็กีดกันทำอย่างนี้ก็ไม่เคยมี ฟังจะมีในเมืองไทยเรานี้แหละ คอยฟังกันนะพี่

น้องทั้งหลาย ฟังจะมีในเมืองไทยนี้ กำลังกีดกันทำนั้นทำนี้ กำลังเริ่มเข้ามาแล้วละ ให้คุณะ

หัวใจคนไทยเป็นหัวใจหมาหรือหัวใจคนเอา พิจารณาให้ดี ออกมานั้นมันออกมาแบบไหนดูให้ดีนะ จำให้ดี นี่เป็นเสียงธรรม เราพูดเป็นกลางๆ ไว้อย่างนี้เอง เป็นยังงี้ก็ว่าไปตามเรื่องตามราวของที่มันเป็นขึ้นมา จิตใจของคนทั่วประเทศไทยเราซึ่งเป็นชาวพุทธมีคุณค่าขนาดไหนต่ออรรถต่อธรรม ที่จะนำมาขโลมจิตใจหล่อเลี้ยงจิตใจให้มีความสงบร่มเย็นด้วยอรรถด้วยธรรม จากทางชาวประเภทต่างๆ เช่น ทางวิทยุเป็นต้น ทำไมจะเป็นภัยไปหมด ชาวที่ดีที่เลิศเลอทำไมเป็นภัย ชาวที่เป็นหมาภัยที่กำลังก่อตัวขึ้นมาเวลานี้ทำไมจึงกลายเป็นมหาคุณไปได้ เอาไปพิจารณาพี่น้องทั้งหลาย เวลานี้กำลังเริ่มออก

จะตั้งกฎใดๆ เข้ามาก็ตาม กฎใดก็เพื่อประชาชนชาวไทยเรานี้แหละ มาจากไหน ก็มาจากรัฐบาล รัฐบาลใครเป็นคนตั้งขึ้นมา บรรดาพี่น้องทั้งหลายหย่อนบัตรแทบเป็นแทบตายให้เป็นรัฐบาลขึ้นมา ถ้ารัฐบาลเป็นเพชฌฆาตสังหารจิตใจประชาชนในทางที่ถูกที่ดีแล้วประชาชนก็ค้านได้ หรือค้านไม่ค้านก็พิดกันเหมือนนักรวยก็ได้นี่นะ เอา เราตั้งรัฐบาลขึ้นมาได้ ที่นี้รัฐบาลไม่ดี รัฐบาลเป็นข้าศึกของคนทำไม่ประชาชนจะล้มไม่ได้วะ ตามหลักธรรมเป็นอย่างนี้ แต่ส่วนหลักกฎหมายกฎหมายเขาจะเป็นยังงี้เราไม่ทราบด้วยนะ แต่หลักธรรมเป็นอย่างนี้ ตั้งได้ล้มได้ ถ้าเห็นไม่ดีทำลายได้

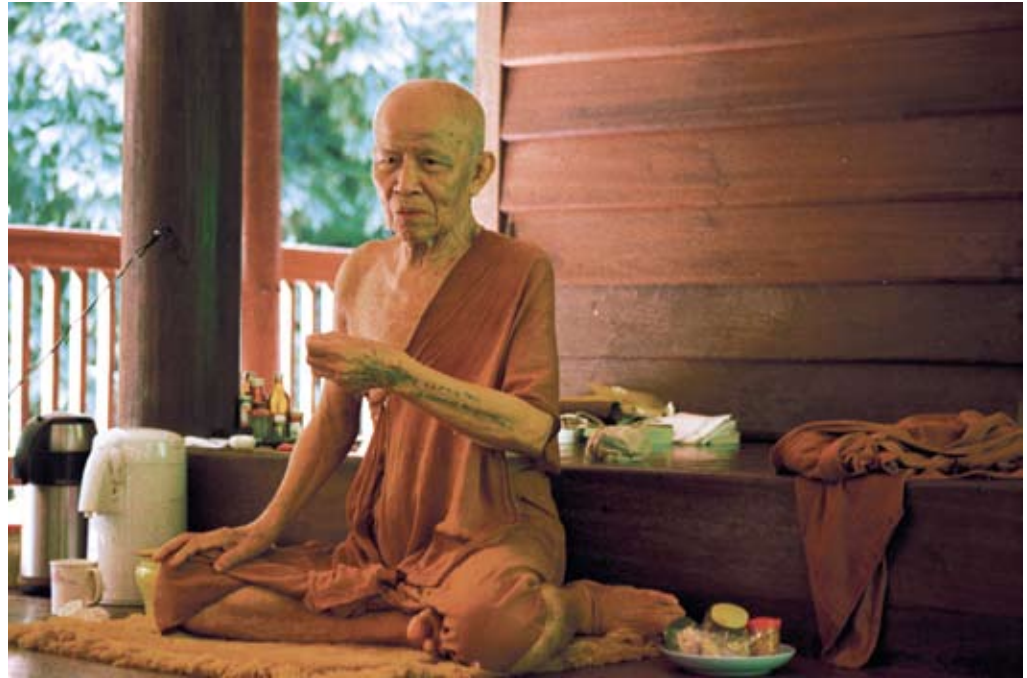
แยกแยะออกหนี เอาแต่ของดีเข้ามาได้ นี่เป็นเรื่องของธรรม เราพูดกลางๆ ให้เป็นธรรม

เวลานี้กำลังเริ่มนะ พวกที่คอยทำลายศาสนา มันก้อมันกวน ทำลายเรื่อยมาๆ แขนของมันเป็นตัวสำคัญยิ่งกว่าเทวดาเสียอีก เทวดายังยอมรับพระพุทธเจ้า อันนี้มันไม่ยอมรับศาสนาธรรมของพระพุทธเจ้า จะหนักกว่าเทวดาเข้าไปอีก เอา ฟังทุกคนนะ นี่ออกให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบทั่วกัน ในฐานะที่เราเอาธรรมะเข้ามาเป็นหัวใจ **พุทธัง ธัมมัง สังฆัง สรรณัง คัจฉามิ** ได้ยินได้ฟังเสียงอรรถเสียงธรรมเป็นที่พอใจตายใจตลอดมา แต่จะถูกคิดกันด้วยวิธีการต่างๆ นี่ไม่ยากฟังสำหรับคนไทยชาวพุทธแล้ว...”

วงราชการกำจัดวิทยุเสียงธรรม เท่ากับทำลายหัวใจชาวไทย

“...เข้านี้ก็ได้ออกเกี่ยวกับเรื่องศาสนา กำลังถูกเบียดเบียน ถูกบีบบังคับเข้ามาเป็นลำดับลำดับานะ ที่ออกมานี้ก็จากวงราชการนั้นแหละมาบีบบังคับด้วยวิธีการต่างๆ แก่ศาสนาเราไม่ใช่ใครที่ไหนนะ เวลานี้ศาสนา รู้สึกว่าถูกเบียดเบียนบีบบังคับโดยประการต่างๆ มีเยอะ ออกแบบนั้นแบบนี้ มีแต่แบบที่จะทำลายศาสนาในเมืองไทยของเราให้ล่มจม ถ้าศาสนาของเมืองไทยที่เคยเทิดทูนมาดั้งเดิม ซึ่งถือว่าเป็นของเลิศของเลอมาแต่พระพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์นี้ได้ถูกเบียดเบียนได้ถูกทำลายล่มจมลงไป เฉพาะเมืองไทยเราเท่ากำปั้นนี้ก็เรียกว่าจมกันเท่ากำปั้นนี้หมด แล้วก็จมไปอีกมากมาย

ศาสนาไม่ควรที่จะถูกเบียดเบียนอย่างนี้ ควรจะได้รับการส่งเสริมจากคนผู้มีหัวใจเป็นธรรม ที่มันกิดกันนี้ก็คือว่าหัวใจไม่เป็นธรรมนั้นแหละมันเป็นอย่างเวลานี้ ศาสนาพุทธเรานี้รู้สึกว่า จะเด่นชัดขึ้นมาในระยะสี่ห้าหกปีนี้ ที่ถูกเบียดเบียนด้วยวิธีการต่างๆ มีมาโดยลำดับระยะนี้กำลัง นี้ก็ธรรมะที่ออกทางวิทยุ การทำอย่างนี้ไม่ได้ถูกบังคับแต่อย่างใด เขาทำด้วยความชอบใจพอใจเคารพเลื่อมใสของผู้ที่ตั้งต้นเหตุขึ้นมา คือวิทยุแต่ละแห่งๆ เพื่อจะเป็นเสียง

ออกมาเป็นผลดีงามแก่ประชาชน ถูกบีบบังคับเข้ามาเป็นลำดับ หาวว่าเรื่องอรรถเรื่องธรรม เหล่านี้กลายเป็นสิ่งรบกวนไปหมด โลกเขาอยู่ด้วยความสงบ แต่ธรรมเราเป็นธรรมคึกคะนอง เทียวกวนเขา เป็นอย่างนั้นนะเวลานี้ หาอุบายวิธีการบีบบังคับต่างๆ นาสลดสังเวชนะ

แต่ก่อนก็ไม่เห็นมีอะไร มีมาระยะนี้ระยะที่เราช่วยชาติ ธรรมะออกประกาศสอนโลกตั้งแต่บัดนั้นมา จากนั้นก็ถูกกีดกันหรือกลั่นแกล้งด้วยวิธีการต่างๆ เรื่อยมา เวลานี้กำลังเข้ามาอยู่ในจุดวิทยุ วิทยุนี้เราก็ไม่ได้บีบบังคับให้ผู้ใดไปตั้งการเทศนาว่าการ เราก็ไม่ได้บีบบังคับเทศนาว่าการ เหมือนพระพุทธเจ้า พระสาวกทั้งหลาย ท่านสอนธรรมแก่โลกมาเป็นเวลาตั้งกับตั้งกลับ ท่านไม่ได้บีบบังคับผู้ใด แต่เป็นความรักใคร่ใฝ่ใจของบรรดาลสัตว์ทั้งหลาย เกิดความเชื่อ ความเลื่อมใสได้ยินได้ฟังธรรมนั้นแล้วพอออกพอใจในการที่จะปฏิบัติธรรมของท่าน แล้วก็นำไปปฏิบัติตัวเอง เป็นการเทิดทูนศาสนาในหัวใจของตัวเองให้รุ่งเรือง การเทศน์สอนธรรมท่านก็เทศน์แบบนี้ ท่านไม่ได้บีบบังคับผู้ใด

ธรรมะพระพุทธเจ้าเป็นมหาคุณมาดั้งเดิมแล้ว ในเมืองไทยของเรานี้ก็ต้องอาศัยพุทธศาสนาเป็นเครื่องพยุงกันอยู่ ถ้าศาสนาไม่มีแล้วพูดไม่ได้เลย แต่ความเข้าใจชัดเจน

ไม่สงสัยว่าจะมีอะไรอยู่ในนั้น เมืองหมา เข้าใจใหม่ ไม่มีศาสนาเขาก็เรียกเมืองหมาละซิ ผู้มีศาสนาเทิดทูนตามหลักธรรมพระพุทธเจ้า แต่ผู้มากีดกันทำลายพุทธศาสนานั้นก็คือหมาตัวหนึ่งอีกเหมือนกัน มันไม่รู้จักหนักจักเบา คอยแต่จะทำลายโดยถ่ายเดียว

ที่วิทยุออกเวลานี้ก็ออกด้วยความสมัครใจของประชาชนชาวพุทธเรา กระจายออกไป นี้เขาก็ตำหนิว่าออกมากต่อมาก คนพาลสันดานหยาบที่ทำลายชาติบ้านเมืองอยู่เวลานี้มันมีมากขนาดไหน ทำไม่ไม่พูดบ้าง ผู้ที่จะสร้างคนให้เป็นคนดีด้วยอรรถด้วยธรรม นำออกมาประกาศสอนโลกทำไมจะเป็นของเสนียดจัญไรไป มันนำคิดใหม่เรื่องเหล่านี้นะ หัวใจของคนแต่ละคนมีคุณค่าขนาดไหน ได้ธรรมเข้าไปชโลมจิตใจจะชุ่มเย็นขึ้น ทำความสงบร่มเย็นแก่ตนและส่วนรวมไม่มีประมาณนะ เรื่องธรรมเป็นอย่างนั้น ..

ธรรมที่เรานำมาสอนโลกเวลานี้ ก็ชื่อว่าธรรมเรานำมาจากพระพุทธเจ้านั้นแหละ มาสอนโลกเวลานี้ก็เป็นธรรมประเภทเดียวกัน สอนไปที่ตรงไหนๆ ไปก่อกวนให้ได้รับความเสียหายล่มจมที่ตรงไหนก็ไม่เคยเห็นมี มีแต่ผู้ที่ชอบแล้วก็ติดตาม ถึงขนาดที่กระจายออกมาเป็นตั้งวิทยุ สร้างวิทยุที่นั่นที่นั้นก็มีความสมัครใจ อัน

นี้ก็ถูกกีดกันถูกบังคับในแง่ต่างๆ มาโดยลำดับ คราวนี้กระจายออกมาแล้ววิทย์นี้จะถูกบังคับ การเทศน์สอนธรรมจะถูกเป็นผู้ต้องหาไปแล้ว เวลานี้ การฟังธรรมฟังธรรมของพี่น้องชาวพุทธเราด้วยความพอกพอกใจ เมื่อทางวิทย์อันเป็นเสียงของธรรมเข้าสู่ใจถูกกำจัดออกไป ทำลายออกไป หัวใจพี่น้องชาวไทยก็ต้องถูกทำลายไปตามๆ กัน...”

วงราชการต้องอุปถุภาก พระพุทธศาสนา

“...อันนี้มีแต่เรื่องกีดกันศาสนา กีดกัน อรรถธรรม เฉพาะอย่างยิ่งเวลานี้กำลังกีดกัน ทางวิทย์กระจายเสียงซึ่งเป็นเสียงธรรมของ ประชาชน ฟังซิมันฟังได้ไหม ไม่ออกจาก รัฐบาลจะออกจากใครจากที่ไหน ที่มาตั้งข้อนั้น ข้อนี้ขึ้นมา ถ้าอย่างนั้นรัฐบาลนี้ซึ่งแต่ก่อนก็ เป็นรัฐบาลที่ว่า เป็นคู่เคียงกับพุทธศาสนา หรือว่าอุปถุภากศาสนาก็ได้ เป็นลูกศิษย์ศาสนา ก็ได้ตลอดมา ไม่เคยมีการคัดค้าน ไม่เคยมีการ ทำลาย แต่เข้ามาในรัฐบาลยุคปัจจุบันนี้ ทำไม จึงกลายเป็นรัฐบาลที่เป็นเพชฌฆาตทำลาย ศาสนาให้ฉิบหายลงไปได้ โดยวิธีกลั่นแกล้ง ห้ามนั้นห้ามนี้ดังที่เห็นมานี้ มันเป็นมงคลที่ไทย เสียงอรรถเสียงธรรมที่ออกกระจาย

ธรรมต่อโลกนี้ ตั้งแต่ทำวมหาพรมลงมา พระพุทธเจ้าสอนได้หมด บรรดาพระสาวกที่ ท่านสอนธรรม อย่าว่าแต่มนุษย์ชี้ همینนี้เลย ท่านสอนมาเป็นลำดับ ทำไมธรรมมาสอน มนุษย์จึงต้องถูกลั่นแกล้งทุกแบบทุกฉบับ อย่างนี้ .. มาในยุคปัจจุบันนี้ก็เรียกว่ารัฐบาล ไทยเรา แทนที่จะเชิดชูศาสนาให้เจริญรุ่งเรือง กลับ บีบบี้สไฟศาสนาโดยลำดับล่าตา ..

เวลานี้เรื่องวิทย์กำลังจะให้อยู่ในเขตนั้น เขตนี้ บังคับหอะไร บังคับไว้อะไร วิทย์ไป ทำความเสียหายอะไรแก่ผู้ใด นอกจากทำ ประโยชน์ให้โลกมากมายเท่านั้น การห้ามอันนั้น มีคุณค่ายังง้าง เอามาเทียบกันซิ ถ้าไม่ใช่ เรื่องกลั่นแกล้งเบียดสีเข้ามาๆ เพื่อจะทำลาย เท่านั้น ไม่เห็นเป็นอย่างอื่น นี้เราพิจารณาโดย ธรรม ตรงไหน ที่ไม่ดียังง้างก็ปรับปรุงเพื่อเสริม ขึ้นเรื่อยถึงถูก นี้มันไม่ใช่ปรับปรุง มันเหยียบ ลงมากีดกันๆ แล้วเหยียบลงๆ พวกทำลาย ศาสนาพวกนี้ มันอยู่ในไหน ก็รัฐบาลเป็นผู้ตั้ง กฎเกณฑ์ออกมาต่างๆ ไม่อยู่ในรัฐบาลจะอยู่ ที่ไหน เมื่อเป็นเช่นนั้นก็เรียกว่ารัฐบาลเพชฌฆาต ลังหารศาสนาไม่ผิด ..

หัวใจมีทุกคนคนไทยเรา จะหมอบให้มัน เหยียบกระดองไปอย่างนั้นหรือ เหตุผลมีอยู่ที่ จะพูดได้ มีลิตทิตที่จะพูดได้ด้วยกัน ต้องนำมา วิพากษ์วิจารณ์ซิ ผู้มันตั้งออกมา มันต้องคิด

ของมันแล้วด้วยวิธีการต่างๆ มันถึงออกมา ทางนี้ก็คิดแล้วที่จะโต้ตอบกันอย่างไรก็ต้องคิด เหมือนกัน .. หูมีตามีมันฟังมาได้ยินได้คิดได้ อ่านด้วยกันทุกคนนั่นแหละ มีลิตทิตที่จะคิดได้ ทั้งผิดทั้งถูกด้วยกัน ทำไมเวลาคิดแล้วก็พูดออก ตามลิตทิตของตนที่รู้ที่เห็นยังง้อออกมาได้จะผิด ไปที่ตรงไหน เอาผิดตรงไหนแก้กันไป พิจารณา เหตุผลกลไกกันไปซิ เอาอำนาจป่าเถื่อนมาใช้ อย่างนี้ไม่ได้นะ เมืองไทยไม่ใช่เมืองป่าเถื่อน เมืองชาวพุทธแท้ๆ ฟังระยะนี้มีตั้งแต่เรื่อง ทำลายศาสนานะ มันเป็นอย่างงี้ มันตัวไหน สำคัญอยู่ในวงนั้น ที่กระจายออกมาทำลาย ศาสนาอยู่เรื่อย เดียวตั้งกฎนั้นเดียวตั้งกฎนี้ บังคับข้อนั้น บังคับข้อนีมาเรื่อยๆ ฟังแล้วมัน ฟังไม่ได้นะ ..

ถึงขนาดที่ว่ามีความพอกพอกใจจะตั้งขึ้น เป็นสถานีวิทยุกระจายเสียงออกไปให้กว้าง ขวางออกไป เท่านั้นเอง ไม่เห็นมีอะไรที่จะไป ทำลายจิตใจเขาให้เขาบอบช้ำดำเขี้ยว พอที่จะ มาเบียดเบียนทำลายศาสนาเหมือนที่ว่รัฐบาล ปัจจุบันนี้ .. มันวิเศษมาจากไหน มันเหนือใคร มาจากไหน เทนือพระพุทธเจ้า เทนือธรรมไป หมดแล้วหรือ ที่มาตั้งกฎข้อนั้นตั้งกฎข้อนีมา บีบบังคับศาสนาซึ่งเป็นธรรมสอนโลกให้ทำตาม คลังกิเลสของตัวเอง...”

หน่วยราชการที่จะต้องทำหน้าที่อุปถุภากประชาชนเพื่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนา

ผู้ได้รับประโยชน์จากสื่อธรรมะหลวงตา

มีประชาชนผู้สนใจไฟธรรมจำนวนมากที่ได้อ่านหนังสือ ฟังเทป ซีดี วิทยูเสียงธรรม โทรทัศน์ดาวเทียม หรือสื่อประเภทอื่นเกี่ยวกับพระธรรมเทศนาขององค์หลวงตา แล้วเขียนจดหมายกราบมัสการมาถึงท่านด้วยความปลื้มปีติใจหลายลักษณะ ดังนี้

“แต่เดิมนั้นคิดสิ้นหวังแล้วในเรื่อง .. มรรคผลนิพพานและพระพุทธศาสนา เข้าใจว่าเป็นของที่มีแต่เพียงในตำรับตำราเท่านั้น ปัจจุบันนี้คงจะหมดสิ้นไปแล้ว ผู้ทรงมรรคทรงผลก็คงหาไม่ได้แล้ว”

หรือบางรายก็เคยคิดขนาดว่า “ศาสนานี้หมดหวังแล้ว มีแต่ตัวหนังสือ มีแต่ชื่อ ดูพระคุณเจ้าปฏิบัติมีแต่เรื่องที่ดีไม่ได้เลย เป็นที่สลดสังเวชใจมาก”

ต่อเมื่อได้อ่านหนังสือธรรมะเล่มนั้นๆ ของท่านแล้วเกิดความรู้สึกใหม่ว่า “กลับพลิกขึ้นมาเลย เหมือนกับว่าได้เกิดชาติใหม่”

บรรดานักปฏิบัติธรรมจำนวนมากไม่น้อยก็มีความรู้สึกเช่นเดียวกันเมื่อได้อ่านหนังสือหรือฟังเทปแล้วเกิดความซาบซึ้งในธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้าอย่างน่าอัศจรรย์ใจ จดหมายที่ส่งมาถึงวัดป่าบ้านตาดเพื่อกราบมัสการถึงความรู้สึกเหล่านี้ต่อองค์ท่านจึงมีจำนวนมากอย่างต่อเนื่องตลอดมา และนับวันจะเพิ่มมากขึ้น

ขึ้น ในจำนวนจดหมายประจำวันทั้งหมดที่ส่งมาถึงองค์ท่าน ส่วนใหญ่เป็นการทำบุญปกติ ธรรมดา และก็มีจำนวนไม่น้อยที่เขียนจดหมายมาถามปัญหาธรรมะตั้งแต่ขั้นพื้นฐานทั่วไป จนถึงเรื่องเกี่ยวกับจิตตภาวนา ซึ่งองค์หลวงตาก็เมตตาตอบจดหมายสอนสั่งแนะนำเรื่อยมา

สำหรับพระภิกษุสามเณรและประชาชนผู้ได้รับประโยชน์จากสื่อธรรมะขององค์หลวงตา ประเภทหนังสือ เทป หรือซีดี มีจำนวนมาก ซึ่งจะขอยกตัวอย่างมาแสดงในที่นี้แต่เพียงบางส่วนเท่านั้น ดังนี้

เจ้าคุณอริยเวที (หลวงปู่มหาเขียน) วัดรังสีปาลิวัน จังหวัดกาฬสินธุ์

ท่านเจ้าคุณอริยเวที เป็นศิษย์หลวงปู่มั่น ภูริทัตโต อีกองค์หนึ่งที่มีความรู้ภาคปริยัติอย่างสมบูรณ์ และอยู่ในสายทางของพระฝ่ายปกครอง ต่อมาภายหลังท่านก็มีโอกาสได้ศึกษาและปฏิบัติธรรมโดยติดตามรับฟังเทปธรรมเทศนาอบรมพระขององค์หลวงตาอย่างต่อเนื่องซึ่งทางวัดป่าบ้านตาดจะคอยจัดส่งให้เป็นระยะๆ องค์หลวงตาได้กล่าวในเรื่องนี้ไว้เช่นกันว่า

“...ท่านมหาเถรียน ๙ ประโยค อายุ พรรษาเท่ากัน เรบวชก่อนท่าน ๓ เดือน อายุ พรรษาเท่ากัน ท่านเคารพนับถืออย่างลึกๆ นะ เจียบๆ นะ คือพระในวัดของท่านจะเปลี่ยนตัว เรื่อยๆ นะ เดี่ยวให้องค์นั้นมาอยู่ พองค์นั้น กลับไปให้องค์นั้นมาอยู่ องค์นี้กลับไป เปลี่ยน ตลอดนะ บทเวลาท่านล่องไปแล้วถึงทราบ ทีหลังว่าเทพของเราได้เต็มอยู่ในกุฏิท่าน พอตก เย็นๆ ท่านจะไม่ให้ใครเข้าไปยุ่งเลย ท่านเจ้า- คุณเขียนท่านจะเอาแต่เทพเราฟังตลอด ฟัง เทปเราตลอด พอตกค่ำมานี้เสียงอ้อดๆ (เสียงดังขณะเปิดเครื่องเทปในสมัยนั้น) อยู่ องค์เดียว อย่างนั้นเป็นประจำนะ เรียกว่าท่าน ลงอย่างลึกๆ ลับๆ เจียบๆ นี่ก็กลายเป็นพระ ธาตุนะ อัฐิของท่านกลายเป็นพระธาตุ จิตท่าน ลงแล้วก็เป็นอย่างนั้นละ มันลงที่จิตนะ จิตนี้ สำคัญมาก ถ้าจิตไม่ลงอย่างไรก็ไม่ดี ถ้าจิตลง แล้วย่อยเลย เป็นอย่างนั้น

^ ส่วนหนึ่งของเทพธรรมะ ขององค์หลวงตา

< หลวงปู่มหาเถรียน ลือตีสโล

ท่านก็ออกจากโคราชมาก็มาอยู่ที่นี่ เขาให้ เป็นเจ้าคณะจังหวัดที่โคราชท่านไม่เป็น ท่าน หนีมาจากโคราช ท่านก็มาอยู่บ้านโพธิ์ เราพา ญาติโยมไปเยี่ยมท่านหนหนึ่ง นานนะนาน ท่าน ไปอยู่ที่นั่นไม่นานนักละ ท่านออกจากโคราชไป ตั้งสำนักอยู่ที่นั่นไม่นานนัก ก้าก็ถึงความสงสัย คือไปนี้ตั้งใจจะฟังเทศน์ ท่านออกมาอยู่เป็น กรรมฐานแล้วเป็นอย่างไรการเทศนาว่าการ ของท่าน คิดไว้อย่างลึกกลับนะ พาญาติโยมไป พอไปทอดผ้าป่าเรียบร้อยแล้วเรียกว่าท่าน เทศน์ เราจะคอยฟังสำนวนเทศน์ท่าน เทศน์ผล ได้ใหม่ได้แก่รู้ทันที ผลได้ใหม่คือภาคปฏิบัติจะ ออกสดๆ ร้อนๆ สดๆ ร้อนๆ ไปเลย ถ้าผลได้ เก้าคือความจำ ให้ท่านเทศน์ให้ฟัง ท่านเทศน์มี

องค์หลวงตาทรงรับนิมนต์เป็นประธานในงานบรรจุพระบรมสารีริกธาตุ ฉลองเจดีย์หลวงปู่เขียน ลือตีสโล ณ วัดรังสีปาลิวัน จ.กาฬสินธุ์ เมื่อวันที่ ๓-๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

แต่ของเก่า ท่านยังไม่ได้อะไรน้ำ ทางนั้นบอก แล้วนะนั้น ท่านยังไม่ได้จากภาคปฏิบัติที่เป็นผล ใหม่ ท่านเทศน์มีแต่เรื่องของเก่าที่ท่านเรียนมา ต่อจากนั้นก็เลยไม่ได้ไปอีก แต่ทราบว่าอัฐิ ของท่านกลายเป็นพระธาตุแล้ว ถ้าลงเป็นอัน นั้นแล้วแน่เลย ฟังไม่ฟังดูไม่ดูก็แน่ อันนี้ แน่นอนมากนะ

ท่านออกมาจากโคราชมาสร้างวัดเป็น วัดป่าเลยละ เป็นวัดป่าลั่นๆ เราเคยไป อย่าง เจียบ เพราะฉะนั้นท่านถึงเอาพระมาฝากเรา เอาองค์นี้มาแล้วขององค์นั้นกลับไป แล้วให้องค์ นี้กลับมา ขององค์นั้นกลับไป ติดต่อกันเรื่อยนะ เจียบๆ ท่านละทำเอง ท่านขอฝากพระมาให้เรา แล้วขององค์นี้กลับไป แล้วเอาองค์นี้มาฝากแล้ว ขององค์นี้กลับไป พระวัดท่านนะที่เอามาฝาก แล้วขอลกลับไปก็เป็นพระวัดท่านนั้นละ อันนี้ ท่านก็ลงเราอย่างเจียบๆ ท่าน ๙ ประโยค เรียนมาปริยัติถึง ๙ ประโยค เรา ๓ ประโยค แต่ท่านลงอย่างลึบๆ เจียบๆ แต่เวลาทราบจาก พระ ที่ไหนได้ เทปเราเต็มอยู่ในกุฏิท่าน ตอนค้ำ มานี้ท่านจะเอาเทพเรามาเปิดฟัง ค้ำๆ อ้อดๆ อยู่คนเดียว เสียงจะพอได้ยินเฉพาะท่านละ เป็นประจำนะ

ท่านเจ้าคุณเขียนเรียกว่าท่านลงเราอย่าง ลับๆ เช่นอย่างให้พระมาอยู่กับเรา แล้วขององค์ นั้นกลับไปแล้วส่งองค์นี้กลับมา เป็นการลงใจ อย่างลึบๆ

ลูกศิษย์ถาม ‘ท่านเป็นพระวัดบวรนิเวศฯ ตอนนั้นหลวงตาได้พบท่านที่วัดบวรฯ บ้างไหมครับ’

‘อ้อ ได้พบ จะไม่พบอย่างไรเราเข้าออก วัดบวรฯ อยู่ตลอด .. แต่วัดบวรนิเวศฯ ไหววัด เมื่อไรก็เจอกัน ท่านอยู่วัดบวรฯ ๙ ประโยค เรียนจบเปรียญ ๙ ประโยค’...

หลวงปู่สุวัจน์ สุวโจ วัดป่าเขาน้อย จ.บุรีรัมย์

หลวงปู่สุวัจน์ เป็นลูกศิษย์หลวงปู่มั่น อีกองค์หนึ่ง และท่านยังเป็นศิษย์หลวงปู่ฝันที่ สกลนครอีกด้วย ในช่วงบั้นปลายของชีวิตท่าน ได้ไปจำพรรษาอยู่สหรัฐอเมริกาหลายปี ต่อมา จึงได้กลับเมืองไทย หลวงปู่สุวัจน์ท่านเคยบอก กับลูกหลานพระเถรทั้งที่วัดป่าบ้านตาดและวัด ของตนเองเสมอๆ ว่า ที่ท่านเคารพนับถือ หลวงตามหาบัวก็เพราะได้อ่านหนังสือของท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกัณฑ์เทศน์ภาคปฏิบัติ คราวหนึ่งที่องค์หลวงตาแสดงธรรมไว้ ณ วัด- อโศการาม จังหวัดสมุทรปราการ

ตอนหนึ่งของเทศน์กัณฑ์นั้นกล่าวถึงเรื่อง ราวคะตันทาและวิวิฬารณาถอดถอน หลวงปู่- สุวัจน์เมตตาเล่าว่า พอท่านอ่านแล้วมันสะดุด ใจปู่ปู้ รู้สึกเผ็ดร้อนถึงใจขึ้นทันที จากนั้นก็จับ เจียนได้ ที่นี้จิตก็หม่นตัวในธรรม มีแกใจที่จะ เร่งความพากความเพียรตลอดเวลา ท่านกล่าว

องค์หลวงตาได้รับนิมนต์เป็นประธานในงาน
บรรจพระบรมสารีริกธาตุและเปิดเจดีย์ทิพย์กัณฑ์
หลวงปู่สุวัจน์ สุวโจ ณ วัดป่าเขาน้อย จังหวัดบุรีรัมย์
เมื่อวันที่ ๖-๗ เมษายน ๒๕๕๐

ว่าท่านได้กำลังครั้งใหญ่ในคราวนั้นก็ด้วยเหตุที่ได้อ่านหนังสือในตอนนั้นนั่นเอง รายละเอียดในเรื่องนี้องค์หลวงตาได้กล่าวไว้ ดังนี้

“...อย่างท่านสุวัจน์ท่านมาเล่าเองนะ เล่าด้วยความตื่นเต้นจริงๆ ว่า ท่านได้ฟังเทศน์จะเป็นในเทพ ฟังว่าเทพม้วนนี้เราเทศน์ที่วัด-อโศการาม ท่านฟังเทพม้วนนี้ การเทศน์สอนพระ ธรรมะมักสูงเสมอแหละ เทศน์สอนพระวัดอโศการาม ท่านฟังเทพไป ฟังไปๆ ไปถึงจุดสำคัญ พอเทศน์ผางออกมาตรงนั้นมันมาโดนเอาอย่างนี้เลย ท่านว่านะ สะดุดก็กลืนจนตัวไหวท่านว่า นั่นเห็นไหมละ ธรรมะนั้นมาสะดุดใจปึ้งเลย เพราะธรรมะเป็นจุดสำคัญนั่นแหละ ระหว่างกิเลสกับธรรมพัดกันในเทศน์ เลยสะดุดใจอย่างแรง

ตอนนั้นท่านก็พิจารณาของท่านอยู่แล้ว พอติไปได้ธรรมะข้อนี้เข้าไปก็เลยเปิดกุญแจใหญ่เลยเที่ยว พอจิตสะดุดก็จนตัวไหว ท่านว่าอย่างนั้นนะ ทำไมมันสะดุดแรงเอาขนาดนั้น นี่เห็นไหมธรรมเทศนาที่พระพุทธเจ้าเทศน์สอน

โลกสำเร็จมรรคผลนิพพานเป็นหมื่นๆ แสนๆ เทวบุตรเทวดามนุษย์มาเต็มไปหมด ก็มีมาอย่างนี้ ไม่มากก็มีย่างนี้ แต่ธรรมะนี้ต้องเป็นธรรมะที่ผู้ปฏิบัติธรรมเป็นผู้รู้ผู้เห็น แสดงมาจากความรู้ความเห็นจริงๆ ไม่ใช่ไปอ่านตำรับตำรา เราไม่ได้ประมาท อ่านตำรับตำราเท่าไรมันก็ไม่สะดุดใจนะ ก็เราเคยอ่านมาแล้ว มันก็ไม่สะดุดใจ มันไปเรื่อยๆ เป็นคำบอกเล่าๆ ไปเลย มันไม่ใช่ผู้นั้นไปเจอจริงๆ เห็นจริงๆ ไปพบเข้าจริงๆ เหมือนผู้ปฏิบัติรู้จริงเห็นจริงระหว่างกิเลสกับธรรมกระทบกันตรงไหนๆ มันก็ออกมา

การบอกเล่าก็คืออ่านตามตำรับตำรา ท่านว่ายังไงตามตำรับตำราก็อวไปเรื่อย เป็นคำบอกเล่าๆ ไปเรื่อยๆ ผิดผิดว่้างั้นเลย ใ้เรื่อยๆ เราไม่ยากพูดแหละมันเป็นการส่งเสริมกิเลส กิเลสว่าเรื่อยๆ มันชอบ ผิดผิดนี้จะพัดหัวกิเลส มันผิดผิดๆ ไม่ว่าท่านว่าเราที่อ่านในพระไตรปิฎก นี้ก็เคยอ่านมาแล้วนี่ถึงเอามาพูด มาพูดเล่นๆ เมื่อไรวะ มันล่อยๆ ไปเรื่อย เพราะจำเป็นคำ

บอกเล่าเฉยๆ เจ้าของไม่ได้เจอเอง แต่ภาคปฏิบัตินี้เป็นภาคที่เจอจริงๆ เพราะท่านสอนวิธีการเข้าไป ดำเนินตามนั้นเรียกว่าภาคปฏิบัติก้าวเข้าไปก็ไปเจออย่างที่วาทิ พอเจอแล้วมันก็สะดุดก็ๆ ท่านแก้กิเลสท่านแก้เช่นนั้นนะ

ธรรมะที่ว่านี้ก็คงเป็นอย่างนั้นละท่า ท่านฟังไปๆ เทศน์กัณฑ์นี้ว่าจันนะะ พอไปถึงจุดนั้นสะดุดปึ้งเลยทันทีจนกายไหว มันสะเทือนแรงนั่นเห็นไหมละ ตั้งแต่นั้นมาจิตหมุนตัวเลยเที่ยวไ้อย่ ไม่มีวันมีคืน นั่นเข้าแล้ว หมุนตัวๆ เราจับได้ทันที แต่ก่อนมันก็เป็นธรรมดาไป พอสะดุดก็แล้วเหมือนว่าเปิด ที่มานั้นก็ฟังเลย ท่านพูดด้วยความตื่นเต้นนะ พูดให้เราฟังเอง จากนั้นท่านก็เล่าไปๆ เรียกว่าเข้าไปจุดนั้นแล้วไม่ไปไหนแหละ มันจะเข้าฟังวัฏจักร ป้อมใหญ่ของวัฏจักรคืออวิชชา นี่ป้อมใหญ่ของวัฏจักรที่พาโลกให้เกิดแก่เจ็บตายอยู่ตลอดมาตั้งกับตั้งกัลป์คือป้อมนี้ มันฝังลึกอยู่ในหัวใจของสัตว์

หลวงปู่สุวัจน์ออกบิณฑบาตกับองค์หลวงตาที่วัดป่าบ้านตาด

หลวงปู่สุวัจน์บิณฑบาตที่ประเทศสหรัฐอเมริกา

ที่นี้ธรรมเอาเข้ามาก็เป็นประเภทนิวเคลียร์ นิวตรอนละซี เข้าไปก็ผางกันตรงนั้น มันก็แตกกระจาย

อันนี้ฟังแล้วความเกิดแก่เจ็บตายก็ฟังไปด้วยกัน ความทุกข์ฟังไปด้วยกันหมด ท่านจึงแสดงไว้ว่า **ทุกขัง นัตถิ อชาติตส** ทุกขีย่อมไม่มีแก่ผู้ไม่เกิด การว่าเกิด ทุกข์ก็มาพร้อมกันเป็นเงาตามตัว ไม่เกิด ความทุกข์ก็ไม่มีและไม่ตายด้วย จิตดวงนี้เป็นจิตบริสุทธิ์ล้วนๆ แล้วไม่เกิดอีก เหมือนที่เคยเกิดเคยตายมาแต่ก่อน บริสุทธิ์แล้วก็ผางเลยเป็นธรรมทั้งแท่ง นี่สูญเมื่อไร จิตไม่เคยสูญ พอบริสุทธิ์แล้วก็ป็นธรรมชาติไปเลย

ท่านมาเล่าให้ฟังอย่างนั้นแหละ เราเข้าใจทันที เข้าจุดแล้วมีแต่ฟังแล้วไม่มีถ้อย เราลืมๆ เสียตอนสุดท้าย ถึงเราลืมก็ตาม อันนี้มันก็เป็นทางที่จะเข้าจุดนั้นอยู่แล้ว เราก็หายสงสัยไปเลยทีเดียว จึงว่าท่านองค์นี้องค์หนึ่งที่อยู่จะกลายเป็นพระธาตุ นักปฏิบัติพูดกันคุยกันไม่ได้ ผิดนะ...”

พระอาจารย์เสถียร समाจาโร วัดป่าวาซุค จ.กาญจนบุรี

องค์ท่านกล่าวถึงพระอาจารย์เสถียร ดังนี้
“(โยม) ‘อาจารย์เสถียร समाจาโร ที่ว่า อัฐิเป็นแก้วนะครับ’ (หลวงตา) ‘ไหนนี่เธอ’
‘นี่ละครับ ด้านหลังหนังสือนี้เป็นแก้วเลย

พระอาจารย์เสถียร समाจาโร วัดป่าวาซุค อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี เขตทุ่งใหญ่นเรศวร

ครับ’ ‘ก็อย่างนี้แหละเห็นไหม ทหารรถทหารรักษาความดีงาม ดูเคยมาอยู่วัดป่าบ้านตาดหรือ’
‘เป็นคนอุดรฯครับ’

‘เอ้อ ว่าเป็นคนอุดรฯ ท่านไปอยู่ทางแดนพม่า นะ กะเหรียญ พม่า ท่านองค์นี้ ท่านบอกท่านายไว้เลย นั้นเห็นไหมความแนในหัวใจ เวลาท่านตายให้ทำอย่างนั้นๆ อัฐิของท่านจะเป็นพระธาตุแน่นอนท่านบอกไว้แล้ว องค์นี้ละใครจะเอาไปแจกๆ เป็นมงคล อันนี้นับว่าเป็นมงคล’

‘เหล่านี้รูปอะไร นี่ๆ’

‘ท่านธุดงค์ แล้วท่านบิณฑบาต มีอาจารย์อุทัยกับท่านอาจารย์สาครร่วมอยู่ด้วย ท่านไปเจออาจารย์สาคร แล้วก็ติดตามไปที่เมืองกาญจน์ แล้วก็ไปธุดงค์กรรมฐานที่นั่น ท่านอาจารย์อุทัยก็ได้เจอกัน ได้ร่วมบิณฑบาตด้วยกันครับ ใหม่ๆ จิตท่านฟังท่านให้พระมัด

ท่านไว้ทั้งแขนทั้งขาสามวันสามคืน’

คือจิตท่านฟังท่าน แล้วให้พระมัดแข้งมัดขาไว้เช่นนั้น มัดแข้งมัดขาเห็นไหมละ นี่ละท่าน เวลาตายแล้วท่านบอกแต่ยังไม่ตาย เวลาตายแล้วให้เผาศพท่าน แล้วอัฐิของท่านจะกลายเป็นพระธาตุแน่นอนท่านบอกอย่างนั้นนะเห็นไหมละ

ครั้นเวลาถามไปๆ ไม่พ้นท่านมีครูมีอาจารย์ มายังไงต่ออย่างไรท่านถึงไปอยู่นั้น ท่านได้รับการอบรมจากใคร บทเวลาสรุปลงแล้วเทพหลวงตามหาบัวเต็มอยู่ในนั้นว่าจัน นะอย่างนั้นนะ มันก็ไปอย่างนั้นจนได้ ท่านฟังเทพอาจารย์มหาบัวตลอดเลย ก็อย่างนั้นแหละ เวลาจิตท่านฟังท่าน นั้นฟังซิ เวลาจิตท่านฟังท่าน ท่านสั่งให้พระมามัดแขนมัดขาท่านไว้สามวันสามคืน แล้ว .. ท่านก็ภาวนาเรื่อย มัดแขนมัดขาไว้เลยภาวนาเรื่อย เห็นไหมละ

วิธีไหนก็ตามเถอะถ้าวิธีกิเลสจะฟังละเอาเลยเข้าใจไหม มัดแข้งมัดขาอะไรได้ เอ้า ถ้ากิเลสจะฟังฟังลงไปเลย นี่ละวิธีการสู้ นำฟังอยู่นะท่านพูด จิตท่านฟังท่านชวนวุ่นวายเลยให้พระมามัดขามัดแขนอะไรไว้ ท่านภาวนาว่าจัน นำฟังอยู่นะภาวนา พวกนี้มีใครมัดขามัดแขนไว้มั่ง มันมัดติดหมอนนั่นน้ำพวกนี้ นี่ละวิธีการภาวนาเป็นอย่างนั้น .. นี่อัฐิท่านกลายเป็นพระธาตุแล้วเป็นพระธาตุหลายแบบอยู่นะ

‘เขาถ้ายรูปมา ตอนเผาศพท่าน’

ชาวกะเหรี่ยงมาทำบุญตักบาตรที่วัดป่าวาซุค

เอื้อ นี่เฝ้าศพท่าน นี่เป็นพระธาตุ .. เรื่องพระเสถียรนี้ท่านมัดแข้งมัดขาท่านไว้ท่านภาวนา ฟังซีเคยมีไหมละ ท่านให้พระมามัดแขนมัดขาท่านไว้ นั่นละท่านภาวนา คือจิตท่านฟังชานมาก ให้พระมัดแขนมัดขาเอาไว้แล้วท่านภาวนา เห็นไหมอัฐิท่านกลายเป็นพระธาตุแล้วท่านบอกไว้ด้วยว่า

‘เวลาผมตายแล้วให้ทำอย่างนั้นๆ อัฐิจะกลายเป็นพระธาตุแน่นอน’ นั่นท่านบอกแล้ว ก็เป็นจริงๆ...”

นักภาวนาชาวจันทบุรี

นักภาวนากลุ่มนี้รับสื่อธรรมะโดยเขียนจดหมายกราบเรียนถามปัญหาข้อข้องใจเรื่องภาวนาจากองค์หลวงตาเสมอๆ และองค์ท่านเองก็เมตตาให้การอบรมทางจดหมายอย่างต่อเนื่องตลอดมา เฉพาะที่รวบรวมได้ตั้งแต่วันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๙๙ จนกระทั่ง ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๐๙ มีจำนวนถึง ๕๗ ฉบับ ส่วนมากองค์ท่านตอบที่วัดป่าบ้านตาด มีนอกเหนือนั้นบ้างเป็นบางครั้งที่องค์ท่านลงไปธุระที่กรุงเทพฯ หัวจดหมายจึงเป็นที่วัดบวรนิเวศวิหาร และวัดเทพศิรินทราวาส

องค์หลวงตาตอบ... (ฉบับที่ ๓๙)

วัดป่าบ้านตาด อุดรฯ

๖ กันยายน ๒๕๐๕

การภาวนาจะดีหรือไม่ดี ละเอียดหรือไม่ละเอียด จงถือเป็นกิจจำเป็นประจำอิริยาบถและประจำวัน เราเป็นศิษย์พระตถาคต บุกหน้าเรื่อยไป ไม่ต้องถอยหลัง ความตายไม่เคยไว้หน้าคน และถอยหลังให้ผู้ใดได้เязะเยยเขา จงตั้งหน้ารับความตายด้วยความเพียรของเรา จะมีชัยชนะไปเป็นลำดับ ทางอื่นไม่มีทำจะสู้ความตายได้ ใครก็ใครเถอะ ถ้าเว้นความดีแล้ว ต้องหมอบกราบต่อเขาแน่ เพราะใครก็มีเครื่องรับ (อายุตนะ) เหมือนกัน และสุขทุกข์จะต้องผ่านอายตนะด้วยกัน รู้ด้วยกัน เห็นสุขทุกข์ด้วยกัน ที่สุดของสุขทุกข์ก็แค่ตายเท่านั้น ไม่มีใครสามารถเลยไปได้

ถ้าผู้มีบุญอันได้สร้างไว้แล้ว ผู้นั้นแลจะมีโอกาส ได้เห็นสุขแลทุกข์เยี่ยมกว่าโลกเขาเป็นชั้นๆ ขึ้นไป จนสามารถข้ามแดนแห่งทุกข์ถึงบรมสุขคือพระนิพพานได้แน่

ฉะนั้น ท่าน ศิล ภาวนา จึงเป็นทางข้ามแดนแห่งทุกข์ได้โดยสวัสดิ์ ขอได้พากันอุตสาหะพยายามตามรอยพระพุทธรเจ้าเสด็จไป จะเห็นแดนแห่งความอัศจรรย์ในวันหนึ่งแน่ เอิ๋ว.

บัว

ฆราวาสหญิงผู้มีโรคร้าย

ฆราวาสหญิงผู้นี้มีอายุ ๓๘ ปี มีบุตรหญิง ๒ คน คนโตอายุ ๑๓ ปี คนเล็กอายุ ๙ ปี ได้เคยมากราบนมัสการองค์หลวงตาที่วัดป่าบ้านตาดหลายครั้ง และเธอได้เขียนจดหมายมากราบเรียนปรึกษาหาหลักใจ เพื่อให้เกิดกำลังใจในการปฏิบัติธรรมท่ามกลางการถูกรุมเร้าอย่างหนักด้วยโรคร้าย ดังนี้

จากความเมตตาที่ท่านแสดงธรรมให้แก่ผู้ป่วยที่ต้องการการเยียวยาทางด้านจิตใจและเป็นธรรมโอสธ ให้รู้จักพิจารณาทุกข์เวทนาที่เกิดจากโรคร้ายไข้เจ็บทั้งทางกายและทางใจ ทำให้สามารถรวมเล่มอยู่ในหนังสือ **“ธรรมชุดเตรียมพร้อม”** ซึ่งเนื้อหาเหมาะกับผู้ที่ปฏิบัติธรรมจริงจัง ผู้ปฏิบัติสูงขึ้นๆ ผู้ต้องการต่อสู้กับทุกข์เวทนาจากโรคร้ายไข้เจ็บ หรือผู้ต้องการฝึกจิตเพื่อเตรียมสู้ เตรียมรับมรดกภัย และเพื่อความหลุดพ้นจากทุกข์โดยสิ้นเชิง

จดหมาย

ลูกได้เคยมากราบนมัสการฟังธรรมจากท่านอาจารย์ และเมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๒๖ อันเป็นวันเปิดศึก “รวมเมตตาตามหาคุณ” โรงพยาบาลอุดรฯ ก็ได้มาร่วมในพิธี ลูกดีใจมากที่ได้มีโอกาสโดยสารขบวนการสร้างกุศลกับหลวงตาที่ลูกกราบเคารพนับไว้เป็นครูอาจารย์ด้วยดวงใจแท้จริง มาบัดนี้ลูกได้รับทุกข์เวทนาจากโรคนิดหนึ่ง .. ซึ่งเป็นโรคที่ค่อนข้างจะร้าย คือภาษาแพทย์เรียกว่า โรคเลือด (เม็ดเลือดขาวมีจำนวนน้อยลง) ..

ต่อมาในวันที่ .. นี้เองก็มีอาการผิดปกติ คือมีเลือดออกทางช่องจมูกโดยคิดปกติ คือออกวันหนึ่งหลายหนและหยุดยาก จึงต้องไปพบแพทย์ทางเลือด เจาะตรวจ นับเม็ดเลือดดูปรากฏว่า เม็ดเลือดขาวลดลงผิดปกติ .. ขณะนี้มีอาการเหนื่อย หอบ เพลีย รวกับคนแก่อายุ ๘๐ ปี จะเดิน จะยืน จะทำอะไร แม้แต่จะพูดก็เหนื่อย

ลูกคิดถึงท่านและธรรมเป็นที่สุด ได้อาศัยหนังสือ “แว่นดวงใจ” กับ “ธรรมชุดเตรียมพร้อม” เป็นหลักยึดในใจขณะนี้ เพราะได้ทราบอยู่ตลอดมาว่า คนเราไม่พ้นตาย แต่ก็ไม่มีความตาย ลูกเอารูปหลวงตาไว้บูชา พร้อมกับทำสมาธิภาวนาอบรมจิตให้สงบอยู่ขณะนี้ ..

ลูกอยากกราบเรียนหลวงตาให้ทราบทุกอย่างว่าในหัวใจนี้คิดอะไร ปรารถนาอะไร ลาก ยศ เงินทองสรรเสริญ ไม่อาจช่วยใจให้สงบได้ ดังที่ท่านพร่ำสอนจริงแท้เหลือเกิน ถ้าขณะนี้ลูกไม่ได้พบพระ ไม่ได้คิดธรรมจากท่าน ..

แน่นอน การป่วยเจ็บครั้งนี้ ย่อมนำมาซึ่งความวุ่นวายโศกเศร้า และทุกข์ทรมาน อาการที่ลูกเป็นนี้ วงการแพทย์ไม่อาจให้ยาได้บำบัดได้ ลูกได้ธรรมโอสธเท่านั้นมาช่วยบำบัด

ขณะที่เขียนจดหมายนี้ อาการที่ทราบว่ายาลงก็คือ เหนื่อย หายใจขัด อึดอัดในร่างกาย เพลีย ต่อเมื่อได้ทำสมาธิภาวนา พุท-โธ ทั้งเวลาอนพักแล้ว จะพอมีกำลังบ้าง คิดถึงธรรมจากปากท่านอาจารย์เทศน์ให้ฟังเหลือเกิน ใครได้ยินได้ฟังอีก การเดินทางไกลๆ เป็นอุปสรรคต่อสังขารขณะนี้มาก ถ้ามาได้ จะพยายามมาหาธรรมเพื่อบำรุงใจให้เข้มแข็งสู้กับมรดกภัยให้ได้ ..

ยามป่วยนี้ลูกเห็นคุณค่าของโรงพยาบาลยิ่ง คนจนป่วยมันแยกว่าคนมีป่วยแน่นอน คนมีก็มีสถานบำบัดทันสมัย หมอดี ยาดี แต่โรคร้ายใหม่ก็เร็ววันตามไม่ทัน ดังที่ลูกกำลังประสบอยู่ แม้มีสมบัติล้านพาก็มีโอกาสจะนำพายุหรือหมอใดมารักษาให้หนักๆ ให้หายหรือให้คนรอดตายได้

ขอกราบเท้าท่านอาจารย์ที่ลูกเคารพสูงยิ่งมาด้วยดวงใจระลึกถึงในธรรม และระลึกใน สังฆัง สรณัง คัจฉามิ ตลอดมาและตลอดไปตราบนานเท่านาน

ลูกพยายามตัดห่วงคือบุตรและพ่อบ้าน หากแต่เจ้าความสงสารมันคอยอยู่เสมอ การป่วยครั้งนี้ ถ้าไม่อาจจะหยุดการลดลงของเม็ดเลือดได้ ก็หมดทางรักษา .. ขอเมตตาจากท่านช่วยแนะนำให้ลูกได้ลดสสารกับความหวังลงให้หมดด้วยเถิด .. พระคุณเจ้า ขอพึ่งธรรมของพระบรมศาสดาเพียงทางเดียว .. จะอบรมจิตให้สงบได้

ขอกราบเท้าท่านอาจารย์ด้วยความเคารพสุดดวงจิตดวงใจ

ป.ล. ขอท่านอาจารย์โปรดรักษาสุขภาพท่านด้วยเจ้าค่ะ

คำตอบขององค์หลวงตา

จ.ม. ทราบแล้วด้วยความสงสารมาก กรุณายึดธรรมเป็นเส้นชีวิตทั้งเป็นทั้งตาย อายัดสังขารเป็นเส้นชีวิตหวังพึ่งเขาตายเดียวโดยไม่มีคิดธรรมเข้าแทรก ผู้ยังปกติกับผู้ที่เจ็บป่วยก็คือผู้จะเจ็บป่วยและตายด้วยกันทั้งโลก เป็นเพียงก่อนและหลังกันบ้างเท่านั้น

จงนำปัญญาออกทางเป็นตาข่ายรอบสังขารไว้เสียแต่บัดนี้ แม้ถึงคราว จิตที่มีปัญญาย่อมไม่มัวกอดสังขารที่กำลังจะพังอยู่แล้วเป็นแน่ จะรักษาตัวได้ด้วย ความแคล้วคลาดปลอดภัย ธรรมะในหนังสือทุกเล่มบอกความจริงล้วนๆ ไว้แล้ว กรุณาอ่าน-ตรอง และย้อนดูจิตดวงไม่เคยตายนี้ว่า ยังกลัวตายกับสังขารอันเป็นสัง-แตก-ตายอยู่อย่างไม่มองดูธรรมบ้างหรืออย่างไร

ใจไม่เคยตาย ธรรมไม่เคยตาย เป็นคู่เคียงกัน แต่สังขารแล้ว แตก-ตาย-ทั้งสิ้น กรุณาพิจารณาแยกจิตดวงไม่ตายออก อย่ายึดกอดกองเพลิงคือสังขารร่างกายที่กำลังก้าวหน้าหาความตายอยู่ทุกนาทีเดือนปี กรุณาทำให้สงบด้วยธรรมบทใดบทใดก็ได้ ใจเรามีได้ป่วยไปกับสังขารร่างกาย แต่อย่าคร่ำเอาสังขารมาเป็นใจ ใจเป็นสังขาร จะแผดเผาใจให้วุ่นวายไปตาม

จับให้มั่นในคำว่า ใจไม่เคยตาย ใจไม่มีป่าช้าเหมือนร่างกาย ใจเป็นอมตะ โดยหลักธรรมชาติแม้ยังมีกิเลสอยู่ เป็นแต่ท่องเที่ยวในภพต่างๆ เท่านั้น ใจเป็นสมบัติของเราแท้ จงรักษาใจให้สงบเย็นอยู่โดยลำพังในท่ามกลางขันธ์ที่กำลังถูกไฟไหม้อยู่ขณะนี้ เอาละเหนื่อยกันแล้ว ขอให้คุณได้ชัยชนะมารในขันธ์

ตัวอย่างผู้ได้รับประโยชน์ การตอบปัญหาธรรมะ ทางอินเทอร์เน็ต

เด็กวัยรุ่นจากสหรัฐอเมริกา

โยม ตอนนี้อยู่กำลังศึกษาอยู่ในต่างประเทศ หนูเป็นเด็กวัยรุ่นที่ไม่เคยสนใจธรรมะ ไม่สวดมนต์ ไม่เป็นนักปฏิบัติ ทำตัวไร้สาระไปวันๆ แต่หนูชอบอ่านหนังสือ จนกระทั่งนำสาวได้มอบหนังสือธรรมะของหลวงตาให้อ่านชื่อธรรมะชาวบ้าน และหนังสือพุทธประวัติของพระพุทธรเจ้าเรื่องพุทธโอวาทก่อนปรินิพพาน พอได้อ่านแล้วก็ซึ้งใจ แล้วก็ตามเก็บตามอ่านอยู่เรื่อยไป บางทีเข้าใจบ้างไม่เข้าใจบ้าง พอจะจับใจความสำคัญได้ หนูท่องพุทธโอวาทจนติดเป็นนิสัย จะทำอะไรก็แล้วแต่คำว่าพุทธโอวาทติดอยู่ในใจตลอด จะทำอะไรก็มีพุทธโอวาทติดอยู่ในใจตลอดเวลา คำว่า พุทธโอวาท นี้อยู่ดีๆ เราคิดขึ้นมาได้อย่างไร ดังนั้นหนูจึงมีคำถามอยากจะรบกวนหลวงตา ดังนี้

ข้อ ๑ การที่เราทำกิจกรรมต่างๆ ควบคู่ไปกับการภาวนาพุทธโอวาทนั้น เป็นสิ่งที่สมควรหรือไม่ เพราะหนูคิดว่าพุทธโอวาทเป็นคำศักดิ์สิทธิ์ แต่บางกิจกรรม เช่น การอาบน้ำ จิตก็คิดถึงพุทธโอวาทที่ท่องติดตลอด อันนี้ควรจะทำหรือไม่เจ้าคะ

หลวงตา ต้องทำให้หนักมือ เวลาอาบน้ำ เวลาถ่ายมูลถ่ายอุณณ์ตัวสกปรก พุทธโอวาท สวดมนต์ที่สุดเอามาชะล้างอย่างหนัก พุทธโอวาทติดแบบเลยตรงนั้นเวลานั้นเข้าใจไหม เพราะเวลานั้นมันสกปรกมาก เอาพุทธโอวาทที่สวดมาหลายๆ นี้ สาดลงไปเลยเข้าใจไหม เอ้า ว่าไป

ข้อ ๒ บางทีพุทธโอวาทเข้ามาอยู่ในใจเรา เมื่อไรก็ไม่รู้ มารู้อีกทีตัวเองท่องพุทธโอวาทไปเรียบร้อยแล้วเหตุใดจึงเป็นเช่นนี้เจ้าคะ

หลวงตา พุทธโอวาทก็เกิดได้ทุกเวลา แต่เวลาก็เกิดไม่เห็นพูดมันเกิดขึ้นได้ยังไง มาระลึกได้พุทธโอวาทสองคำก็มาอวดตัวเองว่ามาระลึกพุทธโอวาทได้ยังไง แต่มันระลึกก็เลสตั้งแต่เกิดมาจนกระทั่งปานนี้มันระลึกได้ยังไงก็ถามมาบ้างซินะ เข้าใจไหม

ข้อ ๓ เวลาหนูเรียนหนังสือหรือทำกิจกรรมอื่นๆใดก็ทำได้ แต่คำว่าพุทธโอวาทก็เข้ามาตลอด

หลวงตา เออ ให้เข้าตลอดเหมาะสมแล้วนะ พุทธโอวาท ไม่มีคำว่าต่ำว่าสูง เป็นธรรมชาติที่เลิกละเข้าได้หมด น้ำสะอาดสาดกระจายไปได้หมด ทำสิ่งต่างๆ ที่สกปรกให้สะอาดได้ทั้งนั้นเข้าใจไหม ไม่เลือกว่าน้ำนี้อยู่ที่สูงที่ต่ำ มันสกปรกที่ไหนสาดเข้าไปเถอะ ธรรมะก็แบบเดียวกันเข้าใจหรือ .. ให้มันติดตลอดนั่นแหละเข้าใจไหม เออ เพราะกิเลสมันพาเรื่อยเปื่อยไปมันเท่าไร มันไม่ได้เห็นโทษของกิเลส มันมาเอาโทษของพระพุทธรเจ้าพุทธโอวาทนี้มาใส่ นี่คือกิเลสมันแทรก เข้าใจไหม เอ้า ว่าไป

ถาม(ต่อ) เรื่องอัศจรรย์ที่สุดที่หนูอยากจะเผยแพร่ตอนนี้ผ่านสู่เยาวชนและเพื่อนนักเรียนด้วยกันคือ ตั้งแต่หนูท่องพุทธโอวาทในใจจิตเป็นสมาธิมากขึ้น เรียนหนังสืออย่างเข้าใจมากขึ้น และเปลี่ยนนิสัยของหนูให้เป็นคนมีวินัย ไม่เกียจคร้าน ไม่สุรุ่ยสุร่าย สิ่งที่เคยจัดได้ว่าเป็นคนที่ใช้เงินใช้ทองหมดไปโดยไร้สาระ เดียวนี้ไม่อยากได้ไม่อยากมี เอาแค่พออยู่พอกินก็เพียงพอแล้ว แล้วจะหันไปทำอะไรที่มีสาระมากกว่าเดิม หนูขอกราบขอบพระคุณหลวงตา และขอบคุณทีมงานที่ทำให้หนูซึ่งอยู่ต่างประเทศได้ฟังเทศน์จากหลวงตาทุกวันๆ ยิ่งหนูมาอยู่คนเดียว ความเหงาซึ่งเป็นกิเลสอันร้ายกาจชอบมาตามรังควานอยู่เรื่อย ก็ได้ธรรมะของหลวงตาคอยขัดเกลาจิตใจให้หนูพบทางสุขสงบมากขึ้น

หลวงตา เออ ถูกต้องแล้ว ให้ทำกันอย่างนี้นะ ทำอย่างนี้ถูกต้องแล้ว ไม่มีคำว่าสูงว่าต่ำ มีแต่กิเลสมันคอยเตะคอยถีบ พอเราจะระลึกพุทธโอวาท ก็ว่าพุทธโอวาทเป็นของสูงนะ ไม่ควรจะ

ระลึกเวลาเช่นนั้น แต่เวลามันซี้แตกปาดๆ มันของสูงหรือของต่ำ ทำไมมันซี้แตกปาดๆ ได้ควรหรือไม่ควรเข้าใจไหม มันยังซี้แตกปาดๆ พุทธโอวาททำอะไรไม่ได้คิดไม่ได้ อยู่ในหัวใจอันเดียวกัน ก็ยังบอกว่ากิเลสก็ตีธรรมก็ตีอยู่ที่หัวใจอันเดียวกัน แก้กันได้ตลอดเข้าใจไหม เอ้า มีอะไรว่าไป

โยมจากประเทศนิวซีแลนด์

ที่ประเทศนิวซีแลนด์ มีวัดเนื้อที่พันกว่าไร่ ตั้งอยู่ในทิวเขา มีป่าแต่ไม่สมบูรณ์ อากาศเย็นจัด ขณะนี้มีพระจำพรรษาอยู่สองรูป มีคนเล่าถึงความเพียรของพระฝรั่งสองรูป ว่าเคยรุดงค์จากเหนือสุดถึงใต้สุดของประเทศนิวซีแลนด์ เดินตลอด มีใครจอดรถก็ไม่ขึ้นรถ บางทีปฏิเสธคนไม่ได้ก็ขึ้นรถไปกับเขา แล้วก็เดินย้อนกลับมาที่เดิม แล้วค่อยเดินต่อไป จะเว้นก็ตอนขึ้นเรือข้ามฟากจากเกาะเหนือไปเกาะใต้ ระยะทางประมาณจากเชียงใหม่ถึง

จังหวัดสงขลา ที่นี้จะมีกัณฑ์เทศน์ของหลวงตา ลงพิมพ์เผยแพร่ด้วยครับ

ทำให้ผู้พบเห็น พระรุดงค์รู้สึกเย็นตา เย็นใจ ไม่ว่าจะร้าวาสหรือพระด้วยกันพบเห็น ท่านเพียงเดินรุดงค์ในอิริยาบถที่สำรวมในระยะ ทางไกลๆ ก็ทำให้รู้สึกว่พวกเรา มีวาสนาที่ได้ มาพบเห็น ได้อยู่กับพุทธศาสนาแม้จะอยู่ในต่าง ประเทศ หรือแม้แต่พระฝรั่งที่ท่านเดินรุดงค์ ด้วยอิริยาบถสำรวม เราก็ไม่เคยคิดแยกว่ ถือ พุทธศาสนาต้องเป็นคนไทย พระธรรมท่านเข้า ถึงผู้ตั้งใจปฏิบัติเข้าถึงมรรคผลนิพพาน จึง ขอกราบเรียนหลวงตาเพราะความเย็นตา เย็นใจกับพระรุดงค์และพุทธศาสนาของเราใน ต่างประเทศ และทำให้มีกำลังใจในการปฏิบัติ ความดี ดำเนินชีวิตในต่างแดนด้วยการภาวนา ตามคำสอนที่หลวงตาเมตตาเทศน์สอนมา โดยตลอด

ชาวต่างชาติที่นี้ได้รับจักหลวงตา และรับ ฟังเทศน์ของหลวงตา มีความสนใจในการ ปฏิบัติตาม มีการตั้งเป็นกลุ่มการปฏิบัติธรรม เช่น ชาวมาเลเซียทั้งสามีและภรรยาเขาตั้งใจ ปฏิบัติภาวนา พอได้ทราบว่หลวงตาเมตตา แสดงการตอบปัญหาธรรม ชาวต่างชาติที่นี้ รู้สึกสนใจปีติยินดี ถึงแม้เขาจะอยู่ไกลจาก หลวงตา แต่ผ่านคำถามมาทางอินเทอร์เน็ตก็ รู้สึกได้ใกล้ชิดในธรรมะมากขึ้น จึงรบกวนเรียน ถาปัญหารธรรมหลวงตา ดังนี้

คำถาม ขณะที่ดิฉันนั่งสมาธิและฝึกการ รับรู้ ให้สามารถรู้ถึงสิ่งต่างๆ ได้ และบางทีดิฉัน ได้ยินเสียง และมีความคิดต่างๆ ดิฉันก็จะ พยายามกลับไปหาคำบริกรรม บางครั้งดิฉัน รู้สึกถึงความนิ่ง ความสว่างและความว่าง ดิฉัน ขอถามว่ อะไรคือจุดประสงค์ของการนั่งสมาธิ เพื่อการให้สามารถรับรู้ทางกายและใจเร็วขึ้น หรือเพื่อความสว่าง ความว่างในใจนั้น กราบ นมัสการมาด้วยความเคารพ จาก โยมชาว มาเลเซีย

หลวงตา อันนี้ก็เป็นจุดประสงค์อันหนึ่งที่ ปรากฏขึ้นกับตัวเอง เช่น ความว่าง ความสว่าง เป็นต้น แต่การภาวนานี้จุดประสงค์ก็คือ เพื่อ น้ำดับไฟ จิตใจของเราเป็นไฟเป็นไฟด้วยการคิด การปรุงแต่งเรื่องราวต่างๆ ส่วนมากมักจะมี แต่ความชั่ว ซึ่งเป็นไฟเป็นไฟเผาตัวเอง เรา ภาวนานี้คือเพื่อระงับอารมณ์ทั้งหลายเหล่านั้น ด้วยบทธธรรม บทธธรรมจะเป็นคำบริกรรมคำใด ก็ได้ นั้นเท่ากับน้ำดับไฟ นำคำบริกรรมนั้นเข้า มากำกับจิต ให้จิตทำหน้าที่กับคำบริกรรมซึ่งเป็น บทแห่งธรรมนั้นอย่างเดียว มีสติควบคุมอยู่ เสมอ ไม่ให้มีช่องสำหรับคิดปรุงของเรื่องกิเลสที่ เคยก่อไฟก่อไฟมาใส่ตัวเอง ให้มีแต่คำบริกรรม กับสติติดแนบอยู่นั้น

ที่ว่ความประสงค์ไม่อย่ากว่านวาย มันก็ สงบเอง นี้เป็นความประสงค์อันหนึ่งของเรา ใน

เบื้องต้นเป็นอย่างนี้ก่อน ต่อจากนั้นถ้าได้ทำจิต ของเราด้วยจิตตภาวนา หรือว่ด้วยการสงบ อารมณ์อย่างที่ว่านี้แล้ว สิ่งที่เราต้องการไม่เคย คาดเคยหมาย ไม่เคยรู้เคยเห็นก็จะเป็นขึ้นมา จากใจ เพราะเหตุแห่งการทำที่ถูกต้องตามจุด- หมายที่พระพุทธเจ้าทรงสอนไว้แล้ว ว่ใจตัว พยศเพราะกิเลสพาพยศ เมื่อจิตได้รับการฝึก ทรมาณก็เท่ากับน้ำดับไฟ ไฟคือความทุกข์ทั้ง หลายภายในใจก็สงบลงไป ไม่ต้องบอกความ เย็น เย็นเอง สถานที่ไฟเคยไหม้ หรือแสดงเป็น เปลวจรวดเมฆ เมื่อถูกน้ำดับลงไปแล้วสถานที่ นั้นก็จะกลับเย็นขึ้นมา ก็เท่านั้น .. ความสว่าง ความว่าง เกิดจากจิตที่ไม่มีอะไรปรุง กิเลสนั้น แหละยุ่ง คิดปรุงนั้นคิดปรุงเรื่องนี้ สังขารตัวนี้ เป็นสำคัญมากทีเดียว คือมีสมุทัย พื้นฐานของ กิเลสท่านเรียกว่าอวิชชา ให้ชื่อว่อย่างงั้น มัน อยู่ในใจ ตัวนั้นแหละผลัดกันออกมา ผลักดัน ออกมาให้คิดให้ปรุงไม่หยุดไม่ถอย ไม่เลิกไม่ แล้ว ทิวโหยตลอดเวลา คือธรรมชาตินี้ดัน ออกๆ เมื่อเราระงับไม่ให้มันคิด ธรรมก็ดับ เข้าไป เหมือนน้ำดับไฟ หินทับหญ้าเข้าไปเสีย ก่อน แล้วนั้นจะสงบๆ ใจก็เย็นขึ้นมาเลย เข้าใจ

การนั่งสมาธิ

๑. นั่งขัดสมาธิ ตามแบบพระพุทธรูป

เอาขาขวาทับขาซ้าย มือขวาทับมือซ้าย วางมือทั้งสองไว้บนตัก

๒. ตั้งกายให้ตรง อย่าให้ก้มนักเงยนัก อย่าให้เอียงซ้ายเอียงขวา

จนผิดธรรมดา ไม่กอดหรือเกร็งอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่ง

อันเป็นการบังคับกายให้ลำบาก ปล่อยวางอวัยวะทุกส่วนไว้ตามปกติธรรม

๓. ระลึก พุทฺโธ ธัมโม สังโฆ ๓ ครั้ง

อันเป็นองค์พระรัตนตรัยก่อน

๔. นึกคำบริกรรมภาวนา โดยกำหนดเอาเพียงบทเดียว

ติดต่อกันไปด้วยความมีสติ เช่น

พุทฺโธ พุทฺโธ พุทฺโธ... เป็นต้น

ให้นึก พุทฺโธ พุทฺโธ พุทฺโธ...

สืบเนื่องกันไปด้วยความมีสติ

และพยายามทำความรู้สึกตัวอยู่กับ

พุทฺโธ พุทฺโธ พุทฺโธ...

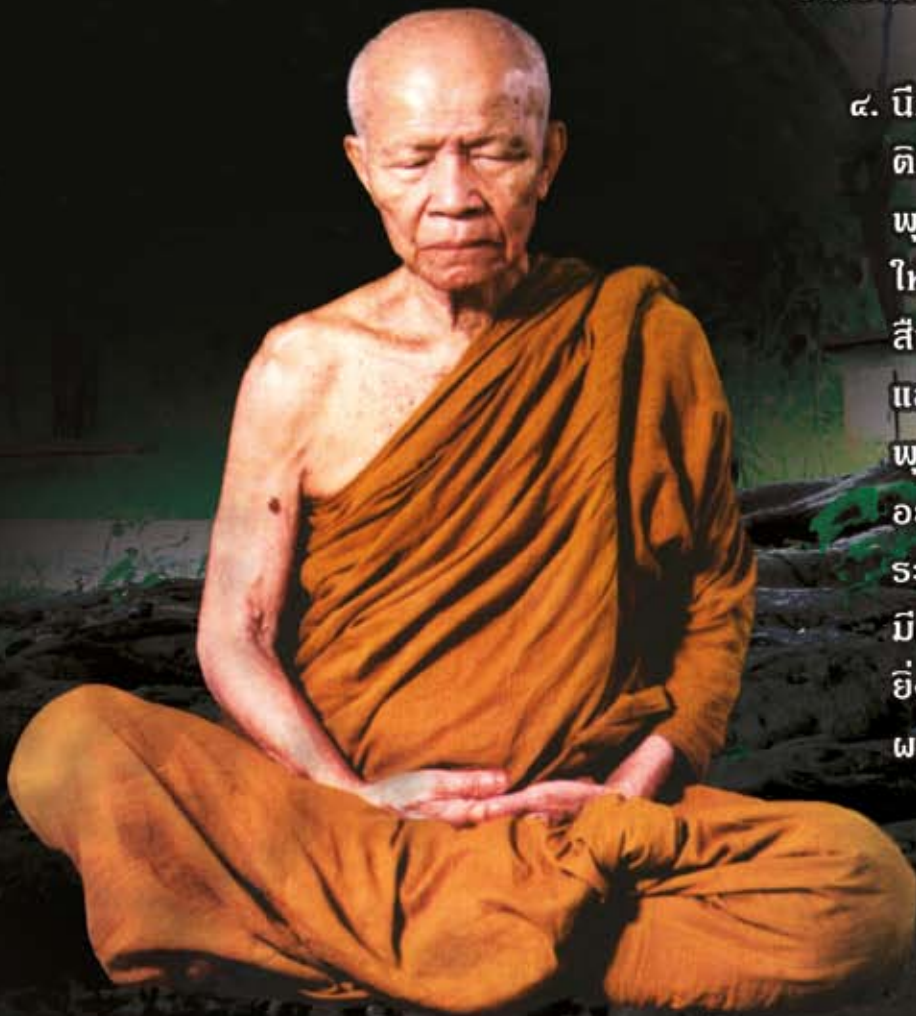
อย่าให้จิตเผลอตัวไปสู่อารมณ์อื่น

ระหว่างจิต สติ กับคำบริกรรม

มีความกลมกลืนกันได้เพียงไร

ยิ่งเป็นความมุ่งหมายของการภาวนาเพียงนั้น

ผลคือความสงบเย็นใจจะพึงเกิดขึ้น

การเดินจงกรม

๑. พึงกำหนดทางจงกรมที่ตนจะพึงเดิน สั้นหรือยาวเพียงไร
ความยาว ๒๕-๓๐ ก้าวเป็นความเหมาะสมทั่วไป
พึงดูว่าเราจะเดินจากที่นี่ไปถึงที่นั่นหรือถึงที่โน้น
สำหรับทิศทางที่ท่านนิยมปฏิบัติตามมี ๑ ทิศ คือ
ตรงตามแนวตะวันออก-ตะวันตก ๑ ตามแนวตะวันออกเฉียงใต้ ๑
ตามแนวตะวันออกเฉียงเหนือ ๑ จากนั้นตั้งกวางจงกรมให้เรียบร้อยก่อนเดิน
๒. ผู้จะเดินจงกรมไปยืนที่ต้นทางจงกรม และพึงยกมือทั้งสองขึ้นประนมไว้
เหนือระหว่างคิ้ว ระลึกคุณพระรัตนตรัย และระลึกถึงคุณของบิดามารดา
อุปัชฌาย์อาจารย์ตลอดท่านผู้เคยมีพระคุณแก่ตน จบลงแล้วรำพึงถึงความ
มุ่งหมายแห่งความเพียรที่กำลังจะทำความตั้งใจเพื่อผลนั้น ๆ
เสร็จแล้วปล่อยมือลง เอามือขวาทับมือซ้ายทาบกันไว้ได้สะดวก
ตามแบบพุทธรำพึง เจริญพรหมวิหาร ๔ จบแล้วทอดตาลลงเบื้องต่ำ ทำสำรวม
๓. ตั้งสติกำหนดจิตและธรรมที่เคยนำมาบริกรรมกำกับใจมี
พุทโธ พุทโธ พุทโธ... เป็นต้น แล้วออกเดินจงกรมจาก
ต้นทางถึงปลายทางจงกรมที่กำหนดไว้ เดินกลับไปกลับมาทำสำรวม
มีสติอยู่กับบทธรรมหรือสิ่งที่พิจารณาโดยสม่ำเสมอ
ไม่ส่งจิตไปอื่นจากงานที่กำลังทำอยู่ในเวลานั้น
๔. ขณะเดินจงกรม พึงกำหนดสติกับคำบริกรรม พุทโธ พุทโธ พุทโธ...
ให้กลมกลืนเป็นอันเดียวกัน ประคองความเพียรด้วยสติสัมปชัญญะ
มีใจแน่วแน่ต่อธรรมที่บริกรรมให้จิตรู้อยู่กับ พุทโธ พุทโธ พุทโธ...
ทุกขณะที่ก้าวเดินไปและกอยกลับมา

ข้อพึงสำรวม

- ๐ การเดินไม่พึงเดินไกลแซน
- ๐ ไม่เอามือขัดหลังหรือกอดอก
- ๐ ไม่เดินมองไปนั้นมองนี่ อันเป็นทำไม่สำรวม

